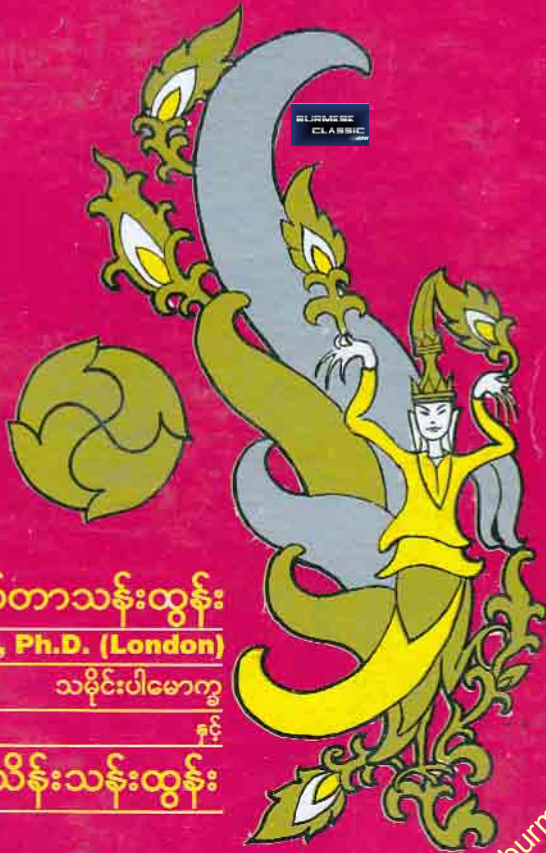

ပင်းဒုယ

ရွှေဥမင်ခေတ် နှင့် ပင်းဒုယဂူသမိုင်း

ဒေါက်တာသန်းထွန်း

M.A., B.L., Ph.D. (London)

သမိုင်းပါမောက္ခ

နှင့်

သိန်းသန်းထွန်း

သိန်းထိုက်ရတနာစာပေ အထူးထုတ်

ပင်းဒယမြို့

ပင်းဒယရွှေ့မင်စေတီနှင့်

ပင်းဒယဂူသမိုင်း

ခေါက်စာသန်းထွန်း

M.A., B.L., Ph.d (London)

(သမိုင်းပါမောက္ခ)

နှင့်

ဘိန်းသန်းထွန်း

မြူသည့်

သိန်းတန်စာနယ်ဇင်း

အမှတ် - ၄၂၊ ၂၇ လမ်း၊ အိမ်တော်ရာ၊

သင်္ကန်းတန်း၊ မန္တလေး

ပုံနှိပ်ခြင်း

ခုတ်ယူကြိမ် ၁၉၉၇၊ စက်တင်ဘာလ။

အုပ်စု

၁၀၀၀

တန်ဖိုး

( )

မျက်နှာပုံးပန်းချီ

ကျော်ဖြူစံ

မျက်နှာပုံးနှင့်အတွင်းပလင်

ဦးထွန်းဆိုင်

မျက်နှာပုံးရိုက်

လုပ်အား

စာအုပ်ချုပ်

ဧကရီ

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာမူနှင့်ပြုချက်အမှတ်- ၁၄/၉၇ (ဂ)

မျက်နှာပုံးနှင့်ပြုချက်အမှတ်- ၁၀/၉၇ (ဂ)

ဦးဗြဲသန်း (၁၁၅၀)၊ အသိုင်းအဝိုင်းစာပေ၊ အမှတ်-၃၅၊ ဇွဲစုံရပ်
မရမ်းကုန်း၊ ရန်ကုန်မြို့မှ ထုတ်ဝေ၍ ဦးရွှေထွန်းအောင်(၁၂၀၇) လုပ်အား
ပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ်-၅၊ လမ်း-၁၀၀၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ ရန်ကုန်မှ
အတွင်းစာသားများ ရိုက်နှိပ်ပါသည်။

မာတိကာ

- မြေပုံစာရင်း
- စာတ်ပုံ စာရင်း
- ဆွဲပုံ စာရင်း

အခန်း ၁

ဝမ်းပါးသီလ လင်္ကာ

အခန်း ၂

ပင်းဝယ အခြေအနေ ပုံကြမ်းနဲ့

သမိုင်းနောက်ခံ

၁၅

အခန်း ၃

သက္ကရာဇ်ဖော်

၅၂

အခန်း ၄

ဘိသက္ကရာဇ်

၁၀၁

အခန်း ၅

ဂူတွင်းအနုပညာလင်္ကာ

၁၁၃

မြေပုံ စာရင်း

၁။ ပင်းဒယ တည်နေရာပြမြေပုံ

၂။ ပင်းဒယ တောင်ဘက်ဂူပန္နက်ပုံ (စကေး ၁"-၂၀')

ဂူပန္နက်ပုံကို မန္တလေး စည်ပင်သာယာ ဝင်းမောင် ရေးဆွဲတည်းဖြတ်

ဇာတ်ပုံစာရင်း

- ၁။ ဇာတ်ပုံ ၁ ၁၀ ဇန်နဝါရီ ၁၃၇၃ ရက်စွဲပါ သစ်သားဆင်းတု
- ၂။ ဇာတ်ပုံ ၂ ၆ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၃၇၃ ရက်စွဲပါ သစ်သားဆင်းတု
- ၃။ ဇာတ်ပုံ ၃ ၃ နိုဝင်ဘာ ၁၃၇၇ ရက်စွဲပါ သစ်သားဆင်းတု
- ၄။ ဇာတ်ပုံ ၄ ၁၅ မတ် ၁၃၈၉ ရက်စွဲပါ တီသတ္တဂုရု
- ၅။ ဇာတ်ပုံ ၅ ၁၉၇၄ ရက်စွဲပါ သစ်သားမင်းစတ်ဘုရား
- ၆။ ဇာတ်ပုံ ၆ ၂၀ နိုဝင်ဘာ ၁၈၀၉ ရက်စွဲပါ သစ်သားကြာဖက်ဆောင်း မောပိရီးဘုရား

ဓာတ်ပုံစာရင်း

- ၇၇။ ဓာတ်ပုံ ၇၇ ၂၂ ဒီဇင်ဘာ ၁၈၁၂ ရက်စွဲပါ သစ်သားဆင်းတု
- ၈၈။ ဓာတ်ပုံ ၈၈ မင်းဝတ်ဘုရား (ကုန်းဘောင်ခေတ်ဦး)
- ၉၉။ ဓာတ်ပုံ ၉၉ ဦးဇာဂရ
- ၁၀၀။ ဓာတ်ပုံ ၁၀၀ ဦးစိမလစာရ
- ၁၀၁။ ဓာတ်ပုံ ၁၀၁ ဘိသက္ကရာဇ် သစ်စေ့ကို လက်ညှိုး လက်မဖြင့် ကိုင်ပုံ
- ၁၂၂။ ဓာတ်ပုံ ၁၂၂ ဘိသက္ကရာဇ် သစ်စေ့ကို လက်ခလယ် လက်မဖြင့် ကိုင်ပုံ
- ၁၃၃။ ဓာတ်ပုံ ၁၃၃ ဘိသက္ကရာဇ် သစ်စေ့ကို လက်ညှိုး လက်ဖဝါးမှာ ညှပ်ကိုင်ပုံ
- ၁၄၄။ ဓာတ်ပုံ ၁၄၄ ဘိသက္ကရာဇ် သစ်စေ့ကို လက်ညှိုး လက်ခလယ်နှင့် လက်ဖဝါးမှာ ညှပ်ကိုင်ပုံ
- ၁၅၅။ ဓာတ်ပုံ ၁၅၅ ကိသက္ကရာဇ် သစ်စေ့ကို လက်ဖဝါး အောက်မှာ ဆင်ကလေးတစ်ကောင်
- ၁၆၆။ ဓာတ်ပုံ ၁၆၆ ရိုးပေမယ် ကြည့်ကောင်းတဲ့ ဘုရားတံကဲ (ဆွဲပုံ ၃ ကြည့်)

ဓာတ်ပုံစာရင်း

- ၁၇၇။ ဓာတ်ပုံ ၁၇၇ ပိုဗီဇ် လှပလာတဲ့ ဘုရားတံကဲ (ဆွဲပုံ ၄ ကြည့်)
- ၁၈၈။ ဓာတ်ပုံ ၁၈၈ အထူးလှပလာတဲ့ ပလ္လင်နှင့် တံကဲ (ဆွဲပုံ ၅ ကြည့်)
- ၁၉၉။ ဓာတ်ပုံ ၁၉၉ စိုင်ပေါင်နဲ့ တံကဲ (ဆွဲပုံ ၆ ကြည့်)
- ၂၀၀။ ဓာတ်ပုံ ၂၀၀ ကိန္နရီ ကြက်တူရွေးနှင့် ပန်းတံကဲ (ဆွဲပုံ ၇ ကြည့်)
- ၂၀၁။ ဓာတ်ပုံ ၂၀၁ နဂါး၊ ငှက်နဂါးနှင့် ကြက်တူရွေးတံကဲ (ဆွဲပုံ ၈ ကြည့်)
- ၂၂၂။ ဓာတ်ပုံ ၂၂၂ နဂါး (ဆွဲပုံ ၉ ကြည့်)
- ၂၃၃။ ဓာတ်ပုံ ၂၃၃ သဗ္ဗဒွေဘုရား (ဆွဲပုံ ၁၀ ကြည့်)
- ၂၄၄။ ဓာတ်ပုံ ၂၄၄ ပန်းစကြာ (ဆွဲပုံ ၁၁ ကြည့်)
- ၂၅၅။ ဓာတ်ပုံ ၂၅၅ လက်ဖီးကွက်ထိဘုရား (ဆွဲပုံ ၁၂ ကြည့်)

ဓာတ်ပုံစာရင်း

- ၂၆။ ဓာတ်ပုံ ၂၆ လက် ဆင်ထိဘုရား
(ဆွဲပုံ ၁၃ ကြည့်)
- ၂၇။ ဓာတ်ပုံ ၂၇ လက် ကြွက်ထိဘုရား
(ဆွဲပုံ ၁၄ ကြည့်)
- ၂၈။ ဓာတ်ပုံ ၂၈ ပျားသလက်ဆက် မျောက်
- ၂၉။ ဓာတ်ပုံ ၂၉ လက်ဝှေ့
- ၃၀။ ဓာတ်ပုံ ၃၀ ရှဉ့်အောက်ကြည့်
- ၃၁။ ဓာတ်ပုံ ၃၁ ရှဉ့်အပေါ်ကြည့်
- ၃၂။ ဓာတ်ပုံ ၃၂ ကရဝိက်
- ၃၃။ ဓာတ်ပုံ ၃၃ ဟင်္သာ
- ၃၄။ ဓာတ်ပုံ ၃၄ ဝဋုန္ဒရီ
- ၃၅။ ဓာတ်ပုံ ၃၅ ဆံရေညှစ်တဲ့ အမျိုးသမီး
- ၃၆။ ဓာတ်ပုံ ၃၆ နံရံဆေးရေး ပန်းချီ
(ဆွဲပုံ ၁၆ ကြည့်)

ဆွဲပုံ စာရင်း

- ၁။ ဆွဲပုံ ၁ ဘိသက္ကရာဇ်
လက်တော်တွေမှာ ဓတူရတဲ့
အမြိုက်အိုးနဲ့ သစ်စေ့
- ၂။ ဆွဲပုံ ၂ ပင်းဒေယတောင်ဘက်ရူ ပန္နက်ပုံကြမ်း
- ၃။ ဆွဲပုံ ၃ ရိုးပေမယ့် ကြည့်ကောင်းတဲ့ ဘုရားတံကဲ
(ဓာတ်ပုံ ၁၆ ကြည့်)
- ၄။ ဆွဲပုံ ၄ ပိုပြီးလှပလာတဲ့ ဘုရားတံကဲ
(ဓာတ်ပုံ ၁၇ ကြည့်)

ဆွဲပုံ စာရင်း

- ၅။ ဆွဲပုံ ၅ အထူးလှပလာတဲ့ ပလ္လင်နှင့် တံကဲ
(ဇာတ်ပုံ ၁၈ ကြည့်)
- ၆။ ဆွဲပုံ ၆ နိုင်ပေါင်နဲ့ တံကဲ
(ဇာတ်ပုံ ၁၉ ကြည့်)
- ၇။ ဆွဲပုံ ၇ ကိန္နရီ ကြက်တူရွေးနှင့် ပန်းတံကဲ
(ဇာတ်ပုံ ၂၀ ကြည့်)
- ၈။ ဆွဲပုံ ၈ နဂါး၊ ငှက်နဂါးနဲ့ ကြက်တူရွေးတံကဲ
(ဇာတ်ပုံ ၂၁ ကြည့်)
- ၉။ ဆွဲပုံ ၉ နဂါး
(ဇာတ်ပုံ ၂၂ ကြည့်)
- ၁၀။ ဆွဲပုံ ၁၀ သမ္ဗုဒ္ဓဘုရား
(ဇာတ်ပုံ ၂၃ ကြည့်)
- ၁၁။ ဆွဲပုံ ၁၁ ပန်းစကြာ
(ဇာတ်ပုံ ၂၄ ကြည့်)
- ၁၂။ ဆွဲပုံ ၁၂ လက် ဇီးကွက်ထိတုရား
(ဇာတ်ပုံ ၂၅ ကြည့်)
- ၁၃။ ဆွဲပုံ ၁၃ လက် ဆင်ထိတုရား
(ဇာတ်ပုံ ၂၆ ကြည့်)

ဆွဲပုံ စာရင်း

- ၁၄။ ဆွဲပုံ ၁၄ လက် ကြက်ထိတုရား
(ဇာတ်ပုံ ၂၇ ကြည့်)
- ၁၅။ ဆွဲပုံ ၁၅ လက် ခြင်္သေ့ထိတုရား
(ပင်းဒယမြောက်ဘက်ရူ)
- ၁၆။ ဆွဲပုံ ၁၆ နံရံဆေးရေးပန်းချီ
(ဇာတ်ပုံ ၃၆ ကြည့်)

ဇာတ်ပုံ အားလုံးကို သန်းထွန်းရေးဆွဲတယ်။

ခေတ်ပုံ ၁
၁၀၊ ဇန်နဝါရီ ၁၉၇၃ ရက်နေ့၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့

ဓာတ်ပုံ ၂
၆၊ ဖေဖော်ဝါရီ၊ ၁၈၈၃ ရက်စွဲပါ သစ်သားဆင်းတု

ဓာတ်ပုံ ၃
၃၊ နိုဝင်ဘာ၊ ၁၈၈၃ ရက်စွဲပါ သစ်သားဆင်းတု

ဓာတ်ပုံ ၄

၁၅၅ ဓာတ်ပုံ ၁၀၀၀ ရက်စွဲပါ ဝိသုဒ္ဓိရာ

ဓာတ်ပုံ ၅

၁၀၀၀ ရက်စွဲပါ သင်္ဂဟဗေဒဓာတ်ပုံများ

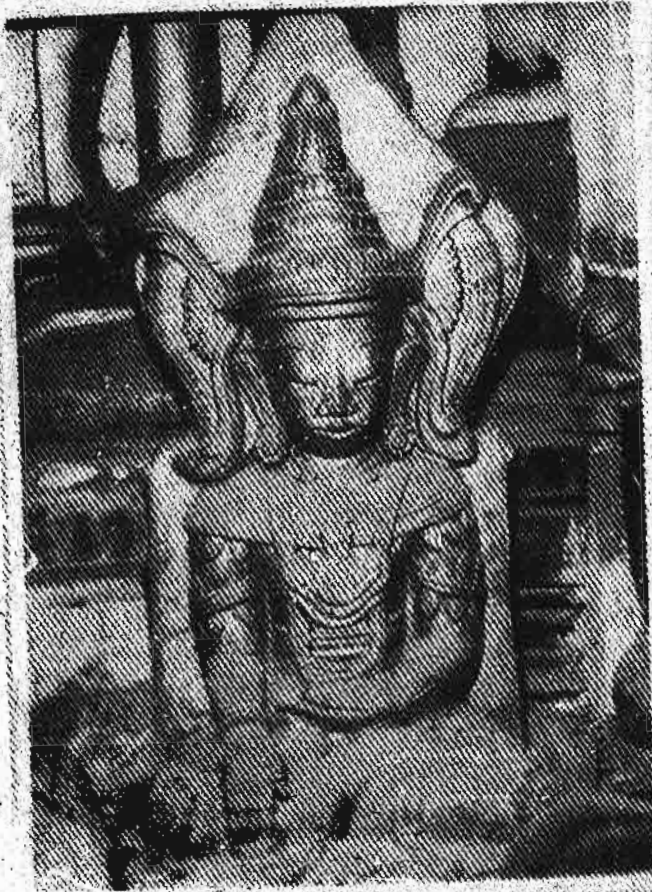
ဓာတ်ပုံ ၆

၂၀၊ ဒီဇင်ဘာ၊ ၁၈၈၉ ရက်ရှိပါ သစ်သားကြွေဖက်ဆောင်း၊ တေပိရိဘုရား

ဓာတ်ပုံ ၇

၂၂၊ ဒီဇင်ဘာ၊ ၁၈၈၂ ရက်ရှိပါ သစ်သားဆင်းတံ

ဓာတ်ပုံ ၈
မင်းစတီဘုရား (ကုန်းဘောင်ခေတ်ဦး)

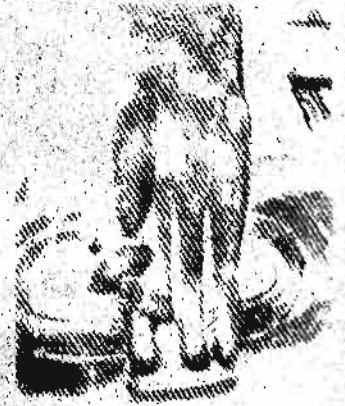
ဓာတ်ပုံ ၉
ဦးဘဂျ

ဇာတ်ပုံ ၁၀
ဒီပိမလစာရ

ဇာတ်ပုံ ၁၁
ဘီသက္ကလုသစ်ခေက်
လက်ဥှီး လက်ဖြင့် ကိုင်ပုံ

ဇာတ်ပုံ ၁၂
ဘီသက္ကလုသစ်ခေက်
လက်လယ် လက်ဖြင့် ကိုင်ပုံ

ဇာတ်ပုံ ၁၃

ဘိသက္ကရာဇ်သစ်တို့ကို လက်ညှိုး လက်ဝယ်မှာ ညှစ်ကိုင်

ဇာတ်ပုံ ၁၄

ဘိသက္ကရာဇ်သစ်တို့ကို လက်ညှိုး လက်ဝယ်နှင့် လက်ဝယ်မှာ ညှစ်ကိုင်

ဇာတ်ပုံ ၁၅

ဘိသက္ကရာဇ်သစ်တို့ကို လက်ဝယ်အောက်မှာ ဆင်ကလေးတစ်ကောင်

ဓာတ်ပုံ ၁၆

ပိပေဓာတ် ကြည့်ကောင်းတဲ့ ဘုရားတံတဲ (အွဲပုံ ၃ ကြည့်)

ဓာတ်ပုံ ၁၇

ပိပိလှပလာတဲ့ ဘုရားတံတဲ (အွဲပုံ ၄ ကြည့်)

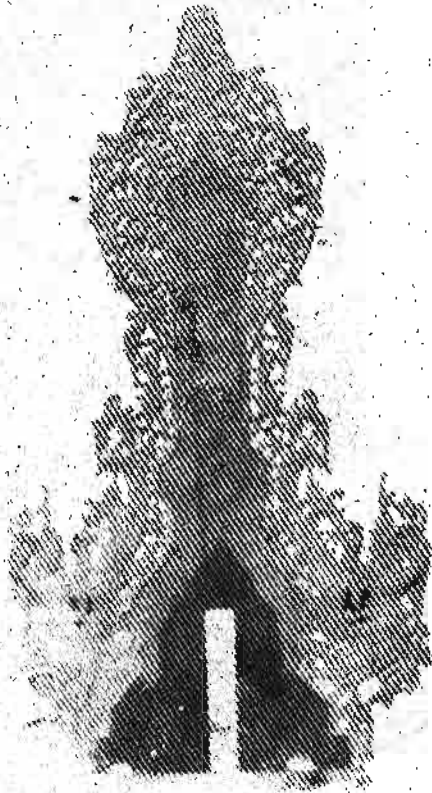

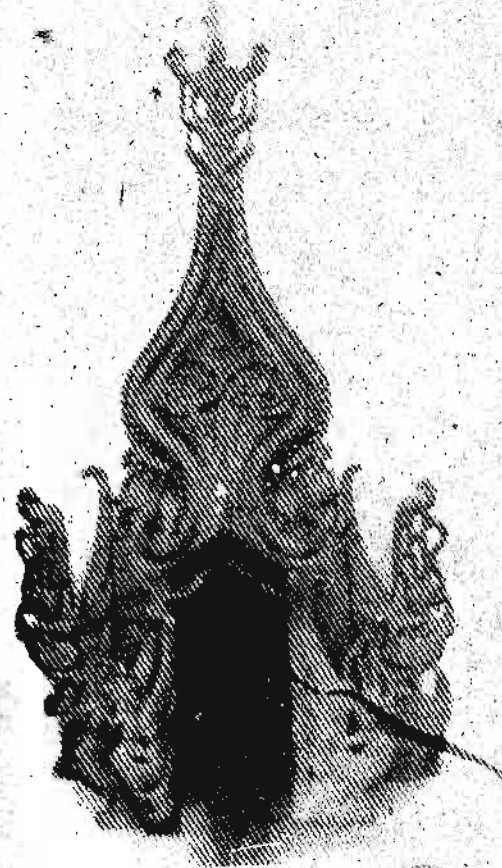
ဓာတ်ပုံ ၁၈
အထူးလှပလာစာ ပလ္လင်ဒိုင်း တံကဲ (ဆွဲပုံ ၅ ကြည့်)

ဓာတ်ပုံ ၁၉
ဒိုင်ပေါင်းဒဲ တံကဲ (ဆွဲပုံ ၆ ကြည့်)

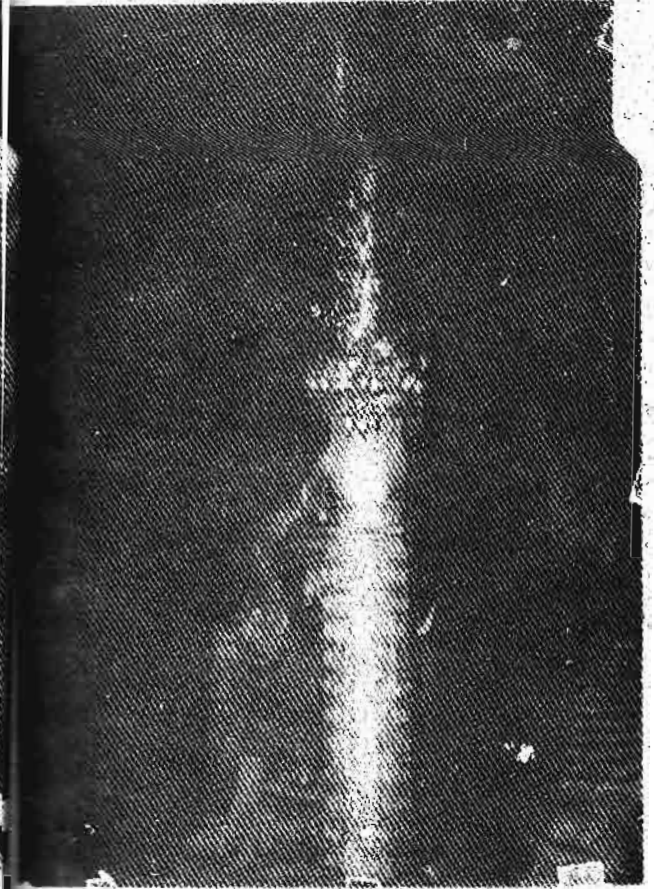
ဓာတ်ပုံ ၂၀
ကိန္နရီ ကြက်တုဋ္ဌေတံ ဖိတ်တံ (ဆွဲပုံ ၇ ကြည့်)

ဓာတ်ပုံ ၂၁
နဝါန ငှက်နဝါနနှင့် ကြက်တုဋ္ဌေတံ (ဆွဲပုံ ၈ ကြည့်)

ဓာတ်ပုံ ၂၂
နဂါး (ဆွဲပုံ ၉ ကြည့်)

ဓာတ်ပုံ ၂၃
သမ္မုဒ္ဒဘာရား (ဆွဲပုံ ၁၀ ကြည့်)

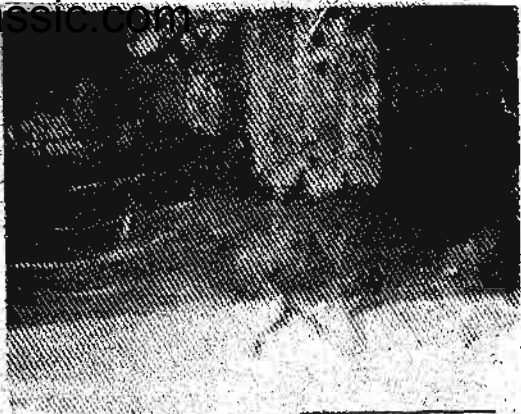
ဓာတ်ပုံ ၂၄
ပန်ကြာ (ခွဲပုံ ၁၁ ကြည့်)

ဓာတ်ပုံ ၂၅
လက် ဇီကွက်အား (ခွဲပုံ ၁၂ ကြည့်)

ဓာတ်ပုံ ၆
ဆင်ယီဘား (ခွဲပုံ ၁၃ ကြည့်)

ဓာတ်ပုံ ၂၇
လက် ကြွက်ထိဘား (ခွဲပုံ ၁၄ ကြည့်)

ဓာတ်ပုံ ၂၈
ဖျားသလက်ဆက် ချောက်

ဓာတ်ပုံ ၂၉
လက်စု

ဓာတ်ပုံ ၃၀
ရှည်အောက်ကြည့်

ဓာတ်ပုံ ၃၁
ရှည်အပေါ်ကြည့်

ဓာတ်ပုံ ၃၂
ကရိုက်

ဓာတ်ပုံ ၃၃
တယ်

ဓာတ်ပုံ ၃၄
သျှင်

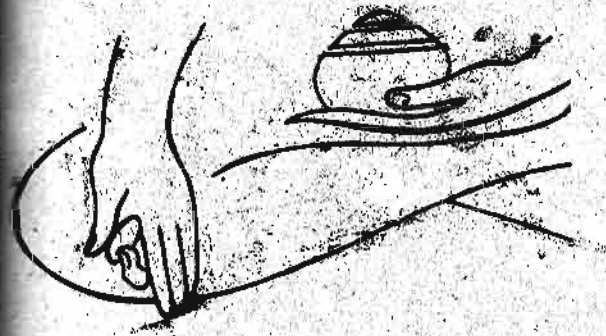

ဓာတ်ပုံ ၃၅
ဆွေစံတို့ အဖိုးသမီး

ဇာတ်ပုံ ၃၆
နံ့ဆေးရေပန်းချီ (ဆွဲပုံ ၁၆ ကြည့်)

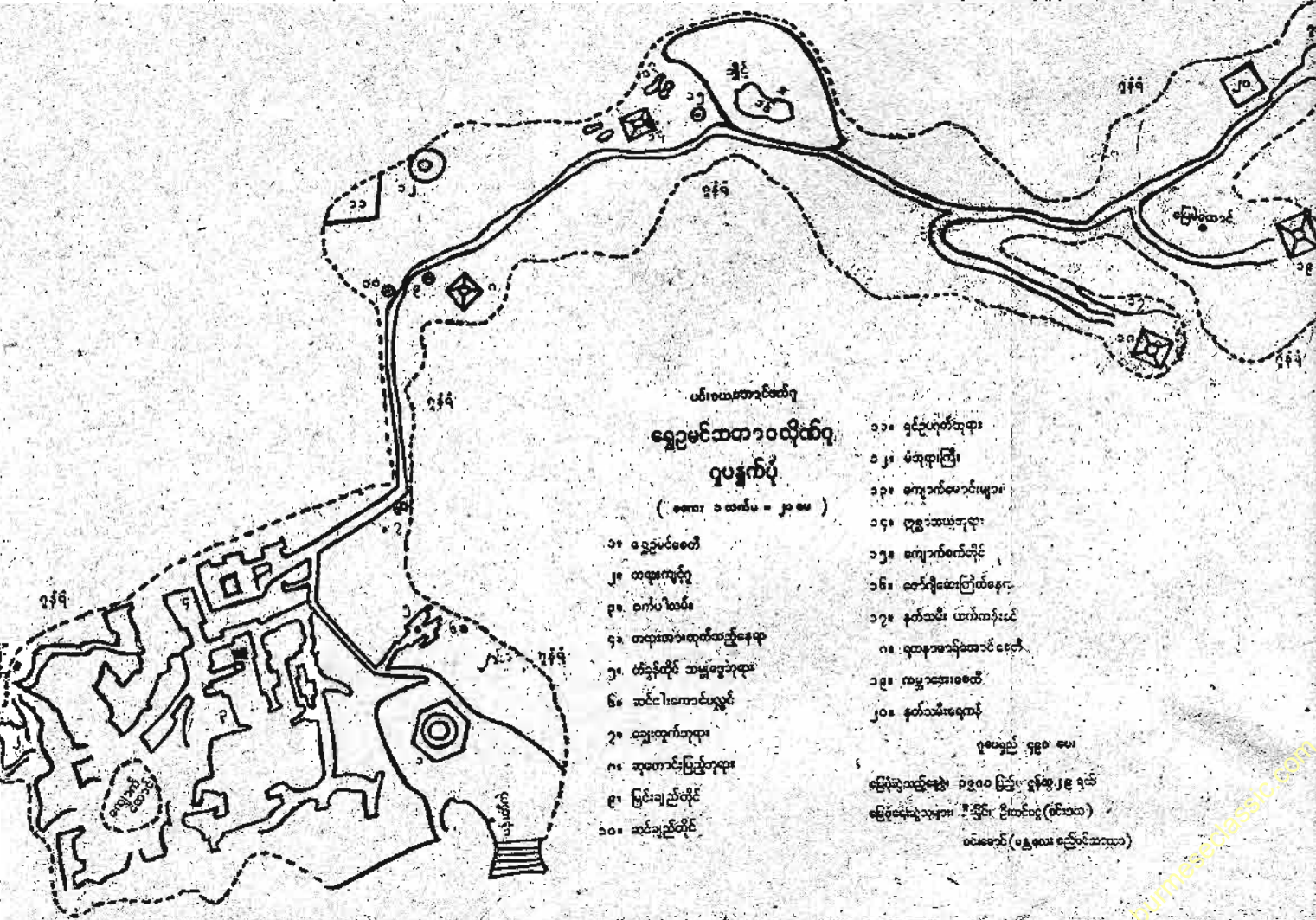

ဆွဲပုံ ၁
ဘီအက္ခရာလက်တော်တွေ့ရာ တွေ့ရာ အမြိုက်အိန်နဲ ၁၆၈၈

ဆွဲပုံ ၂

ပင်းဒယတောင်ဘက်ဂူပန္နက်ပုံ

(ခရစ်နှစ် ၁၈၈၅ ခု ဝါဆိုလပြည့်ကျော်)

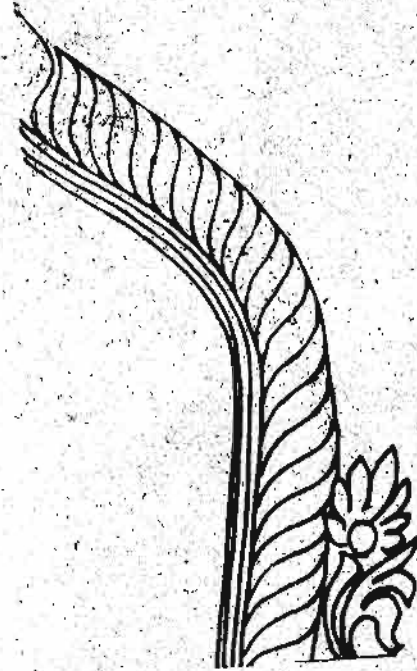

မင်းခက်တောင်တော်
 ရွှေဥမင်တကာဝလိင်ဂူ
 ဂူပန္နက်ပုံ
 (ဝက်ဝံ ၁ ကောင် - ၂၀ နေ့)

- ၁။ ရွှေဥမင်တော်
- ၂။ တရားကျော်
- ၃။ ဝက်ဝံ ကောင်
- ၄။ တရားအောင်တော်တည်နေရာ
- ၅။ တံတိုင်းတိုင် သမ္ဗုဒ္ဓဘုရား
- ၆။ ဆင်ပါးကောင်ပစ္စည်း
- ၇။ ဆူးတူးကန်ဘုရား
- ၈။ အုတ်တောင်ပြည့်ဘုရား
- ၉။ မြင်းချည်တိုင်
- ၁၀။ ဆင်ချည်တိုင်

- ၁၁။ ရွှေပုလဲဘုရား
- ၁၂။ မိကျားကြီး
- ၁၃။ မကျားတောင်ယုဒား
- ၁၄။ ဣန္ဒြာဘယ်ဘုရား
- ၁၅။ ကျောက်စက်တိုင်
- ၁၆။ တော်ရီတော်ကြီးနေရာ
- ၁၇။ နတ်ဆင်း ယက်ကမ်းပင်
- ၈။ ရွှေအုတ်တောင်တော်
- ၁၉။ ကမ္ဘာအောင်တော်
- ၂၀။ နတ်ဆင်းနေရာ

ရမေ့ရည် ၄၅၀ နေ့
 မြေရိုသွယ်နေရာ ၁၅၀၀ ပြည်၊ ရန်ကု ၂၉ ရပ်
 မြေရိုသွယ်သွားနား ဦးစိုင်း ဦးစိုင်းဝင်း(မင်းထာ)
 ဝင်းမောင်(မန္တလေး စည်ပင်သာယာ)

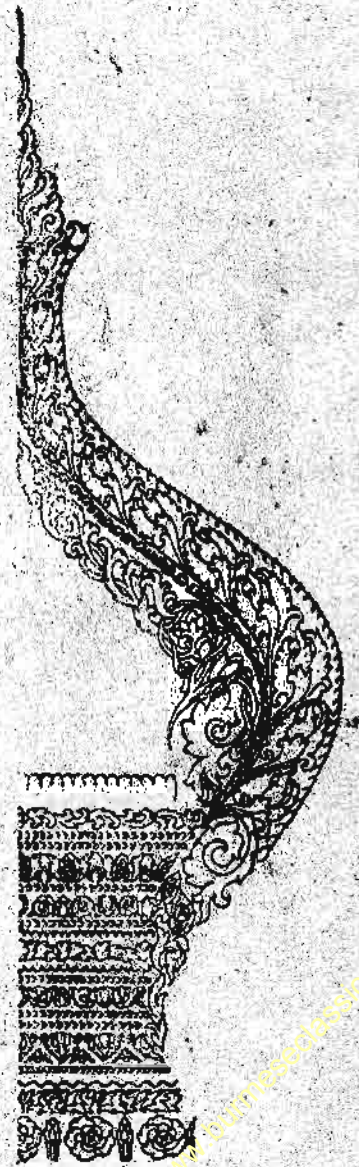
အပို ၃

ဒီဇယ်ကို ကြည့်ကောင်းတဲ့ ဘုရားတော် (တော်ပုံ ၁၆ ကြည့်)

ဆွဲပုံ ၄

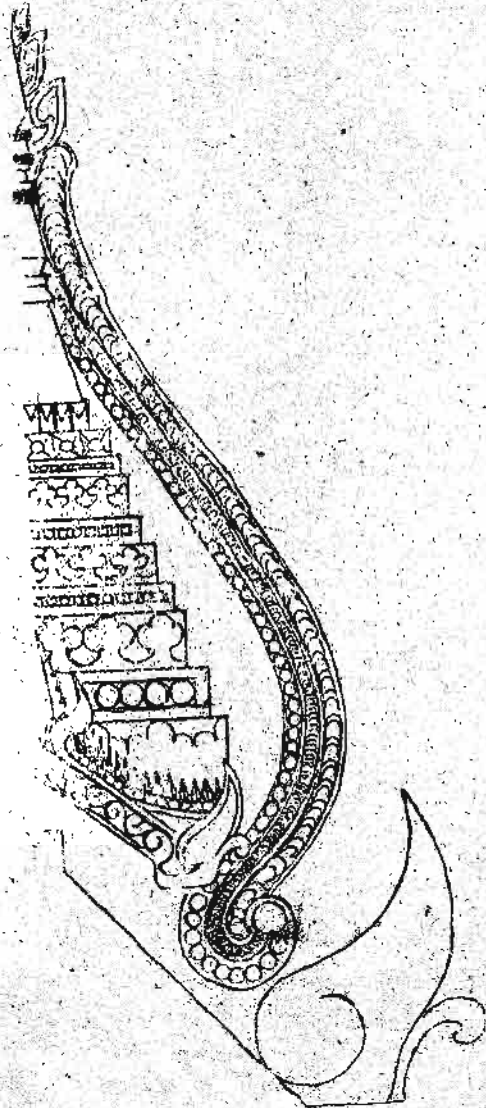
ပိဋကုပ္ပလကတ) ဘုရားတံကံ (တစ်ပုံ ၁၇ ကြည့်)

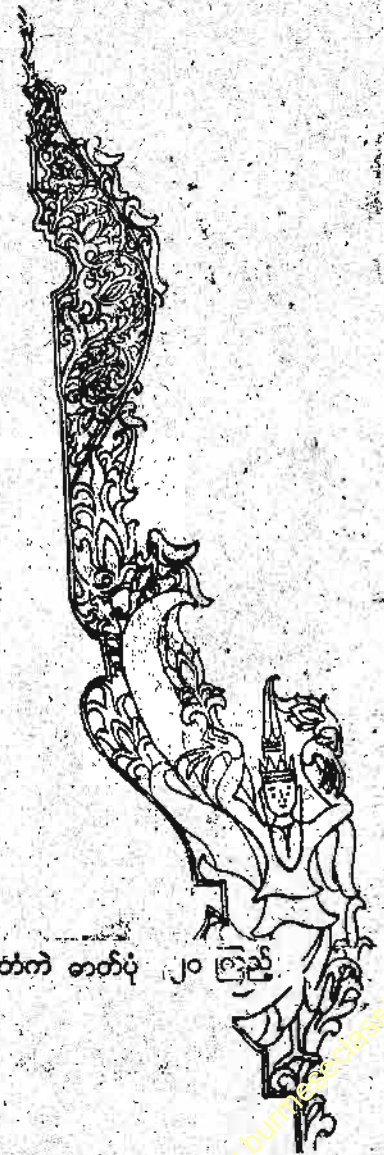
ဆွဲပုံ ၅

အထူးလှပကတ) ပတ္တမြားပုံ တံကံ

(တစ်ပုံ ၁၈ ကြည့်)

ဆွဲပုံ ၆
 စိုင်းယိန်နဲ့ ဘရာတက်
 (တက်ပုံ-၁၅ ကြည့်)

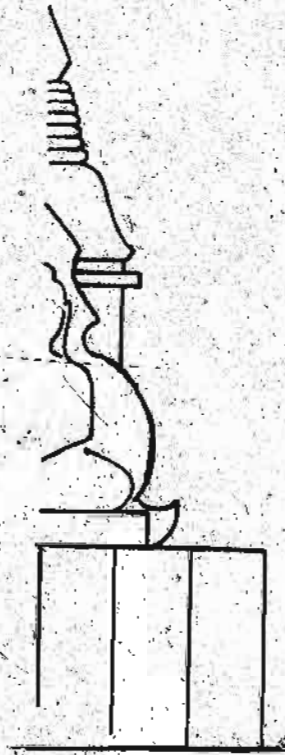
ကိန္နရီ ကြက်တူရွေးနှင့် ပန်းတံကဲ ဓာတ်ပုံ ၂၀ ဖြစ်
 (ဆွဲပုံ ၇)

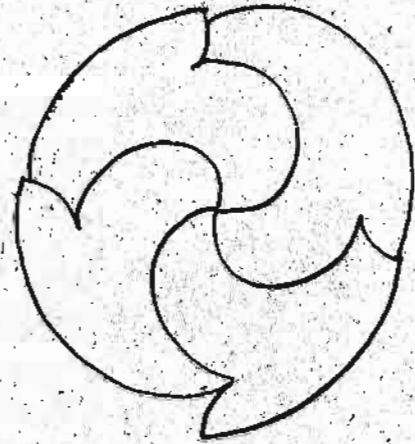
ဆွဲပုံ ၈
နဂါး ငှက်နဂါးနို့ ကြက်တူငွေ့တံတံ
(တစ်ပုံ ၂၀ ကြည့်)

ဆွဲပုံ ၉
နဂါး (တစ်ပုံ ၂၂ ကြည့်)

ဆွဲပုံ ၁၀
သဗ္ဗဒဘိဏ္ဍ (တစ်ပုံ ၂၃ ကြည့်)

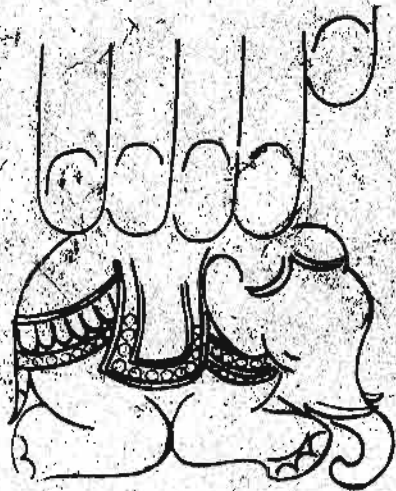

ဆွဲပုံ ၁၁
ပန်းကြာ (တစ်ပုံ ၂၄ ကြည့်)

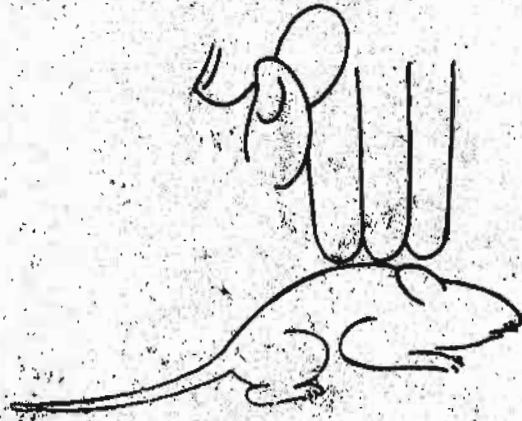

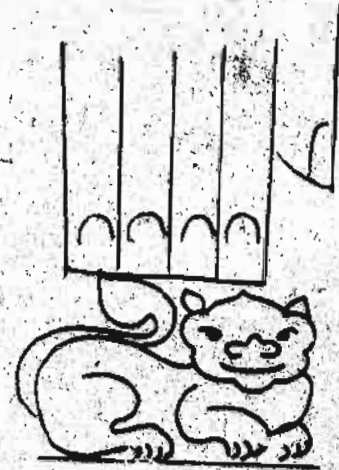
ဆွဲပုံ ၁၂
လက်စွက်ယိုးရာ (တော်ပုံ ၂၅ ကြည့်)

ဆွဲပုံ ၁၃
လက်ဆင်ယိုးရာ (တော်ပုံ ၂၆ ကြည့်)

ဆွဲပုံ ၁၄
လက်ကြွက်ထိဘုရား (ဓာတ်ပုံ ၂၂ ကြည့်)

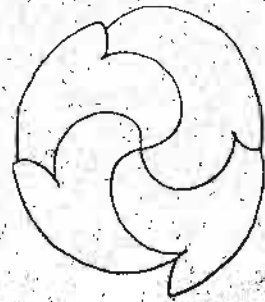

ဆွဲပုံ ၁၅
လက်ခါဆော်ထိဘုရား (ပင်ဒယ မြောက်ဘက်)

ဆွဲပုံ ၁၆

နံရံဆေးရေးပန်းချီ (ဓာတ်ပုံ ၃၆ ကြည့်)

အခန်း ၁

ငါးပါးသီလ လင်္ကာ

ပင်ဒယဂူ၊ စေတီနဲ့ ရုပ်ပွားသမိုင်းရေးမယ်လို့ အားကိုးရမယ့်
စာဟောင်း၊ ပေဟောင်း၊ မှတ်တမ်းပေတင်းတွေ ရှာကြတဲ့အခ
အင်းတဲ မင်းကျောင်းမှာ ကိုးကြောင်းစရေး ပေစာငါးရွက်ရပါတယ်-
ဖတ်ကြည့်တဲ့အခါ ဘွဲ့အမည်မသိရတဲ့ ဆရာတော်တစ်ပါး ရုပ်စောက်
အသွား ပင်ဒယမှာ ခဏဝင်နားရင်း ၁၁၅၆၊ ပြာသို(ဆုတ်) ၅၊ (၉
ဇန်နဝါရီ၊ ၁၇၉၅)နေ့က ငါးပါးသီလ လင်္ကာကို ရေးသွားတယ်လဲ
သိရတယ်။ အရှင်အနစ် နှစ်ရာလောက်က စာဖြစ်တယ်။ အ
ရေးမယ့် ဘုရားသမိုင်းအတွက် အကျောင်းဆုံး နိဒါန်းပုံဖြစ်တယ်လဲ
ဒီမှာ ကူးယူ ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

၁။ အဓိပတိ၊ မရှိဘက်လွတ်၊ သုံးလူထွတ်ကို၊ ကြည်ညွတ်ရှိဆ
ဦးထိပ်ဗွေဌ်၊ မြဲတေပြီးမောက်၊ ပြည်တန်ကျောက်ထက်

J

သန်းထွန်း နှင့် သိန်းသန်းထွန်း

ဝမ်းမြောက်စိတ်သန်း၊ တင်စိဋ္ဌာန်ပြီး၊ နိဗ္ဗာန်ညွှန်တတ်၊ ဇာရာ
မြတ်ကို၊ နဂရတ်ဂုဏ်တန်း၊ ရွှေနာသန်သို့၊ ဆင်ပန်ပြီ သော၊
သယံဇာတကို၊ ပူဇော်ဆန် ကြယ်၊ ပုလဲသွယ်နည်း၊ တင်တယ်
ကျစ်လျစ်၊ လည်ဝယ်ရစ်မှ၊ ရှင်ချစ်ဘုရား၊ ဟောခဲ့ထားသား၊
ငါးပါးစည်းစိ၊ ပဉ္စသိက္ခာ၊ ကျင့်ညီသဖြင့်၊ ဇာတိပန်းပွင့်၏၊
မကျင့်အပို၊ ယုတ်ညံ့သဖြင့်၊ အပြစ်နှင့်၊ နှိမ်မြင့်ထင်ရှား၊
သံလေးကျ၊ ရေကြေးဝိမ်း။ ။နိဝေကြားစေကုန်သတည်း။

JII

ပါဏာတိပါဇိ၊ မသတ်ရှောင်ရှား၊ ကြည်သောအားကာ၊
ရှည်လျားကာလ၊ ဘဝတိုင်သား၊ အင်္ဂါကြီးငယ်၊ တင်တယ်
လုံးရပ်၊ စေ့စပ်အလွန်၊ ကောင်းမွန်လက်ခြေ၊ ဖဝါခြေဥ၊
ချထွေသိပ်သည်း၊ တကြိတည်း၊ ရှုလည်းရှုဖွယ်၊
ဆင်းနိကာယ်နှင့်၊ စင်ကြယ်နည်း၊ ရပ်တည်ကြည်း၊ ကြီးသည်
ခွန်အား၊ စကားမြန်လျှင်၊ လူပြင်တိုင်းချစ်၊ မေတ္တာရစ်၏။
နှစ်သက်သောကြောင့်၊ မနှောင့်မယုက်၊ မဖျက်မဆီးနိုင်၊
ပြီးနိုင်လုံ့လ၊ ထိုမှတစ်ခု၊ ညဉ့်ဆဲမှုဖြင့်၊ မစုမတေရာ၊
များလှခြေရွှေ၊ အနေငြိမ်ဆိမ်း၊ စိုရိမ်ဝေရွာ၊ လွန်ချမ်းသာလျက်၊
ရောဂါဘေးရိပ်၊ မနှိမ်မစက်၊ အသက်လည်းရှည်၊ ကြည်ကြည်
ဖြူဖြူ၊ ချစ်သောသူနှင့်၊ အတူမကွေ၊ စံနေတို့ရ၊ ဤသို့စသော။

င်းဒယမြို့၊ ရွှေမင်္ဂလာတီနှင့် ပူသခိုင်

၃

မျှ-လှတုံစွာ၊ ကျိုးရောက်ရာသည်။ ။ သဒ္ဓါပွားစေကုန်
သတည်း။

II ကျက်သရေလျှလန်း၊ ယုဂန်နန်းက၊ နေဝန်းတက်သစ်၊ တိမ်ခြေ
လှစ်၍၊ မညစ်မညူး၊ စက်ရှိန်မြူးသို့၊ ကျေးဇူးထွန်းပြောင်၊
ဤစာစောင်လည်း၊ အရောင်မမှန်၊ ဝင်းဝင်းထိန်စိမ်း၊ အဒိန္နဒါန်၊
မလွန်နလုံး၊ သတင်းသုံးက၊ အဆုံးမရှိ၊ ကြီးဘိစည်းစိမ်း၊
ငြိမ်းချမ်းလှစွာ၊ ဥစ္စာများလှ၊ မရသေးသာ၊ စည်းစိမ်များလည်း၊
ထိုးပွားရောက်နည်း၊ ရပြီးဥစ္စာ၊ မကွာမြဲမြဲ၊ စိတ်ကြံလို့လျောက်၊
ချမ်းသာရောက်၏၊ ရွံကြောက်ခန့်ညား၊ ရန်ငါးပါးလည်း၊
ရှောင်ရှားကင်းလွန်၊ မြတ်ထွတ်ဝန၊ သူများအထံ၊
အဆက်ဆံကို၊ ပျော်စံပိုင်စိုး၊ သူတက်တိုး၍၊ ကံမိုးသာလွန်၊
မွန်မွန်ရည်ရည်၊ မရှိသည်ကို၊ မလည်နားပါး၊ မကြားမသိ၊
မထိဆင်းရဲ အမြဲသူခ၊ စံကုန်ရဟု၊ တေမောက်ကို၊ ငါးမာန်
ဖြိုလျှင်၊ သံသာချိုအိန်၊ ကျောအေးထိန်သော၊ အမိန်တော်ထွက်၊
ထင်ပြက်ပြက်ကို၊ မပျက်မကျိုး၊ သဒ္ဓါနှိုး၍။ ။ စောင့်ကြီး
စားစေကုန်သတည်း။

II အခါစည်းစိ၊ ဆယ့်နှစ်လီတွင်၊ ရာသီငြိစွာ၊ လွန်သာယာလျက်၊
ရွှေဝါလျှံရံ၊ မန်းခဲလျှင်၊ အမြဲပွင့်တုန်း၊ တန်ဆောင်မုန်းဟူ၊
ချိန်ဆုံးရက်စေ၊ နင်းငွေဖြူဖုံး၊ မဝေမှုန်းသား၊ ပုဏ္ဏမာသ၊

သန်းထွန်း နှင့် သိန်းသန်းထွန်း

ပြည့်သည့်လသို့၊ မမ္မကျက်သရေ၊ ရွန်းရွန်းဝေစိမ့်၊ ကာမေသု
 အား မပြစ်မှားခဲ့၊ တရားရှေ့ရှု၊ စောင့်ကြိုမှုကား၊ ရန်သူမျိုးကင်း
 ထမင်းမလွတ်၊ အဝတ်အိပ်ရာ၊ လွယ်ကာခဏ၊ လိုတိုင်းရ၏။
 အေးမြမေတ္တာ၊ သူတကာလည်း၊ ကြင်နာချစ်ရည်၊ စုံစေ
 လက္ခဏာ၊ မက္ခာမသွေ၊ ဣန္ဒြေနှင့်၊ လေးထွေပါယ်ရပ်၊ မကပ်
 မကျ၊ မိန်းမမဆန်၊ ကောင်းကျန်ကောင်းဘုန်း၊ ထွက်မြောက်
 ရုန်း၍၊ နပုန်းပဏ္ဍိတ်၊ ဆိုးယုတ်တဆစ်၊ မဖြစ်မကြုံ၊ မယုံမနာ၊
 သင်္ကာမလွမ်း၊ ဉာဏ်ခွဲခြမ်းလျက်၊ ငြိမ်းချမ်းစံရေး၊ မရှိဘေး
 တည်း၊ မဝေးချစ်သူ၊ အတူမက္ခာ၊ စံရရာဟု၊ များစွာဤသို့၊
 ကျေးဇူးတို့ကို၊ နှစ်လိုရွှင်ပြုံး၊ ပြောင့်ပြောင့်သုံး၍။ ။
 နှလုံးထားစေကုန်သတည်း။

၅။ ရန်ပြည့်စုံ၊ မွေးမွေးထုံသာ၊ ပဒုဗ္ဗာရင့်၊ နေကိုလင့်၍၊ ပွင့်လေ
 သောလား၊ သူတော်များတို့၊ တရားဟူသည်၊ နေရောင်ခြည်
 လျှင်၊ လျှံစည်ကောက်ထွန်း၊ လင်းပြည့်အံ၊ တက်ရွန်း
 ပီတိ၊ ရွှင်ဘိသဒ္ဓါ၊ ပွင့်လုံးချာလော၊ မုသာဝါဒ၊ ကြည်ရေ
 အသွင်၊ အာနိသင်ကား၊ သန့်စင်ပြစ်ပြေ၊ ဣန္ဒြေလည်း၊
 မသွေမလွတ်၊ ညီညွတ်သဏ္ဍာန်၊ ငါးကြန်စုံရောက်၊
 ရွှေတိုင်ဆောက်သို့၊ ပြစ်မြောက်မည်ရှား၊ ညီတရားဖြင့်၊ စကား

ကောင်းတတ်၊ ပရိသတ်လည်း၊ ယုံမှတ်ကိုးကွယ်၊ ကြာနယ်
 သင်းပျံ၊ ခံတွင်းနံနှင့်၊ နူးညံ့မျက်နှာ၊ နှုတ်ခမ်းလျှာလည်း၊
 ရွှေကြာညိုချပ်၊ ပွင့်မိုလတ်သို့၊ မလျှပ်မပေါ၊ ဖြောင့်တော်သဖြင့်၊
 မပျံ့လွင့်တည်၊ သည့်နှင့်မရပ်၊ ကျိုးပေးအပ်ဟု၊ စောသဗ္ဗညု၊
 သုံးလှ ဆံကျင်၊ ထွတ်ဆုံးတင်၏။ သွန်သင်မိန့်မှာ၊ ရီသေ
 စွာ၍။ ။ကောင်းရာလားစေကုန်သတည်း။

၆။ ကမ္ဘာတည်သစ်၊ အမိုက်ဖြစ်၍၊ နှမ်းညစ်ဆာပူ၊ ရှေးဦးသူတို့၊
 ဆုယူကုန်ကြ၊ မျှော်တောင်တဆော်၊ နေလနှင့်ပွင့်၊ မှောင်ကို
 လွင့်မှ၊ ကံမြင့်ကြည်လင်း၊ နလုံးရွှင်သို့၊ အောင်မင်္ဂလာ၊
 ဝမ်းမြောက်သာစိမ့်၊ သူရာမေရိယ၊ ကြည်ရကျိုးမြတ်၊
 အတ္ထုပ္ပတ်မူ၊ နာဂတ် ပဗ္ဗပုန်၊ ဤနှစ်တန်၌၊ ပြုရန်ကိစ္စ၊
 သိလွယ်လှ၏။ ကာလခပ်သိမ်း၊ မ(တိမ်းမှန်ဘိ)၊ တည်မှတ်
 မိလျက်၊ ရှိသည့်ပညာ၊ လိမ္မာအထူး၊ မရူးမသွပ်၊ မလျှပ်
 ပေါခြင်း၊ အဖြင့်မရို၊ မယိမယို၊ မရှိမမှုန်၊ မထုံမအ၊
 မဝမယစ်၊ အပြစ်မတွေ့၊ မမေ့မလျော့၊ မကြော့မကြမ်း၊
 မသွမ်းမလေ၊ မတွေဝေတည့်၊ ကောင်းထွေန်မိတ်၊ မထိတ်
 မလန့်၊ မကန်သင်္ကာ၊ နှစ်ဖြာမြား၊ စကားတစ်ခွန်း၊
 တည်လွန်းမှန်မော၊ မချောမပျစ်၊ ကျစ်လျစ်မွန်ရည်၊ သာကြည့်
 သြဇ၊ ရှေးကပြုမှ၊ သူကျေးဇူးကို၊ မမြူမထိမ်၊ မေ့သိမ်

ကြည်ညို၊ ဝန်မတိုတည်း၊ ကုသိုလ်ဖြစ်က၊ အားရ ဝမ်းမြောက်၊
ကြောက်ကြောက် ရွက်ရှက်၊ တည်ငြိမ်သက်၏။ အမျက်မမူ၊
ဖြောင့်သားကြည်ဖြူ၊ အယူအငင်း အမြင်ထဲသံ၊ အကြံအစည်၊
လည်လည်စတိပတ်၊ မှတ်မှတ်သားသား၊ စီးပွားရှိသည်၊
မရှိသည်၌၊ ဖွေနှည်ပြီးတိုင်၊ ဆင်ခြင်နိုင်၏၊ ပျံ့လှောင်မွေးစွာ၊
ကျင့်သီလကို၊ တည်ပစေရာ၊ နှလုံးပြု၍။ ကောင်းမှုများစေကုန်
သတည်း။

၇။ မင်္ဂလာညွန့်ဖူး၊ ကမ္ဘာဦးက၊ အထူးသဖြင့်၊ ကြီးမြင့်ပေါ်ထင်၊
ရွှေကြာပင်လည်း၊ အောင်မြင်နိမိတ်၊ မြတ်သောဟိတ်ဖြင့်၊
တိတ်ကောင်းလှစွာ၊ ငါးခိုင်ဖြာ၍၊ ရောင်ဝါထူးဆန်း၊ ရွှေ
သင်္ကန်းနှင့်၊ လန်းလန်းလှတင့်၊ ဦးပွင့်ပွင့်သို့၊ ကောင်းကျင့်
မြတ်ညီ၊ ပဉ္စသီလ၊ စောင့်ထိန်းရသာ၊ ငါးပါးအကျိုး၊
ကျမ်းရိုးအရာ၊ ရုံး၍ပြပိမ့်၊ ဘဝမျက်မှောက်၊ မချောက်မကွာ၊
သံသရာ၌၊ ဥစ္စာစည်းစိမ်၊ ချမ်းငြိမ်ရွှင်ပြုံး၊ နှလုံးမထိတ်၊
တည်သောစိတ်ဖြင့်၊ တိရစ္ဆာန်ညစ်၊ မဖြစ်လေဘဲ၊ ငရဲမလာ၊
မွတ်ရှားလှစွာ၊ ပြိတ္တာ၏ဘုံ၊ မကြံဇာတိ၊ မငြိမတွယ်၊
သူရကယ်ဝင်၊ ကင်းလွတ်ကျူးကျော်၊ လူဖြစ်သော်လည်း
သူတော်သူမြတ်၊ နတ်ဖြစ်လျှင်လည်း၊ နတ်တွင်နတ်လွန်၊
အဆုံးစွန်လည်း၊ ကောင်းမွန်သီးသန့်၊ မလှုပ်နှံသော၊ နိဗ္ဗာန်

ကျေးဇူး၊ ချမ်းသာထူးကို၊ စူးစူးထုတ်ချောက်၊ ကောက်ရောက်ဟု၊
ဝမ်းမြောက်ရွှင်ခြင်း၊ သဒ္ဓါပြင်း၍။ မယွင်းပွားစေကုန်
သတည်း။

ပျံ့မွှေးသင့်လှိုင်၊ တကြိုင်ကြိုင်နှင့်၊ ငါးခိုင်ညွန့်လန်း၊ သီလပန်း
ကို၊ မြတ်မှန်းသိသိ၊ ပန်ဆင်မိ၍၊ ညီးညီးပြောင်ပြောင်၊ ရွှေတန်
ဆောင်သို့၊ ဂုဏ်ရောင်ကွန့်မြူး၊ ဖြစ်လေဘူးသား၊ အထူးသက်
သေ၊ ပြည့်စုံပေအံ့၊ စေတနာဇော်၊ ဝိတိပြောစိမ့်၊ အနာမဒဿီ၊
လျှော်ညီထင်ရှား၊ မြတ်ဘုရားလျှင်၊ လေးပါးသစ္စာ၊ ပွင့်သော
ခါ၌၊ ကြမ္မာ (ချွတ်လွှဲ၊ ကောင်း) ချီးဝံ့၍၊ ဆင်းရဲသော
လျောက်၊ သူတစ်ယောက်သည်။ သူ့အောက်ကျိုးနွံ၊ သူ့အထံ
ဝယ်၊ စေခံစား၊ သူရင်းငှားစစ်၊ ဖြစ်လေသည်နှင့်၊ ရွန်းရွန်း
ပွင့်သား၊ ရှင်ပင်သာသနာ ကြိမ်ငြားပါလည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၊
ဘုရားမွေနှစ်၊ မခံဖြစ်ခဲ့၊ စင်စစ်ဖွေရှာ၊ လူချင်းရာကို၊
စာနာတွေးဆ၊ သံဝေဂဖြင့်၊ ဘုရားတပည့်၊ ကျေးဇူး
ပြည့်သား၊ မထည့်ထံပါး၊ ချဉ်းဝပ်တွားလျက်၊ ငါးပါးဖြူလွှဲ၊
မြတ်သီလကို၊ နိစ္စစိဋ္ဌာန်၊ တသက်ပန်တည်၊ တတန်ထိုမှ၊
ဘဝတသီး၊ ပြောင်းကာနီးသော်၊ ကြီးသည်ကောင်းမှု၊ အာန
ဘော်အား၊ နတ်အများစို့၊ ရထားပြီးပြောင်၊ မြင်းတစ်
ထောင်နှင့် တင်ဆောင်လေက၊ နတ်ရွာကျ၍၊ သိကြား
စည်းစိမ်၊ ဘုံနန်းအိမ်၌၊ အကြိမ်သုံးဆယ်။ ထိုးကကွယ်လျှင်၊

သန်းထွန်း နှင့် သိန်းသန်းထွန်း

အဖွယ်ထူးစွာ၊ ကြီးတေဇနှင့်၊ စကြာမင်းဖြစ်၊ ခုနစ်ဆယ့်ငါး၊
 စံစားတလှစ်၊ ဧကရာဇ်နှင့်၊ ဘုန်းသစ်လှပေ၊ ပဒေသရာဇ်၊
 အဖြစ်ဖြစ်ကို၊ တစ်နှစ်သင်္ချာ၊ မဖွဲ့သာတည့်၊ များစွာဤသို့၊
 စံခဲ့ဖို့၊ ငါတို့ဘုန်းမောင်၊ မြတ်ရွှေညောင်၌၊ အောင်မဂ်္ဂလာ၊
 ပွင့်သောအခါတွင်၊ ရာဇဌာနီ၊ ရေဘာလီဝယ်၊ ပည်းသိ
 လောကံလွေ၊ ဥစ္စာကြေသာ၊ သဌေးနွယ်မြစ်၊ အမျိုးဖြစ်၍၊
 မိချစ်မွေးဖ၊ ညာတကတို့၊ သီလဆောက်တည့်၊ ကျင့်ကြ
 သည်ကို၊ ကျင့်လည်ရှေးက၊ ဝါသနကြောင့်၊ ကြားရမြင်သိ၊
 ဆင်မြင်မိ၍၊ သတိမပျက်၊ ခုနစ်သက်က၊ ရမ္မက်ကုန်ခန်း၊
 ကြီးတန်းတန်းနှင့်၊ ရဟန္တာစစ်၊ ချက်ချင်းဖြစ်သော်၊ ပွင့်လစ်
 ရှေးဇာတ်၊ ပရိသတ်တို့၊ ပုဒ်ပါဠိပြေချော၊ တရားဟောက၊
 ရွှင်မောကြည်လင်၊ ကောင်းကျိုးထင်၏၊ သို့စဉ်ရှည်ထွေ၊
 တသချေနှင့်၊ သိန်းနေကမ္ဘာ၊ အခွန်ကြာက၊ မြစ္စာစောင့်မတ်၊
 သီလမြတ်ကြောင့်၊ မပြတ်ဆက်တိုင်း၊ အလှိုင်းကြီးကြီး၊
 စံခဲ့ပြီးမှ၊ ရန်မီးငြိမ်းရာ၊ ခေမာပြည်ငြိမ်း၊ ရောက်နိုင်စွမ်းဟု၊
 ချီးမွမ်းသြဇ၊ ဗျာဒိတ်ရရှင်၊ သီလဂုဏ်ဝန်၊ ထိုထေရ်မွန်
 သို့။ ။ တံခွန်လွှားစေကုန်သတည်း။

၉။ စောင့်လျှင်အထူး၊ ကျေးဇူးများကြောင်း၊ ဆိုပြီး နှောင်းမှ၊
 တိမ်းစောင်းကျူးလွန်၊ အပြစ်ဝန်ကို၊ ပြည့်နဲ့ခွဲခြမ်း၊
 သင့်ရုံစွမ်းအား၊ စွဲလမ်းအာရုံ၊ ရွှေကြေးမုံသို့၊ စံပုံတရှည်။

ပင်းဒယမြို့ ရွှေညောင်စေတီနှင့် ဂူသမိုင်း

မ(ပြတ်) ကြည့်စမ်း၊ သူ၏အသက်၊ ကျေပျောက်ပျက်အောင်၊
 နှိပ်စက်သတ်ညစ်၊ ပြုသောဖြစ်ကာ၊ ညောင်ညစ်ပူပန်၊ ငရဲထဲ၌၊
 တပြန်ပြောင်းပြောင်း၊ ကာလညောင်လျက်၊ ကျဉ်းမြောင်း
 စွာလှ၊ ဒုက္ခိတမှ၊ အဆသင့်လျော်၊ လွတ်ပါသော်လည်း၊
 နံ့စော်ညီပုပ်၊ အရပ်မလှ၊ မဝအစာ၊ မွတ်ရှားစွာသာ၊
 ပြိတ္တာပိုးမွှား၊ ကျွတ်မျှော်ငါနှင့်၊ နဂါးမြင်ဆင်၊ သမင်စိုင်ဆတ်၊
 ပဒတ်ဝက်ရုံ၊ နွားကျွဲမြေခွေး၊ အိမ်ခွေးယုတ်ညစ်၊ အပြစ်များစွာ၊
 ငါးရာစီချည်၊ ဖြစ်သတည်းဟု၊ ရှင်နည်းဘုန်းတူ၊ ဟောတော်
 မူရှင်၊ ကြည်ဖြူစုံမက်၊ သူ့အသက်ကို ကိုယ်သက်ပမာ၊
 ချစ်ကြင်နာ၍။ ။ မေတ္တာကံစေကုန်သတည်း။

၁၀။ ပမာဆိုဖွယ်၊ သစ်သီးဝယ်၌၊ နနယ်လှတင့်၊ အပွင့်အကင်၊
 ယင်းကမုသည်၊ နေ့ရက်ရှည်သော်၊ အရည်တက်ရွမ်း၊
 ဖိတ်ဖိတ်လျှမ်း၍၊ အရွမ်းအပြင်၊ ဝင်းဝင်ဝါဝါ၊ အညှာကြွေလို့၊
 သြဇာချိုသို့၊ ကုသိုလ်မှာလည်း၊ ထို၏နည်းလျှင်၊ ဆည်းပူးဖွေရှာ၊
 ရွေ့ရွေ့သာတည်း၊ သမ္ဘာရင်မုည့်၊ တရားပြည့်စိမ့်၊ သူ၏ဥစ္စာ၊
 ချမ်းသာစီးပွား၊ သူ့ခမ်းနားကို၊ ပြစ်မှားကွယ်ဝှက်၊ ပြုသည်
 ချက်ကား၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ကြီး၊ ငရဲမီးတွင်၊ ပြောင်းပြီး
 ပြောင်းပြန်၊ အဖန်ဖန်တည့်၊ အလွန်ရှည်လျား၊ ခံပြီးငြားမှ၊
 ကံအားလျော်စွာ၊ လူဖြစ်ပါလည်း၊ ဥစ္စာသစ္စည်း၊ ခွန်နည်းသိမ်

၁၁

သန်းထွန်း နှင့် သိန်းသန်းထွန်း

ဖျင်း ဆင်းဆင်းရဲရဲ၊ သမ်းမဲခွမ်းညှို့၊ ဆွေမျိုးမနီး၊ အထိကြွင်း
ကျွန်၊ သူ့ကျွန်သူ ကျေး၊ မလေးစားလောက်၊ သူ့လက်အောက်
ဦး၊ သူပေါက်သူတက်၊ ကြောက်ရွက်လန့်ထိတ်၊ သူ့ရိက္ခာစား၊
သူ့ထံပါးဝယ်၊ ဝယ်တွေးသေခွေ၊ သူ့ခြေသူ့ရံ၊ သူ့စေခံ၍၊
စိမ့်တိုင်းလုပ်၊ ငယ်စရဖိုဖြင့်၊ လက်သုပ်အဖစ်၊ မနှစ်မသိမ့်၊
နိမ့်နိမ့်ကျကျ၊ မလှရပ်ဝါ၊ ဖျားနာဘေးဒဏ်၊ ရန်မာန်များစွာ၊
ဤဒေါသကြောင့်၊ ပရဗိတ၊ သူ့မနကို၊ အတ္တဟိတာ၊
ကိုယ့် ဥစ္စာသို့၊ စာနာနစ်လို၊ မလျှိုမဝက်၊ မဖျက်ဆီးထိုက်၊
မုန်ပြင်းအိုက်သာ၊ အမိက်လောဘ၊ စိတ်နာဂကို၊ သမ္မပညာ၊
ချွန် (အုပ်ကာ)၍။ ။မြစ်ထား လွှဲစေကုန်သတည်း။

၁၁။

မြတ်စွာဘုရား၊ လူအများကို၊ သနားသောအား၊ ဖန်စိတ်ဖြား၍၊
တရားမျှော်ရှု၊ ဆုံးမမြဲသား၊ အနုသာသနေ၊ မြရိသေလျက်၊
မသွေမလှည့်၊ သဘောတည်စိမ့်၊ သူ၏သက် (ထား)၊ သူ့
မယားနှင့်၊ ပိုင်းကားအုပ်ထိန်း၊ မိန်းမနှစ်ဆယ်၊ များထိုဝယ်ဦး၊
အကယ်၍တိ၊ မှာလျှောက်မိသော်၊ လျှည့်ပြောင်ပြောင်၊
ငရဲဘောင်တွင်၊ တောက်လောင်ဖန်လဲ၊ ဆင်းရဲပေါ့ရယ်၊ ကာလ
ကြွယ်အောင်၊ ကိုးကွယ်ရာမဲ့၊ နစ်ပြီးခဲ့မှ၊ ရေဝဲအဟန်၊
ခေါက်ပြန်တလှစ်၊ လူပင်ဖြစ်လည်း၊ ကံညစ်ဆောင်ပို့၊ အင်ချို့
စွာလှ၊ မိန်းမဖြစ်ယုတ်၊ ပဏ္ဍာတ်နပုန်း၊ ရှေးဘုန်းဖျင်းသိမ်၊

ဝင်းဒယမြို့ ရွှေဥမင်စေတီနှင့် ဂူသမိုင်း

၁၁

တိမ်တိမ်မြုပ်မြုပ်၊ စက်ဆုတ်စရာ၊ ရွှေရှာစဖွယ်၊ မျိုးနွယ်စတေး၊
မရေတွက်ကောင်း၊ ဖြစ်ရရှောင်းခဲ့၊ အကြောင်းအရေး၊
မျှော်ထောက်တွေ့၍၊ ဆေးလှေးထွေးရာ၊ ယောက်ျားမိန်းမ၊
ဟူသမျှတို့၊ သူများကျွမ်းဝင်၊ သူ့လင်တစ်ပါး၊ သူ့မယားကို၊
အလားအလာ၊ ခွင့်လမ်းသာလည်း၊ ပညာဆိုပီတိ၊ ဖုတ်ပြိတ်
တစ္ဆေ၊ အနေမလှ၊ ဘီလူးမသို့၊ စိတ်ကထင်မှန်၊ မစွန်းငြိရာ၊
ရှောင်ကြဉ်ညှာ၍။ ။မြစ်ဆာဖဲစေ ကုန်သတည်း။

၁၂။

ရွှေငွေမြဲဖန်၊ ရောင်လေးတန်နှင့်၊ အလွန်ကြီးကျယ်၊ လေးကျွန်း
လယ်ဦး၊ နှုန်းဖွယ်တုကျွန်း၊ မြင်းမိုရ်ထွန်းသို့၊ သွန်းသွန်း
ခိုင်ကျည်၊ တရားတည်စိမ့်၊ ကွေ့လည်ဆန်းပြား၊ စကားမမှန်၊
သုံးသည့်ဒဏ်ကား၊ ပြင်းထန်ရောင်ဟုန်၊ ငရဲဘုံတွင်၊
များပုံတရည်၊ ခံပြီးသည်မှ၊ လူ့ပြည်တတန်၊ ဖြစ်လာပြန်သည်၊
ဉာဏ်နည်း ခေါင်းပါး၊ တရားမသိ၊ ဒိဋ္ဌိမိစ္ဆာ၊ ဝါဒဆိုးယုတ်၊
လေးဂါဝတ်မျှ၊ နှုတ်ခမ်းတွင်းနံ၊ မဆုံပုပ်နံ၊ နာခံစိမ့်သော၊
သူ့ကိုပြောလည်း၊ သဘောမကျ၊ သြဖေပေါ့ပျက်၊ လွဲလက်
သွေဖည်သည်၊ မတည်မယူ၊ သူမယုံကြည်၊ ကိုကသည်လည်း၊
တည့်မလေအောင်၊ မဆောင်စွမ်းနိုင်၊ ပျက်ခေါင်တိုင်၏၊
ပြည့်လှိုင်အဖြစ်၊ ဤသို့ဖြစ်၍၊ လိမ့်လစ်ကွေးကောက်၊
မဖောက်ပြန်ရာ၊ ရှေးလောင်းလျာသို့၊ သစ္စာဖြောင့်တော်၊
အာနဘော်ကြောင့်၊ ခဲလှော်သေဖွယ်၊ အပြောကျယ်သား၊

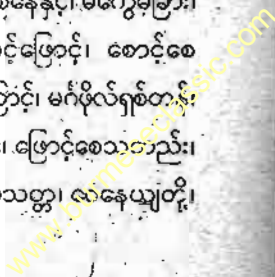

ပင်လယ်ဝဲချား၊ ဗလဝါမ၊ အ(ညာ) ဆန်းဘူး၊ မြားဆိပ်မူးလည်း၊ ကျေးဇူးကျိုးစက်၊ အသက်ချမ်းသာ၊ ဤကိုစာ၍။ ။ သစ္စာ မြဲစေကုန်သတည်း။

၁၅။ ရာဇဋ္ဌာနီ၊ ပြည်သိင်္ဂီ၌၊ နာရီလှည့်ပတ်၊ အထိမ်းမှတ်ဖြင့်၊ မပြတ်လျှောက်ဆို၊ သိစေလို၍၊ ဗဟိုရံစည်ကြီး၊ ပိုင်းခြားတီးသို့၊ စံမှီထူးလည်း၊ တရားစည်ကို၊ သံရှည်ချီးမ၊ အများကိုယ်အကျိုး၊ ရွမ်းဆော်နှိုးပိမ့်၊ ယစ်မျိုးမှိုင်းဝေ၊ အရက်သေကို၊ သုံးလေသည်သူ၊ အပြစ်မူကား၊ လောင်ပူဆာလိုက်၊ ငရဲ၌လျှင်၊ ဦးစိုက်မတ်တတ်၊ ဆည်ခတ်လျှိုးခက်၊ ပက်လက်မောက်ခံ၊ တစ်စုံမွှားမွှား၊ ကာလလျားအောင်၊ သနားမဲ့တွန်၊ ခဲပြီးလွန်မှ၊ တက်ချွန်တထူး၊ ဆင်းရဲကျူးသား၊ ဘီလူးသတက်၊ ရွေးဝက်ဖြစ်ပြန်၊ အဖန်ငါးရာ၊ သူရူးမှာကား၊ သင်္ချာဘက်လောက်၊ ရွေးကောက်မဟော၊ အနန္တောတည်၊ ကြောက်မောစရာ၊ ဤပြစ်ဆာကြောင့်၊ ပမာ ပမည်း၊ နိဿရည်းမူ၊ ဖြုတ်ချည်းမျိုတည်၊ အူသည်း ပြည့်သား၊ ဆိပ်ရည်အလား၊ မှတ်သားသေချာ၊ နလုံးနာ၍။ ။ ပစ်ခွာ လွဲစေကုန်သတည်း။

၁၄။ သရေတက်ရွှန်း၊ နောက်နောက်ထွန်းအောင်၊ မော်ကွန်းသရုပ်၊ နိဒါန်းအုပ်ပိမ့်၊ ပတ်ချုပ်ရစ်ဋ္ဌာန်၊ သိကြားဖန်ယို၊ ပန်မန် လန်းလန်း၊ အုန်းထန်းစေ့ဝေ၊ သစ်ပေရွှန်းရွှန်း၊ သောင်ကျွန်း

ပေါ်ပေါ်၊ စင်ရော်စဲဝဲ၊ ဝမ်းအိုငြာငြာ၊ ဟသာကြွေကြွေ၊ မြစ်ထွေးသောင်းသောင်း၊ ဥဒေါင်းပျော်မြို့၊ ခေါ်ထု တွန်တွန်၊ ဟေဝန်ဟန်ဟန်၊ ကန်လည်းကျင်းကျင်း၊ အင်လည်းရန်သွယ်၊ လယ်လည်းစီလျက်၊ ဥယျာဉ်ပတ်ရစ်၊ မြစ်လည်းဝမ်းမြောင်၊ တောင်လည်းစိုက်ကွင်း၊ မြို့ရွှေပင်းက၊ အခင်/အလျောက်၊ မြို့ရောက်စောက်သို့၊ လာရောက်သည်တွင်၊ ဆိုစဉ်သတ္တိ၊ ဉာဏ်ရည်ရှိလျှင်၊ ကဝိထူးခြား၊ ချီးမွမ်းများသား၊ မုန်းလား တစ်ဦး၊ ညွှတ်နှူးကြည့်သို့၊ တောင်းပန်ဆိုငြား၊ ကြည့်ညီပွား၍၊ မှတ်သားစေကြောင်း၊ လူအပေါင်းတို့၊ ကျင့်ရာဖိုလျှင်၊ ဤ ပျိုသာရာ၊ ပသင်သည်၊ ဘဝအဆုံး၊ ပေါ်စီးရူးမွေ့စွာ၊ ဘုံယာ ဒယ၊ ပိုက်အရတွင်၊ အချနစ်နည်း၊ အညီချည်းလျှင်၊ ကမ္မည်း ချီငေါ်၊ ပြီးသည်သော်မူ တေကင်ပေါ်တရာ၊ စွားသာ ငါးဆယ်၊ မြောက်ခုဝယ်တွင်၊ တိမ်လယ်မိုးလတ်၊ နက္ခတ်ဖယူ၊ စိမ့်နုလှနှင့်၊ သီကြဲဖြောင့်တန်း၊ နှုတ်ကရန်းလျက်၊ နွယ်ပန်းခွာညို၊ မြဲရောင် စိုသား၊ ပြာသိုလတွင်း၊ ငါးရက် ကြွင်းသား၊ သနင်းဘုံဟော၊ ပြည့်သည်နေ၌၊ အောင်မြေပြစ်ပြေ၊ လက်စနေနှင့်၊ မကွေမခြား၊ အမျိုးသားတို့၊ တရားညီမူ၊ သီလမြောင့်မြောင့်၊ စောင့်စေ သတည်း၊ ဆည်းပူးထိပ်မို၊ ဤကုသိုလ်ကြောင့်၊ မင်္ဂိုလ်ရှစ်တန်း၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်ကြီး၊ ပျော်မငြီးကို၊ ခရီးမထောင့်၊ မြောင့်စေသတည်း၊ ကွမ်းတည်ဤစာ၊ ပြုကျိုးမှာကား၊ များစွာသတ္တ၊ လနေယျတို့၊

ရစေကောင်းမှု၊ ဖို့ဝေပြု၏။ နမောဒနာ၊ ရွှင်ဝမ်းသာ
၍။ ။ဟစ်ညာ သံစေကုန်သတည်း။

ဒီစာကိုပြုစုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း ဘယ်သူလို့မသိရဘူး။ ဒီစာထဲက
မင်းသားဆိုတာ ဘယ်သူဖြစ်လေမလဲလို့လည်း မသိရဘူး။ လင်္ကာရဲ့
ရက်စွဲက ၉ ဇန်နဝါရီ ၁၇၉၅ ဖြစ်လို့ ပင်းဒယမှာ ၁၇၈၃ က ၁၇၉၆
ထိ အုပ်ချုပ်နေတဲ့ မောင်ရွှေဘွဲ့ငံများ ဖြစ်လေမလဲ။ မှန်းဆမိတယ်။
ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် အများသိပ္ပံဝါ အကျိုးရှိဖို့ စတတ်ပုဒ်တော့
ပင်းဒယနေရာမှာ ရေးသားစပ်ဆိုမိဖူးတာကို နှောင်း လူတွေ
မှတ်သားစရာ ဖြစ်ပါတယ်။

အခန်း ၂

ပင်းဒယဒါခြေဒါနေ ပုံကြမ်းနဲ့ သမိုင်းနောက်ခံ

ပင်းဒယဆိုတဲ့နာမည်က ရှမ်းနာမည်။ ပင်ကိုအဓိပ္ပာယ်ဖော်ရင်
ကျယ်ပြန့်တဲ့ လွင်ပြင်လို့ ပြောရမယ် ထင်တယ်။ ပင်းဒယဟာ
တောင်ပိုင်းရှမ်းပြည်နယ်ရဲ့ မြေလတ်လို့ခေါ်လေ့ရှိတဲ့ ဒေသထဲမှာ
စတုရန်းမိုင် နှစ်ရာရှိတဲ့ နေရာဖြစ်ပြီး အရင်က ငွေစွန်မှုးအုပ်ချုပ်ခဲ့
ပါတယ်။ နယ်မြေအပိုင်းအခြားကို ပြောတဲ့အခါ မြောက်ဘက်မှာ
ရပ်စောက်မြေနဲ့အစပ်၊ အရှေ့ဘက်မှာ တောဆုံးမြေနဲ့အစပ်၊ တောင်
ဘက်မှာ ပွေးလှမြေနဲ့အစပ်၊ အနောက်ဘက်မှာ ရွာငံ၊ ကျောက်တူးသီဝံ
မြေနဲ့အစပ်၊ ပြောရပါတယ်။ အနောက်ဘက်မှာရှိတဲ့ တောင်ရိုး
တောင်တန်းကနေပြီး ကျွန်နေရာတွေကို တဖြည်းဖြည်းလျှောကျ
ပြန်ပြူးသွားတဲ့သဘောရှိတယ်။ ရေအင်မတန်ပေါတယ်။ ပင်းဒယမြို့
အနားမှာ ကန်သင်းနဲ့ ရေသွင်းပြီး လယ်စိုက်နေတာ တွေ့နိုင်ပါတယ်။

အနောက်တောင်ရိုး အမြင့်ဆုံးအပိုင်းဟာ ပင်းဒယရွာငံနယ်ခြား၊ ပင်းဒယကျောက်ကူးသီဝံ နယ်ခြားပါပဲ။ ဒီနယ်ထဲက ချောင်းငယ် မြောင်းငယ်ရှိသမျှကတော့ အားလုံးခေတ်ဂျီမြစ်ထဲစီးဆင်းကြတယ်။ ခေတ်ဂျီမြစ်ဟာ ရေဖြူတစ်ဝိုက်မှာ မြစ်ဖျားခံတယ်။ မြောက်အရပ်မြစ်တဲ့ ရပ်စောက်ဘက်ကို စီးဆင်းတယ်။ မောမြောက်လက်လွှဲနု လွင်ပြင်ကိုရောက်လို့ ကျောက်ဆည်နယ်ထဲ စီးဆင်းပြီး မြစ်ငယ်နဲ့ ပေါင်းသွားပါတယ်။ ပင်းဒယတစ်ဝိုက်ဆီမှာတော့ ဒီမြစ်က ကြီးလှတယ်မဟုတ်ဘူး။ မြောင်းသာသာပါပဲ။

ရာသီဥတု ပြောရရင် မြေလတ်တခြားနယ်နဲ့ စာရင် ဒီပင်းဒယ ဘက်က နည်းနည်းပိုပူတယ်။ မိုးရေချိန် ရပုံချင်တော့ တူညီပါတယ်။ အရင် ၁၈၉၇ က လူဦးရေ ၁၂၄၁၃ ယောက်ပဲ ရှိတယ်။

ဓန	၈၃၄၈
တောင်သူ	၁၉၅၆
တောင်ရိုး	၁၀၄၁
ဓနော	၇၄၃
ရှမ်း	၁၃၃
မြန်မာ	၇၆
အင်းသား	၅၆
ပုလောင်	၅၄
တရုတ်	၆
မွန်	၄
ဟိန္ဒူ	၃

အစုစု ၁၂၄၁၃ ယောက်

အပိုင်းအခြား အနေနဲ့ တိုက်ကိုးတိုက် ရှိခဲ့ဖူးတယ်။ (၁) ဦးတိုက်။ (၂) ကန်အရှေ့။ (၃) ကန်အနောက်။ (၄) တံထုံး။ (၅) ကျောက်စု။ (၆) ရေဖြူ။ (၇) စတောင်ရွှေ။ (၈) ပင်ပျော်နဲ့။ (၉) အနောက်တတန်းဖြစ်ပါတယ်။ ၁၈၉၇ ဝှုန်းက ဒီတိုက်တွေ ထဲမှာ ရွာကကိုးဆယ်၊ အိမ်ခြေက နှစ်ရာခြောက်ဆယ်ကိုးရှိတယ်။ အကောက်အခွန် ပေးသွင်းဝင်ကတော့

သသမေဓ	၁၃၁၈၆
လယ်ခွန်	၃၀၀
ယာခွန်	၁၉၀
မြေခွန်	၈၁၀
<hr/>	
အစုစု	၁၄၄၇၆

ပင်းဒယမိုင်း ရယ်လို့ အားကိုးအားထားလုပ်စရာ မရှိပါဘူး။ ရေကန်၊ နတ်သမီးခုနစ်ဖော်၊ ပင်ကူး ကုမ္ပဏီဟာ မင်းသားဆိုတာ တွေကတော့ ကြားဖူးကြတဲ့အတိုင်း ပုံပြင်တစ်ခုအနေနဲ့ရှိတယ်။ စိတ်ကူးယဉ်ယဉ် အမြော်ပိုင်ပိုင်ဆိုရင် အင်မတန်နားထောင်ကောင်းတဲ့ ကလေးကြိုက်၊ လူကြီးကြိုက်ပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ရိုးရိုးပြောကြစို့ဆိုရင် ဒါမျိုးဖြစ်နိုင်သလား မဖြစ်နိုင်ဘူးလား ခေးတဲ့အခါ မဖြစ်နိုင်ဖို့က များပါတယ်လို့ မြေရမှာပဲ။ မင်းသားကုမ္ပဏီဟာ ဘယ်ပြည်ကလဲ မေးရင် အခုညောင်ရွှေလို့ဆိုရမယ်။ သူက သထုံမှာ သွားအိမ်ထောင်

ကျတယ်။ အဲဒီမှာ အနေကြာလို့ပျင်းတော့ မယားနဲ့သားကို ပစ်ပြေးတယ်။ ပင်းဒယရောက်နဲ့နားရောက်တော့ ဂဠုန်နဂါးရန်ပွဲမှာ နဂါးဘက်ကွပ်ပြီး သူက ဂဠုန်ကိုသတ်တယ်။ ဂဠုန်ပင့်ကူဖြစ်။ ပင့်ကူနဲ့နတ်သမီး ခွဲနှစ်ဖော်ပွဲမှာ သူက ပင့်ကူကိုသတ်တယ်။ ပင့်ကူက ဘီလူးဖြစ်။ ဘီလူးသမီးတွေထဲက အငယ်ဆုံးရှင်မိယာကို သူက ယူထားလိုက်တယ်။ ဘီးလူးနဲ့သွန်း သတ်ကြဖြစ်တော့ သူလဲသေ၊ ဘီလူးလဲသေ။ ဘီးလူးက ဇော်ဂျီဖြစ်။ ဇော်ဂျီက မိယာကိုခေါ်သွား။ မိယာကဇော်ဂျီကို ပရိတ်အားနဲ့ မြစ်ထဲတွန်းချပြီး ထဘီနဲ့အုပ်လို ဇော်ဂျီသေပြီး ဇော်ဂျီဖြစ်ဖြစ်သွားရော။ မင်းသားကို သိကြားက အသက်ပြန်သွင်းပေးတယ်။ သူ့စဉ်နစ်ယောက် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ ဇာတ်လမ်းက မရှုပ်သေးဘူး။ မင်းသမီး သူ့အဖေဆီပြန်ခြင်းလို့ မင်းသားလိုက်ခေါ်ခန်းပါရသေးတယ်။ ပြန်ရောက်တော့ မင်းသားက မင်းဖြစ်သွားတယ်။

ဒီပင်းဒယနယ်ကို အုပ်ချုပ်သလား၊ ညောင်ရွှေစော်ဘွားဆက် လားလို့ ခွဲမပြောပေမယ့် မူလက ညောင်ရွှေကလို့ ပြောပြီးသားမို့ ညောင်ရွှေစော်ဘွားဆက် ဖြစ်တယ်။ ဒီပုံပြင်လိုပဲ ရွှေဥမင်စေတီ သမိုင်းကိုလဲ အာသောက္ခတည်ခဲ့တယ်။ အလောင်းစည်သူ ပြုပြင်ခဲ့တယ်လို့ ပြောတဲ့ရှေးစကားလဲရှိပါတယ်။ သက်သေခံရယ်လို့ ပုဂံခေတ်ရောက်လောက်အောင် အထောက်အထား မတွေ့ပါ။

မြေလတ်အပါအဝင် ရှမ်းပြည်နယ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး မမာ အုပ်ချုပ်ရေး မှတ်တမ်းတွေ ပြန်ရှာတဲ့အခါ ရှမ်းမြည်နယ်

ပြည်တွင်းရေးက နယ်ရှင်စော်ဘွား၊ မြို့စား၊ ငွေခွန်မှူးတွေရဲ့ တာဝန်။ မြန်မာတာဝန်က နယ်အချင်းချင်း ဝိုက်ရန်မဖြစ်ဖို့နဲ့ ပြည်ပအန္တရာယ်ကို ကာကွယ်ပေးဖို့သာ အရင်းမူလ တာဝန် ဖြစ်တယ်။ မြန်မာနယ်မြေမှာလဲ ဒီသဘောထားပဲ ရှိပါတယ်။ မထူးပါဘူး၊ ဒီလိုငြိမ်ဝပ်ပိပြားဖို့ ရှင်ဘုရင်ရှိတဲ့ မြို့တော်ကနေ ပြီး အရပ်လေးမျက်နှာ နယ်စပ်တွေအရောက် ကင်းတွေထား ပြီး တပ်တွေဖြန့်ထားတာ တွေ့ရပါတယ်။ ဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး စစ်ကိုင်းမင်း နန်းတက်ပြီးစက အမိန့်တော်တစ်ခု တွေ့ရဖူးပါတယ်။ ရက်စွဲက ၁၁၈၁၊ တပို့တွဲလဆုတ် ၆ (၄ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၈၂၀) ဖြစ်ပါတယ်။

အညာကို ဗန်းမော်မြို့ အောက်ကို ဟံသာဝတီမြို့ရောက်၊ မြစ်စဉ်တစ်လျှောက် မြို့ကျေးရွာများမှာ စခန်းထောက်သင့်ရာ တွင် ရုံးဆောက်လုပ်၍ နေ့ညအလျင် အစေအပါး ရောက်လွယ် အောင် လှေငယ်နှင့် လူအသင့်ခန့်ရန် ထားစေ။

ကြည်းကြောင်းမှာလည်း မိုးကောင်း၊ အာသ၊ မထီပုရ၊ ဓညဝတီ၊ မိုးနဲ၊ တောင်ငူ၊ စစ်တောင်း၊ မုတ္တမ၊ လမ်းတစ် လျှောက် သင့်ရာတွင် ရုံးဆောက်လုပ်ရန် မြင်း၊ လူအသင့်ခန့် ရန်ထားစေ။

သက္ကရာဇ် ၁၁၈၁ ခု၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၆ ရက် နေ့ နာခံတော် စမြောင်မှူး၊ နေ့ချိုးနော်ရထာ ကျော်စွာ

သန်းထွန်း နှင့် သိန်းသန်းထွန်း

ပြန်။ (ဘုရား အမိန့်တော်မြတ်ကို ဦးထိပ်လက်တင် ဆင်ရွက် ရသည်အတိုင်း) ရွှေမြို့တော်ကသည် မိုးနဲမြို့ရောက်၊ မိုးနဲမြို့ ကသည် ကျိုင်းတုံမြို့ရောက်၊ ကျိုင်းတုံမြို့ကသည် ကျိုင်းရံ ကြီးရောက်၊ မြင်းထောက်ထား၍ ဆင့်ကဲပို့သစေရန် စခန်းစဉ် စာရင်း ဘုရား။

ရွှေမြို့တော်က မိုးနဲမြို့ရောက်	စခန်း	တိုင်ကွာ	မြင်း	လူ	နယ်ဝင်
ရွှေမြို့တော်ကသည် စဉ့်ကိုင်ရွာ	၁	၇	၂	၂	အထွေရမြို့ နယ်
စဉ့်ကိုင်ရွာကသည် ဟန်ပျည်းဘိုရွာ	၁	၇	၂	၂	မြင်စိုင်းမြို့ နယ်
ဟန်ပျည်းဘိုရွာကသည် ရိုင်ရွာ	၁	၆	၂	၂	မြင်းခဲတိုင်မြို့ နယ်
ရိုင်ရွာကသည် ခင်လယ်ရွာ	၁	၆	၂	၂	အောလှမြို့ နယ်
ခင်လယ်ရွာကသည် ရွှေရွာ	၁	၆	၂	၂	ကျိတ်နဲ ဝန်စု
ရွှေရွာကသည် ကျောက်ကွရွာ	၁	၇	၂	၂	ရွှေခွန်ဝန် ဝန်စု
ကျောက်ကွရွာကသည် ပွေးလှရွာ	၁	၇	၂	၂	ကျိတ်နဲ ဝန်စု
ပွေးလှရွာကသည် ညောင်ရွှေမြို့	၁	၈	၂	၂	ညောင်ရွှေမြို့
ညောင်ရွှေမြို့ကသည် နမ့်ရပ်မြို့	၁	၇	၂	၂	နမ့်ရပ်မြို့
နမ့်ရပ်မြို့ကသည် နာဘိမြို့	၁	၅	၂	၂	နမ့်ရပ်မြို့
နာဘိမြို့ကသည် ပွန်ချောင်းရွာ	၁	၅	၂	၂	ဝိုင်းပွန်ချောင်း နယ်
ပွန်ချောင်းရွာကသည် လွယ်ခဲရွာ	၁	၆	၂	၂	ဝိုင်းပွန်ချောင်း နယ်
လွယ်ခဲရွာကသည် ခင်လူးရွာ	၁	၇	၂	၂	ခိုင်းခဲမြို့ နယ်
ခင်လူးရွာကသည် မိုးနဲမြို့	၁	၃	၂	၂	ခိုင်းခဲမြို့
ပေါင်း	၁၄	၈၇	၂၈	၂၈	၈ ဆောင်း ၇ တိုင်

မိုင်းကိုင်းမြို့စား၊ စကားမြို့စား၊ ဟိုပုံး၊ နမ့်ခုပ်၊ ဟဲလုံမြို့စား၊
 နောင်မွန်မြို့စား၊ ဘော်နင်မြို့စား၊ မိုင်းခုံမြို့စား၊ သီကျွမ်မြို့စား၊
 တဘက်မြို့စား၊ အမတ်ငဝှဲ၊ သုံးဆယ်မြို့စား အမှုဆောင်
 သိဒ္ဓိနော်ရထား၊ မိုးပြဲစော်ဘွား၊ ညီခန်းကျို၊ လွယ်လုံမြို့စား
 အမတ်ပါရမီတို့က နေ့ည အနီးအဝေး အရေးပေါ်ရှိလျှင်
 မြို့ရွာအင်အားအလျောက် ထမ်းရွက်ပါမည်။ အသီးသီး
 ခံဝန်စာရင်း ချမှတ်သည်။ လက်နက်ကိုင်လူထုမှာ သေနတ်
 တာဝန်၊ လုံတဝန်၊ သေနတ် ၁ လျှင် ခဲ ၁၊ ယမ်း ၁၊
 မီးကျောက် ၅၊ လူတကိုယ်စရိတ် ၅၀ကျပ် တပ်မူးတပ်အုပ်
 စစ်ကိရိယာ မျိုးရိက္ခာ အစုံနှင့် ဆင့်ဆိုတော်မူရာ ကျွန်တော်
 စော်ဘွားမြို့စားတို့ ကိုယ်အမှုတော်ကို ထမ်းရွက်ပါမည်။
 အကြောင်းရှိ၍ ခံဝန်သည် လက်နက်ကိုင်၊ လှ၊ ဆေး၊ ခဲ၊
 ယမ်း၊ မီးကျောက်၊ မျိုးရိက္ခာ မပြည့်မစုံ လစ်လပ်ရှိလျှင်
 ကျွန်တော် စော်ဘွားမြို့စားတို့ ရာဇဝတ်တော်ကိုခံပါမည်
 ဝန်ခံသည်။

	ဦးရေ	၁၁၅၂ (၁၇၉၀)	၁၁၇၈
		ခဲသန့်	သေ
		ထမ်းအိမ်	ထမ်းအိမ်
မိုးနဲ့	၁	၄၆၃၅	၁၅၆၄
လဲချားမြို့	၁	၄၀၀၀	၁၅၂၀
မိုင်းပျဉ်းမြို့	၁	၃၈၅	၄၀၀
ညောင်ရွှေမြို့	၁	၇၉၀၅	၁၅၆၀
သီပေါမြို့	၁	၁၀၅၀	၁၃၅၅
မိုင်းတုံမြို့	၁	၉၀၀	၆၆၅
ရောက်စောက်မြို့	၁	၁၅၀၀	၁၄၀၀
ရိုင်းကိုင်းမြို့	၁	၄၀၀၀	၁၅၂၀
မိုင်းစိတ်မြို့	၁	၈၀၀	၆၂၀
မိုင်းပွန်မြို့	၁	၇၉၀	၄၀၀
ဟိုပုံးမြို့	၁		၁၄၀
နမ့်ခုပ်မြို့ ဟဲလုံမြို့	၁	၆၀၀	၂၈၀
နောင်မွန်မြို့	၁	၂၀၀	၈၀
ဘော်နင်မြို့	၁		၈၀
သုံးဆယ်မြို့	၁	၃၀၀	၄၀၀
ပေါင်း	၁၅	၂၆၇၇၃	၁၁၉၈၀

ရှမ်းပြည်စော်ဘွားမြို့စားတို့ မြို့ကျေးရွာ အလိုက်လက်နက်ကိုင်လူ စစ်ကိရိယာ မျိုးရိက္ခာစုံ ၁၁၅၂ (၁၇၉၀)၊ ၁၁၇၈ (၁၈၁၆)၊ ၁၁၈၂ (၁၈၂၀)၊
 ၁၁၈၉ (၁၈၂၇) နေည အနီးအဝေး အရေးပေါ်ရှိလျှင် ထမ်းရွက်ပါမည် အသီးသီး သဘောတူခံဝန်သည့် စာရင်းချုပ်။ [၁]

ဦးရေ	၁၁၅၂ (၁၇၉၀)	၁၁၇၈ (၁၈၁၆)		၁၁၈၂ (၁၈၂၀)		၁၁၈၉ (၁၈၂၇) အနီးထမ်း				၁၁၈၉ (၁၈၂၇) အဝေးထမ်း				
	ခဲသန့်	ထမ်းအိမ်	ထမ်းအိမ်	လက်နက်ကိုင်	ထမ်းအိမ်	လက်နက်ကိုင်	သေနတ်	လှံကိုင်	မြင်းစီး	သုံးစု	သေနတ်ကိုင်	လှံကိုင်	မြင်းစီး	သုံးစု
မိုးနဲ	၁	၄၆၃၅	၁၅၆၀	၅၉၇	၃၃၆၁	၈၄၀	၄၀၀	၄၀၀	၄၀	၈၄၀	၂၀၀	၂၀၀	၂၀	၄၂၀
လဲချားမြို့	၁	၄၀၀၀	၁၅၂၀	၅၈၁	၃၀၀၀	၈၅၀	၃၀၀	၃၀၀	၄၀	၆၄၀	၁၉၀	၁၉၀	၂၀	၄၀၀
မိုင်းပျဉ်းမြို့	၁	၁၈၅	၄၀၀	၁၅၃	၄၀၀	၂၀၀	၁၀၀	၉၀	၁၀	၂၀၀	၅၀	၄၅	၅	၁၀၀
ညောင်ရွှေမြို့	၁	၇၉၀၅	၁၅၆၀	၅၉၇	၅၁၄၁	၁၂၆၀	၄၀၀	၄၀၀	၄၀	၈၄၀	၂၀၀	၂၀၀	၂၀	၄၂၀
သီပေါမြို့	၁	၁၀၅၀	၁၃၅၅	၅၁၂	၁၂၀၀	၃၀၀	၁၅၀	၁၃၅	၁၅	၃၀၀	၇၅	၆၇	၈	၁၅၀
မိုင်းတုံမြို့	၁	၉၀၀	၆၆၅	၂၅၅	၈၀၀	၂၀၀	၇၀	၇၀	၁၀	၁၅၀	၃၅	၃၅	၅	၇၅
ရောက်စောက်မြို့	၁	၁၅၀၀	၁၄၀၀	၆၃၅	၂၀၀၀	၅၀၀	၁၆၀	၁၆၀	၃၀	၃၅၀	၈၀	၈၀	၁၅	၁၇၅
ရှင်းကိုင်မြို့	၁	၄၀၀၀	၁၅၂၀	၅၈၁	၁၄၀၀	၃၅၀	၁၆၀	၁၆၀	၃၀	၃၅၀	၈၀	၈၀	၁၅	၁၇၅
မိုင်းစိတ်မြို့	၁	၈၀၀	၆၂၀	၂၃၉	၁၆၀၀	၄၀၀	၁၆၀	၁၆၀	၁၂	၃၃၂	၈၀	၈၀	၁၅	၁၇၅
မိုင်းမွန်မြို့	၁	၇၉၀	၄၀၀	၁၅၃	၈၀၀	၂၀၀	၁၀၀	၈၈	၅	၁၉၃	၅၀	၄၄	၆	၁၀၀
ဟိပဲးမြို့	၁		၁၄၀	၅၅	၄၀၀	၁၀၀	၅၀	၄၅	၇	၁၀၂	၂၅	၂၂	၃	၅၀
နမ့်ကပ်မြို့ ဟဲလုံမြို့	၁	၆၀၀	၂၈၀	၁၀၇	၆၀၀	၁၅၀	၇၅	၆၈	၅	၁၄၈	၃၅	၃၅	၅	၇၅
နောင်မွန်မြို့	၁	၂၀၀	၈၀	၃၁	၂၀၀	၅၀	၂၅	၂၀	၂	၄၇	၁၃	၁၀	၂	၂၅
ကန်နင်းမြို့	၁		၈၀	၃၁	၂၀၀	၅၀	၁၄	၁၄	၁၀	၃၈	၇	၇	၁	၁၅
ဆဲလယ်မြို့	၁	၃၀၀	၄၀၀	၁၅၃			၁၀၀	၉၀		၁၉၀	၅၀	၄၅	၅	၁၀၀
ပေါင်	၁၅	၂၆၇၇၃	၁၁၉၈၀	၄၅၈၀	၂၁၁၀၂	၅၄၅၀	၂၂၆၄	၂၂၀၀	၂၅၆	၄၇၂၀	၁၁၇၀	၁၁၄၀	၁၄၅	၂၄၅၅

ရှမ်းပြည်စော်ဘွားမြို့စားတို့ မြို့ကျေးရွာ လက်နက်ကိုင်လူ စစ်ကိရိယာ မျိုးရိက္ခာစုံ ၁၁၅၂ (၁၇၉၀)၊ ၁၁၇၈ (၁၈၁၆)၊ ၁၁၈၂ (၁၈၂၀)၊
 ၁၁၈၉ (၁၈၂၇) နေည အနီးအဝေး အရေးပေါ်ရှိလျှင် ထမ်းရွက်ပါမည် အသီးသီး သဘောတူခံဝန်သည့် စာရင်းချုပ်။ [၂]

	ဦးရေ	၁၁၅၂ (၁၇၉၀)	၁၁၇၈ (၁၈၁၆)		၁၁၈၂ (၁၈၂၀)		၁၁၈၉ (၁၈၂၇) အနီးထမ်း				၁၁၈၉ (၁၈၂၇) အဝေးထမ်း			
		ခဲသန့်	သဘောတူ		ဝန်ခံချက်		သေနတ်	ကွဲကိုင်	မြင်းစီး	သုံးစု	သေနတ်ကိုင်	လှကိုင်	မြင်းစီး	သုံးစု
		ထမ်းအိမ်	ထမ်းအိမ်	လက်နက်ကိုင်	ထမ်းအိမ်	လက်နက်ကိုင်								
မောက်မယ်မြို့	၁		၁၄၀၀	၅၃၅	၂၀၀၀	၅၀၀	၂၅၀	၂၀၈	၃၀	၄၈၀	၁၂၅	၁၀၀	၁၅	၂၄၀
ကျိုင်းတောင်းမြို့	၁	၇၀၀	၁၄၈၀	၅၃၅	၁၆၈၀	၄၂၀	၂၀၀	၁၉၀	၂၀	၄၁၀	၁၀၀	၉၀	၁၀	၂၀၀
ကျိုင်းခန့်မြို့	၁	၃၄၀	၄၀၀	၁၅၃	၆၈၀	၁၇၀	၈၅	၇၅	၁၀	၁၇၀	၄၀	၄၀	၅	၈၅
မိတ်ပုံမြို့	၁		၁၈၀	၃၉	၂၀၀	၅၀	၂၅	၂၂	၃	၅၀	၁၃	၁၀	၂	၂၅
မကားမြို့	၁	၁၉၆၀	၂၈၀	၁၀၇	၁၆၀၀	၄၀၀	၁၀၀	၉၀	၁၀	၂၀၀	၅၀	၄၅	၅	၁၀၀
ညွယ်လုံမြို့	၁		၂၈၀	၁၀၇			၅၀	၅၀		၁၀၀	၂၅	၂၅		၅၀
မိတ်ခယ်မြို့	၁	၁၃၈၄	၂၀၀	၇၇			၂၅	၂၅		၅၀	၁၃	၁၂		၂၅
သီကျစ်မြို့	၁	၇၀၀	၃၀၀	၁၁၆	၄၀၀	၁၀၀	၂၅	၂၅	၃	၅၃	၁၃	၁၀	၂	၂၅
ဘဏ္ဍာန်မြို့	၁	၄၂၅	၁၆၀	၆၁	၂၀၀	၅၀	၂၅	၂၅		၅၀	၁၃	၁၂		၂၅
မိတ်ခယ်မြို့	၁		၂၆				၂၅	၂၅		၅၀	၁၃	၁၂		၂၅
ပေါင်း	၁၀	၅၅၈၉	၄၅၄၆	၁၇၃၀	၆၇၆၁	၁၆၉၀	၈၁၀	၇၂၇	၇၆	၁၆၁၃	၄၀၅	၃၅၆	၃၉	၈၀၀
မိတ်ခယ်မြို့	၁	၄၀၀၀	၁၆၀၀၀	၆၂၁၀	၂၀၀၀၀	၅၀၀၀								
ဘဏ္ဍာန်မြို့	၁	၅၀၀၀												
မိတ်ခယ်မြို့	၁	၃၆၀၀												
မိတ်ခယ်မြို့	၁	၇၂၅												
ဘဏ္ဍာန်မြို့	၁	၁၄၈၈၃												
ပေါင်း	၅	၃၃၄၀၈												
သုံးစု	၃၀	၉၅၆၉၀	၃၂၅၂၆	၁၂၅၂၀	၄၇၈၆၂	၁၂၁၄၀	၃၀၇၄	၂၉၂၇	၃၃၂	၆၃၃၃	၁၅၇၅	၁၄၉၆	၁၈၆	၃၂၅၅

နယ်	စတုဂံ ဝိုင် အဂဏ္ဍယ်	ရွာ	အိမ်ခြေ	နှစ်စဉ်အမွန်	ဆက်ကြေး	လူဦးရေ														စုစုပေါင်း						
						မနေ	တောင်သူ	တောင်ရိုး	ရှမ်း	အင်းသာ	စော	မာ	ခရ	မွန်	ဘရတ်	ပလောင်	ဟိန္ဒူ	ပုဂံ	ကရင်							
																			စရိန်		ကရင်ပြု	ကရင်နီ	ရင်းတော	လမ်း	ဖွန်ရောက်	ပေါင်း
သာပိုင်းခန်း	၂၉၆ ၆၆	၂၁၃	၅၅၇၅	၁၄၁၅၃	၇၀၀၀	၁၁၂၆	၄၄၈၃	၅၀၁၇	၁၅၃	၁၁၆	၄၈၆	၆၂	၅၃၉			၁၀၄										၁၂၅၈၃
ကျောက်ကူသီဝံ	၉၀	၃၄	၆၂၁	၂၈၁၄	၁၀၀၀	၂၂၁၄	၃၅၇	၇၄၇	၃၀			၃၁	၇၈			၂၅၅										၃၇၁၂
ကျောက်လုံ (ပင်လောင်း)	၂၄၃၈	၂၀	၅၀၃	၂၀၀၀	၁၀၀၀	၄၅၅	၈၄၈	၄၃၉				၆	၂၉၄													၂၁၄၃
ကျောက်လုံ (ပင်လောင်း)	၁၆၀၀	၃၇၇	၅၄၃၆	၁၆၀၄၂	၈၀၀၀	၆၀	၁၆၆၄၀	၇၉၇	၃၈၉၈	၂၀၉	၁၇	၂၄၀၅						၃၅၉၂	၁၂၉၅	၂၉၇	၆၈	၆၅	၆၀	၂	၂၈၈၀၄	
ကျောက်အယ်	၂၀၀	၈၇	၉၄၃	၄၆၇၁	၂၀၀၀	၂၈၁	၃၇၆၂	၈၂၀	၂၅၃	၄၉	၆	၁၂၈						၁၇၂								၅၄၇၁
ကျောက်မော	၄၉	၅၇	၆၇၁	၃၄၃၅	၂၀၀၀	၈၄	၃၃၃၆	၅၁၆	၁၉၂	၂၆	၁၁၇	၈														၄၂၇၉
ကျောက်	၅၅၀	၇၀	၁၄၂၁	၁၀၆၂၅	၅၀၀၀	၅၂၉၃	၃၄၅		၃၀၅			၄၆၂			၂၀၄											၆၆၀၉
ကျောက်နင်း	၄၀	၃၀	၇၃၇	၃၀၂၅	၁၄၀၀	၄၀၈	၆၂၁	၁၃၃၆	၁၅၉	၃၉၇	၁၂၇	၁၂	၂၁၂													၃၂၇၂
ကျောက်ဆုံ	၄၀	၂၉	၆၉၈	၂၄၉၈	၁၀၀၀	၁၄၁၀	၉၈၅	၉၆၅	၆			၆						၄								၃၃၇၆
ကျောက်ခဲ	၇၅	၇၉	၁၀၀၁	၄၉၇၀	၂၅၀၀	၁၅	၅၄၇၃	၂၇၇	၁၅၂	၉	၁၅	၉	၆													၆၀၁၅
ကျောက်ခဲ	၃၉၅	၄	၄၁	၁၈၃	၅၀	၁၂၄	၁၅	၆၁					၁၀						၅၉							၂၁၀
ကျောက်တုတ်	၂၀	၁၀	၁၈၆	၈၄၀	၄၀၀		၁၁၂		၄၆၈	၇၃																၇၅၆
ကျောက်မို	၂၉၂၉	၃၄	၆၁၂	၆၄၂၄	၁၆၀၀	၆၈၂	၁၇၂၇	၂၀၁	၂၂၅	၇၀	၁၃၆	၆														၃၁၂၇
ကျောက်တယ်	၂၀၀	၉၀	၂၂၆၉	၁၄၄၇၆	၁၀၀၀၀	၈၃၄၈	၁၉၄၆	၁၀၄၁	၁၃၃	၅၆	၇၄၃	၇၉		၄	၆	၅၄	၃			၁၀၃						၁၂၄၁၃
ကျောက်လှ	၁၀၂	၆၃	၁၃၂၉	၇၆၂၉	၃၅၀၀	၂၉၂၀	၈၆၂	၂၁၇၃	၃၇				၃၃၀						၄							၆၃၃၆
ကျောက်ရွာ	၇၀၀	၇၂	၁၆၁၅	၈၇၈၂	၃၆၀၀	၆၂၉၃	၁၄၂၁	၃၇	၅၆၁			၂၇၄				၃၇၀	၀									၁၉၅၇
စုစုပေါင်း		၁၂၅၉	၂၀၇၂၅	၉၉၅၆၇	၅၀၁၅၀	၂၉၇၁၃	၄၂၉၃၃	၁၃၉၀၆	၆၅၇၂	၁၀၀၅	၁၆၄၆	၃၄၉၈	၁၅၆၄	၄	၁၀	၉၈၇	၄	၄	၃၈၂၃	၁၂၉၅	၄၀၀	၆၈	၆၅	၆၀	၂	၁၀၇၅၆၀

သံလွင်အရှေ့ဘက် ဇော်ဘွားမြို့စားတို့ အင်အား
 အလျောက် ဆင့်ဆိုတော်မူရာ နာခံထမ်းရွက်ပါမည်။ အသီးသီး
 ၁၁၈၉ (၁၈၂၈) ခုဝန်သည့် လှ၊ ဖမ်း၊ ခဲ၊ မီးကျောက်စာရင်း
 ဘူရား။

	ဦးရေ	သေနတ်ကိုင်	လုံကိုင်	နှစ်ခု	ယမ်း	ခဲ	မီးကျောက်
ကျိုင်းတုံမြို့	၁	၁၂၅၀	၁၂၅၀	၂၅၀၀	၁၂၅၀	၁၂၅၀	၅၀၀၀
ကျိုင်းနုကြီးမြို့	၁	၁၂၅၀	၁၂၅၀	၂၅၀၀	၁၂၅၀	၁၂၅၀	၅၀၀၀
မိုင်းလည်ကြီးမြို့	၁	၃၇၅	၃၇၅	၇၅၀	၇၅၀	၃၇၅	၇၅၀
ကျိုင်းချိုင့်မြို့	၁	၂၀၀	၂၀၀	၄၀၀	၂၀၀	၂၀၀	၄၀၀
မိုင်းညောင်မြို့	၁	၇၅	၇၅	၁၅၀	၇၅	၇၅	၁၅၀
ပေါင်း		၃၁၅၀	၃၁၅၀	၆၃၀၀	၃၁၅၀	၃၁၅၀	၁၁၃၀၀

ပင်းဒယမြို့ ရွှေဥမင်စေတီနှင့် ဝှံသမိုင်း

ကျိုင်းတုံစုက ၁၁၈၉ (၁၈၂၇) ပေါင်းတော်ခွဲသည် ထမ်းအိမ်စာရင်း

	ဦးရေ	ထမ်းအိမ်
ပွေးလှရွာ	၁	၁၃
ပုံမုရွာ	၁	၇
သထုံရွာ	၁	၁၃
ရွာငံရွာ	၁	၅
တော် ၄၄ ရွာ	၁	၁၃
ပေါင်း	၅	၅၀

ငွေခွန်ဝန် ဝန်စုကျေးရွာ ထမ်းအိမ်စာရင်း
၁၁၈၉ (၁၈၂၇)

	ဦးရေ	ထမ်းအိမ်
အင်း ၄ ရွာ	၁	၄၅
ဘန်ယည်ရွာ	၁	၂၃
ပင်းတယရွာ	၁	၇
သာမိုင်းခန်းရွာ	၁	၁၄
ဘော်ဆိုင်းရွာ	၁	၃
ကျောက်ထပ်ရွာ	၁	၄
နံ့တုတ်ရွာ	၁	၂
ပင်မိုရွာ	၁	၅
မကွေးရွာ	၁	၁
လွယ်အံရွာ	၁	၁
ကျောက်ကူ ၄ ရွာ	၁	၂

ငွေကွန်ဝန် ဝန်စု ကျေးရွာ ထမ်းအိမ်စာရင်း
၁၁၈၉ (၁၈၂၇)

	ဦးရေ	ထမ်းအိမ်
နံ့ခဲ ၃ ခေါင်း	၁	၁
လွယ်အံရွာ	၁	၃
လွယ်မောရွာ	၁	၂
ကျေးကပဲရွာ	၁	၁
နမ်ခပ်ရွာ	၁	၇
ဟိုပုံးရွာ	၁	၅
ကလောဘန်ဘာရွာ	၁	၂
ပေါင်း	၁၀	၁၃၀
နှစ်စု	၂၃	၁၈၁

မိုးပုမြို့စောင့်စု လက်နက်ကိုင် လူစာ ငါးဘုရား

ဦးရေ	ထားစောင့်	မြို့စောင့်	ဆေးနတ်	လှဲ	ယမ်း	ခဲ	ကျောက်
၁	၂၀၀	၁၀၀	၅၀	၅၀	၅၀	၅၀	၁၀၀
၁	၂၀၀	၅၀	၂၅	၂၅	၂၅	၂၅	၅၀
၁	၂၀၀	၁၂၅	၆၀	၆၀	၆၀	၆၀	၁၂၆
၁	၂၅	၂၅	၁၀	၁၀	၁၀	၁၀	၂၀
၄	၅၇၇	၂၉၅	၁၄၈	၁၄၈	၁၄၈	၁၄၈	၂၉၆

မိုးပုမြို့စောင့် မြို့ရွာလက်နက်ကိုင် လူစာရင်း

ဦးရေ	ထားစောင့်	မြို့စောင့်	ဆေးနတ်	လှဲ	ယမ်း	ခဲ	ကျောက်
၁	၅၀	၂၅	၁၃	၁၂	၁၃	၁၃	၂၆
၁	၂၀၀	၁၀၀	၅၀	၅၀	၅၀	၅၀	၁၀၀
၁	၁၀၀	၅၀	၂၅	၂၅	၂၅	၂၅	၅၀
၁	၅၀	၂၅	၁၃	၁၂	၁၃	၁၃	၂၆
၁	၅၀	၂၅	၁၃	၁၂	၁၃	၁၃	၂၆
၁	၂၂	၁၃	၇	၆	၇	၇	၁၄
၃	၅၀	၂၅	၁၃	၁၂	၁၃	၁၃	၂၆
၇	၅၂၂	၂၆၃	၁၃၄	၁၂၉	၁၃၄	၁၃၄	၂၆၈

သန်းထွန်း နှင့် ထိန်းသန်းထွန်း

အင်း ၄ ရွာ	၅
နံ့တူထိ	၁
ပိုးမူ	၁
ပါလိုက်	၁
ပေါင်း	၉
နှစ်စု	၁၁

ပင်းဒယမြို့ ရွှေဥမင်စေတီနှင့် ဝုသခိုင်

နိုင်ငံရေးအရ မြေလတ်ထက် သံလွင်အရှေ့က ပိုပြီး အရေးပါတာဖြစ်လို့ အဲဒီဘက်ကို ပို၍ အလေးစားပြုတာကို ဆုတောင်းတွေးရပြန်ပါတယ်။

ကျိုင်းရုံကြီးမြို့မှာ ၁၂ ပန်းစည်းကြပ်သည့် စာရင်းကို တောင်းရာ ၁၂၀၄ ခု၊ နယုန်လပြည့်ကျော် ၅ ရက် (၁၈၆၅)နေ့ အမတ်အစားလှ ရန်လည်အောင်ရတာ ယွန်းစာရေး၍ ပေးသည်ကို စုစုပေါင်းရွှေအေး၊ ငန်းတို့ မြန်မာပြန်ချက် ပန်းစည်းသင်္ချာရေးဘုရား။

မဲခေါင်မြစ် အရှေ့ဘက်

မိုင်းလဲမြို့	၁	မိုင်းလာမြို့	၁
မိုင်းတဲမြို့	၁	မိုင်းဝင်မြို့	၁
	ပေါင်း ၂	ပေါင်း ၂	၁
မိုင်းဘုံမြို့	၁	မိုင်းဘူမြို့	၁
မိုင်းရွှေမြို့	၁	မိုင်းကျမြို့	၁
မိုင်းမင်းမြို့	၁	ပေါင်း ၂	၁
	ပေါင်း ၃	ကျိုင်းတောင်မြို့	၁
မိုင်းတိန်မြို့	၁	တော်လှမြို့	၁
မိုင်းပဲမြို့	၁	အိဋမြို့	၁
	ပေါင်း ၂	ပေါင်း ၃	၁
		ခြောက်စု	၁၅
			၆

ပင်းဒယမြို့ ရွှေဥမင်စေတီနှင့် ဂူသမိုင်း

မဲခေါင်မြစ်အနောက်ဘက်

ကျိုင်းရံကြီးမြို့	၁		
မိုင်းဟန်မြို့	၁		
မိုင်းဆုံမြို့	၁		
မိုင်းနွမ်းမြို့	၁		
ပေါင်း ၄			၁
မိုင်းစံမြို့	၁		
မိုင်းအောင်းမြို့	၁		
ကျိုင်းလူမြို့	၁		
ပေါင်း ၃			၁
မိုင်းယွန်းမြို့	၁		
မိုင်းပန်းမြို့	၁		
ပေါင်း ၂			၁
မိုင်းလုံမြို့	၁		
ပေါင်း ၁			၁

သံလွင်အရှေ့ဘက် ကျိုင်းရုံကြီးစောင့်စု	ဦးရေ	လူ	ဆေးနုတ်	လှံ	နှစ်စု	ယမ်း	ခဲ	ကျောက်
ကျိုင်းရုံကြီးမြို့က အရှေ့ တောင် ကျိုင်းရုံကြီးနယ် အုန်းမြို့စောင့်စု ၁၄ ရက် ခရီး ပင်လွှဲကင်း ကျိုင်းရုံ ကြီးမြို့က တောင် ၁၀ ရက် ခရီးကွာ ကျိုင်းရုံကြီးမြို့နယ် အုတ်တိုက်မြို့စောင့်စု ကျိုင်းရုံကြီးမြို့ကတောင် ၉ ရက် ခရီးကွာ မိုင်းလ စောင့်စု လွယ်ကန်ကင်း	၁	၁၀၀	၆၀	၄၀	၁၀၀	၆၀	၆၀	၁၈၀
	၁	၆၀	၄၀	၂၀	၆၀	၄၀	၄၀	၁၂၀
	၁	၁၀၀	၆၀	၄၀	၁၀၀	၆၀	၆၀	၁၈၀

သံလွင်အရှေ့ဘက် ကျိုင်းရုံကြီးစောင့်စု	ဦးရေ	လူ	ဆေးနုတ်	လှံ	နှစ်စု	ယမ်း	ခဲ	ကျောက်
ကျိုင်းရုံကြီးမြို့က တောင် ၉ ရက် ခရီးကွာ မိုင်းပန် စောင့်စု အုတ်ကင်း ကျိုင်းရုံကြီးမြို့က တောင် ၉ ရက် ခရီးကွာ မိုင်းဘုံး မြို့စောင့်စု မိုင်းယောက်င်း ကျိုင်းရုံကြီးမြို့ကတောင် ၇ ရက် ခရီးကွာ မိုင်းတွန် မြို့စောင့်စု ပင်ပက်ကင်း ကျိုင်းရုံကြီးမြို့က တောင် ၆ ရက် ခရီးကွာ မိုင်းမင်းမြို့ စောင့်စု ကျွဲစစ်ကင်း	၁	၆၀	၄၀	၂၀	၆၀	၄၀	၄၀	၁၂၀
	၁	၁၀၀	၆၀	၄၀	၁၀၀	၆၀	၆၀	၁၈၀
	၁	၆၀	၄၀	၂၀	၆၀	၄၀	၄၀	၁၂၀
	၁	၆၀	၄၀	၂၀	၆၀	၄၀	၄၀	၁၂၀

ပေါင်း

၇ ၅၄၀ ၃၄၀ ၂၀၀ ၅၄၀ ၃၄၀ ၃၄၀ ၃၀ ၁၀၂၀

သံလွင်အရှေ့ဘက် ကျင်းချိုင်းဘန်ယာ စောင့်စု	ဦးရေ	လူ	သေနတ်	လှံ	နှစ်စု	ယမ်း	ခဲ	ကျောက်
ပိတ်ကင်း	၁	၂၀	၁၀	၁၀	၂၀	၁၀	၁၀	၂၀
ပါးကင်း	၁	၂၀	၁၀	၁၀	၂၀	၁၀	၁၀	၂၀
ရတီလှဲကင်း	၁	၂၀	၁၀	၁၀	၂၀	၁၀	၁၀	၂၀
ထားသမ္ဗန်ကင်း	၁	၂၀	၁၀	၁၀	၂၀	၁၀	၁၀	၂၀
ပေါင်း	၄	၈၀	၄၀	၄၀	၈၀	၄၀	၄၀	၈၀

သံလွင်အရှေ့ဘက် မိုင်းညွှတ် မြို့စောင့်စု	ဦးရေ	လူ	သေနတ်	လှံ	နှစ်စု	ယမ်း	ခဲ	ကျောက်
မိုင်းလွှဲမိုင်းကင်း	၁	၂၀	၁၀	၁၀	၂၀	၁၀	၁၀	၂၀
ဘန်တွင်ကင်း	၁	၂၀	၁၀	၁၀	၂၀	၁၀	၁၀	၂၀
အထက်ယမ်းကင်း	၁	၂၀	၁၀	၁၀	၂၀	၁၀	၁၀	၂၀
ပေါင်း	၃	၆၀	၃၀	၃၀	၆၀	၃၀	၃၀	၆၀

အမျိုးအစား	ရက်	လူ	ဆေးနတ်	လုံ	နှစ်စု	ယမ်း	ခဲ	ကျောက်
သံလွင်အရှေ့ဘက်ကျိုင်းတု မြို့စောင့်စု	၁	၁၀၀	၅၀	၅၀	၁၀၀	၅၀	၅၀	၁၅၀
ကျိုင်းတုံမြို့နှင့် နှစ်ညအိပ်	၁	၅၀	၂၅	၂၅	၅၀	၅၀	၂၅	၇၅
ခရီးကွာ မိုင်းဖာကင်း	၁	၂၀၀	၁၀၀	၁၀၀	၂၀၀	၁၀၀	၁၀၀	၃၀၀
ကျိုင်းတုံမြို့နှင့် သုံးညအိပ်	၁	၂၀၀	၁၀၀	၁၀၀	၂၀၀	၁၀၀	၁၀၀	၃၀၀
ခရီးကွာ ဝင်လှဝင်ကင်း	၁	၂၀၀	၁၀၀	၁၀၀	၂၀၀	၁၀၀	၁၀၀	၃၀၀
ကျိုင်းတုံမြို့နှင့် သုံးညအိပ်	၁	၅၀	၂၅	၂၅	၅၀	၂၅	၂၅	၇၅
ခရီးကွာ မိုင်းကျစ်ကင်း	၁	၅၀	၂၅	၂၅	၅၀	၂၅	၂၅	၇၅
မိုင်းဘတ်ကင်းက လေးညအိပ်	၁	၅၀	၂၅	၂၅	၅၀	၂၅	၂၅	၇၅
ခရီးကွာ မိုင်းကျစ်ကင်း	၁	၅၀	၂၅	၂၅	၅၀	၂၅	၂၅	၇၅
မိုင်းဘတ်ကင်းက ရှစ်ညအိပ်	၁	၅၀	၂၅	၂၅	၅၀	၂၅	၂၅	၇၅
ခရီးကွာ ရာညီလီထား	၁	၅၀	၂၅	၂၅	၅၀	၂၅	၂၅	၇၅
မိုင်းဘတ်ကင်းက ရှစ်ညအိပ်	၁	၅၀	၂၅	၂၅	၅၀	၂၅	၂၅	၇၅
ခရီးကွာ ကျိုင်းသည့်ကင်း	၁	၅၀	၂၅	၂၅	၅၀	၂၅	၂၅	၇၅
စာရင်းစုံ	၇	၇၀၀	၃၅၀	၃၅၀	၇၀၀	၃၅၀	၃၅၀	၁၀၅၀

စာရင်း-

အမျိုးအစား	ရက်	လူ	ဆေးနတ်	လုံ	နှစ်စု	ယမ်း	ခဲ	ကျောက်
သံလွင်အရှေ့ဘက်မိုင်းပု မြို့စောင့်စု	၁	၅၀	၂၅	၂၅	၅၀	၂၅	၂၅	၇၅
မယ်ကလေးတပ်	၁	၂၅	၁၃	၁၃	၂၅	၁၃	၁၃	၃၈
သပြေတန်းတပ်	၁	၅၀	၂၅	၂၅	၅၀	၂၅	၂၅	၇၅
တာဝံဒရာဆင်းတပ်	၁	၂၅	၁၃	၁၃	၂၅	၁၃	၁၃	၃၈
စာရင်းစုံ	၃	၁၂၅	၆၀	၆၀	၁၂၅	၆၀	၆၀	၁၈၀

သံလွင်အရှေ့ဘက် စောင့်စု	ဦးရေ	လူ	သေနတ်	လှံ	နှစ်စု	ယမ်း	ခဲ	ကျောက်
ကျိုင်းရဲကြီးမြို့စောင့်စုချုပ်	၇	၅၄၀	၃၄၀	၂၀၀	၅၄၀	၃၄၀	၃၄၀	၁၀၂၀
ကျိုင်းချိုင်းမြို့စောင့်စုချုပ်	၄	၈၀	၄၀	၄၀	၈၀	၄၀	၄၀	၈၀
မိုင်းညောင်မြို့စောင့်စုချုပ်	၃	၆၀	၃၀	၃၀	၆၀	၃၀	၃၀	၆၀
ကျိုင်းတုံမြို့စောင့်စုချုပ်	၇	၇၀၀	၃၅၀	၃၅၀	၇၀၀	၃၅၀	၃၅၀	၁၀၅၀
မိုင်းဂူမြို့စောင့်စုချုပ်	၃	၁၂၅	၆၃	၆၃	၁၂၅	၆၃	၆၃	၁၈၉
စောင့်စုပေါင်း	၂၄	၁၅၅၅	၈၂၃	၆၈၂	၁၅၅၅	၈၂၃	၈၂၃	၂၃၉၉

သံလွင်အနောက်ဘက် သေညံညွတ် သေညံမောင်း၊ သိန္နီတောင်လက် မိုင်းနောင်အုပ်စု နားလှ၊
 အယ်မိုင်း၊ ကျိုင်းခန်း၊ ကျိုင်းတောင်၊ မိုင်းယန်း၊ မောက်မယ်မြို့ရွာများက ရှမ်းယွန်းတို့ ပေါက်ရောက်လာသည်။
 သံလွင်တစ်လျှောက် ထားကင်းအစောင့်အနေ ခဲယမ်းမီးကျောက်၊ လှံ၊ သေနတ်စာရင်း။

သေညံညွတ်သေညံမောင်း စောင့်စု	ဦးရေ	လူ	သေနတ်	လှံ	နှစ်စု	ယမ်း	ခဲ	ကျောက်
ထားကျော်စား	၁	၂၇	၁၄	၁၄	၂၇	၁၄	၁၄	၄၇
ပေါင်း	၁	၂၇	၁၄	၁၄	၂၇	၁၄	၁၄	၄၇

သို့တောင်လက်နား လုံးဆယ်မိုင်းစောင့်စု	ဦးရေ	လူ	ဆေးနတ်	လုံ	နှစ်စု	ယမ်း	ခဲ	ကျောက်
ထားယညီထား	၁	၃၀	၁၀	၁၅	၃၀	၇/၅၀	၇/၅၀	၇၀
ဆွယ်တောင်ထား	၁	၅၀	၁၀	၁၀	၅၀	၅	၅	၅၀
ခန်းယန်းထား	၁	၅၀	၁၀	၁၀	၅၀	၅	၅	၅၀
မက်မုထား	၁	၅၀	၁၀	၁၀	၅၀	၅	၅	၅၀
အုလွေးထား	၁	၅၀	၁၀	၁၀	၅၀	၅	၅	၅၀
ကောစင်ထား	၁	၅၀	၁၀	၁၀	၅၀	၅	၅	၅၀
လဟယ်ထား	၁	၅၀	၁၀	၁၀	၅၀	၅	၅	၅၀
သွတ်လှန်းထား	၁	၅၅	၁၅	၁၃	၅၅	၁၅	၁၅	၅၀
သွတ်တံဆား	၁	၅၅	၁၅	၁၃	၅၅	၁၅	၁၅	၅၆
တောရထား	၁	၅၀	၅၅	၅၅	၅၀	၅၅	၅၅	၅၀
ပေါင်း	၁၀	၅၅၀	၁၅၄	၁၅၆	၁၅၀	၈၆၆/၅၀	၈၆၆/၅၀	၆၇၂

ကျိုင်းခန်းမြို့စောင့်စု	ဦးရေ	လူ	ဆေးနတ်	လုံ	နှစ်စု	ယမ်း	ခဲ	ကျောက်
တာယညီထား	၁	၅၅	၁၃	၁၅	၅၅	၁၃	၁၃	၃၀
တာဘဲထား	၁	၅၀	၅၅	၅၅	၅၀	၅၅	၅၅	၅၅
ဟွေစွန်ထား	၁	၅၅	၁၃	၁၅	၅၅	၁၃	၁၃	၃၀
ပေါင်း	၃	၁၀၀	၅၁	၄၀	၁၀၀	၅၁	၅၁	၁၅၃

ကျိုင်းတောင်းမြို့စောင့်စု	ဦးရေ	စောင့်ရင်း	မီးပေါး	ဆေးနတ်	လှံ	နှစ်စု	ယမ်း	ခဲ	ကျောက်
တွန်ဘန်ထား	၁၀	၁၀	၂	၃	၅	၁၀	၅	၅	၆
တာပျဉ်ထားမ	၁	၂၅	၇	၅	၁၃	၂၅	၂၀	၁၂	၁၂
ဆယ်ခုထွေ	၁	၁၀	၃	၂	၅	၁၀	၅	၅	၆
ဆွယ်ပါလန်ထား	၁	၁၅	၃	၃	၈	၁၅	၇	၇	၆
တာကွန်မထား	၁	၁၀	၃	၂	၅	၁၀	၅	၁၀	၁၅
တာကွန်စားနားထားမ	၃	၂၀	၅	၅	၁၀	၂၀	၁၀	၇	၆
မွေရဲထား	၁	၁၅	၃	၃	၈	၁၅	၇	၇	၆
တာလွတ်တံမ	၁	၂၀	၅	၅	၁၀	၂၀	၁၀	၁၀	၁၅
တာပေါထားမ	၁	၁၅	၅	၃	၇	၁၅	၈	၈	၁၅
မွေကောက်ထား	၁	၁၅	၃	၂	၅	၁၀	၅	၅	၆
ဆွယ်ဟဲထား	၁	၁၅	၃	၃	၈	၁၅	၇	၇	၆
သတ္တယ်ထား	၁	၁၅	၃	၃	၈	၁၅	၇	၇	၆
ကော့ဝထား	၁	၂၅	၆	၃	၁၃	၂၅	၁၂	၁၂	၁၈
မွေအထား	၁	၁၀	၂	၃	၅	၁၀	၅	၅	၆
ပေါင်း	၁၄	၂၃၅	၅၃	၅၄	၁၁၀	၂၀၅	၁၀၅	၁၀၅	၁၅၆

မိုင်းပုန်မြို့စောင့်စု	ဦးရေ	စောင့်ရင်း	မီးပေါး	အခွဲ	လှံ	သုံးစု	ယမ်း	ခဲ	ကျောက်
ဂွက်ပျောတောထား	၁	၄	၁	၁	၄	၄	၁	၁	၂
မယ်လေးထား	၁	၃	၁	၁	၂	၃	၂	၂	၂
ထားဝင်ထားမ	၁	၄	၁	၁	၄	၄	၁	၁	၂
မတ်သီရိထား	၁	၄	၁	၁	၄	၄	၁	၁	၂
ရေလိမ်ထား	၁	၄	၁	၁	၄	၄	၁	၁	၂
ဘန်ပေါထား	၁	၄	၁	၁	၄	၄	၁	၁	၂
ကျောက်ခေါင်တော	၁	၄	၁	၁	၄	၄	၁	၁	၂
လင်းကွယ်ထား	၁	၄	၁	၁	၄	၄	၁	၁	၂
မယ်ဟန်ထား	၁	၄	၁	၁	၄	၄	၁	၁	၂
သံလျှန်ထား	၁	၃	၁	၁	၂	၃	၂	၂	၂
လှိုင်ထားမ	၁	၄	၁	၁	၄	၄	၁	၁	၂
ကူးသိပ်ထား	၁	၄	၁	၁	၄	၄	၁	၁	၂

မိုင်ယန်မြို့စောင့်စုအဆက်	ဦးရေ	စောင့်ရင်း	မီးပါး	အခွဲ	လုံ	သုံးစု	ယမ်း	ခဲ	ကျောက်
ညောင်ချိုပင်ထား	၁	၄	၁	၁	၂	၄	၁/၅၀	၁	၂
ပွဲပွဲထား	၁	၄	၁	၁	၂	၃	၁/၅၀	၁	၂
ဘာခတ်ထား	၁	၄	၁	၁	၂	၄	၁	၁	၂
စက်တော်ထား	၁	၄	၁	၁	၂	၄	၁	၁	၂
သဘာန်ချောင်းထား	၁	၄	၁	၁	၁	၄	၁	၁	၂
ရေပူထား	၁	၄	၁	၁	၁	၄	၁	၁	၂
သာလှိုင်ထား	၁	၄	၁	၁	၁	၄	၁	၁	၂
ဖွတ်ချောင်းထား	၁	၄	၁	၁	၁	၄	၁	၁	၂
သွယ်ဘတ်ထား	၁	၄	၁	၁	၁	၄	၁	၁	၂
ဆွတ်အထား	၁	၄	၁	၁	၁	၄	၁	၁	၂
ညောင်ချိုပင်ထား	၁	၄	၁	၁	၁	၄	၁	၁	၂
တာထဲထား	၁	၄	၁	၁	၁	၄	၁	၁	၂
မယ်ကံထား	၁	၄	၁	၁	၁	၄	၁	၁	၂
ဘရဲကျွန်းထား	၁	၄	၁	၁	၁	၄	၁	၁	၂
မယ်သညီထား	၁	၄	၁	၁	၁	၄	၁	၁	၂
ပေါင်း-	၅၇	၁၁၅	၂၄	၂၇	၅၄	၁၁၅	၂၅/၅၀	၅၀	၄၀

မောက်မယ်မြို့စောင့်စု ထားငါးရပ်	ဦးရေ	စောင့်ရင်း	မီးပါး	အခွဲ	လုံ	သုံးစု	ယမ်း	ခဲ	ကျောက်
လှပုံထား	၁	၂၀	၁၀		၁၀	၂၀	၁၀	၁၀	၄၀
ပွဲပွဲထား	၁	၂၀	၁၀		၁၀	၂၀	၁၀	၁၀	၄၀
သွတ်တိမ်းထား	၁	၄၀	၂၀		၂၀	၄၀	၂၀	၂၀	၈၀
ထားစလောင်း	၁	၄၀	၂၀		၂၀	၄၀	၂၀	၂၀	၈၀
ထားပွဲခါး	၁	၂၀	၁၀		၁၀	၂၀	၁၀	၁၀	၄၀
ပေါင်း-	၅	၁၄၀	၇၀		၇၀	၁၄၀	၇၀	၇၀	၂၈၀

စောက်မယ်မြို့စောင့်စု ကင်းငါးရပ်	ဦးရေ	စောင့်ရင်း	မီးပါး	အခွဲ	လုံ	သုံးစု	ယမ်း	ခဲ	ကျောက်
အထူးကြီးကင်း	၁	၂၀	၁၀		၁၀	၂၀	၁၀	၁၀	၄၀
ဘောလှန်ကင်း	၁	၂၀	၁၀		၁၀	၂၀	၁၀	၁၀	၄၀
ရွှမ်းဝင်းကင်း	၁	၂၀	၁၀		၁၀	၂၀	၁၀	၁၀	၄၀
နားစီးကင်း	၁	၂၀	၁၀		၁၀	၂၀	၁၀	၁၀	၄၀
ဘန်မက်ကင်း	၁	၂၀	၁၀		၁၀	၂၀	၁၀	၁၀	၄၀
ပေါင်း	၅	၁၀၀	၅၀		၅၀	၁၀၀	၅၀	၅၀	၂၀၀

သံလွင်မြစ်အနောက် တောင်မယ်မြို့စောင့်စု စာရင်းချုပ်	ဦးရေ	ရင်း	မီးပါး	အခွဲ	လုံ	သုံးစု	ယမ်း	ခဲ	ကျောက်
သေညိုညိုတံတိုင်း	၁	၂၄	၄၀		၁၂	၂၄	၄၀	၄၀	၂၄
သိန္နီတောင်လက်နား	၁၀	၂၅၀	၄၂၄		၁၂၅	၂၅၀	၄၂၄	၄၂၄	၂၅၀
အယ်မိုင်းစောင့်စု	၃	၁၀၀	၁၅၁		၅၅	၁၀၀	၁၅၁	၁၅၁	၅၅
ကျိုင်းခနဲမြို့စောင့်စု	၁၄	၁၅၄	၃၆၁	၅၂	၅၄	၁၀၅	၁၅၄	၁၀၅	၅၅
ကျိုင်းတောင်မြို့စောင့်စု	၂၂	၁၀၀	၄၂	၂၆	၅၄	၁၀၅	၁၀၅	၁၀၅	၅၅
မိုင်းခနဲမြို့စောင့်စု	၁၀	၁၀၅	၁၅၁	၂၆	၅၄	၁၀၅	၁၀၅	၁၀၅	၅၅
စောက်မယ်မြို့စောင့်စု	၅	၁၀၀	၃၀၀	၇၆	၁၂၅	၁၀၅	၁၀၅	၁၀၅	၅၅
ပေါင်း	၅၅	၁၀၀၀	၃၀၀၀	၂၅၀	၁၂၅၀	၁၀၀၀	၁၀၀၀	၁၀၀၀	၅၅၀
	၅၅	၁၀၀၀	၃၀၀၀	၇၆	၁၂၅	၁၀၀၀	၁၀၀၀	၁၀၀၀	၅၅၀

အရှေ့ကရင်တို့စောင့်စုထား		
သဘောထား	၁	၁၀၀
ဘာလင်းထား	၁	၁၀၀
အန်ကုံတာ	၁	၅၀
မန်အောင် ရန်အောင်ထား	၁	၈၀
နောက်တွဲ	၁	၄၀
ပေါင်း	၅	၃၇၀

သက္ကရာဇ် ၁၂၀၇ (၁၈၄၅) ကရင်အရေးပြိုင်မိမ့်၍ အသျှင်နန်းမအော် ဘုရားဝန် မိုးနဲတပ် စစ်ကဲကြီး မင်းကြီး မဟာမင်းထင် သီဟသူ မိုးမြဲတွင် ရပ်နေစဉ်လိုလျှင် ကောက်ငင်ကာရအောင် ကျိတော်ဆောက်လုပ်၍ လွင်စေသည့်စပါးတော်ခန့် မြေစာရင်းဘုရား။

	ဦးရေ	ခန့်မြေတင်း	
မိုးမြဲပါလိုက်	၁	၁၂၀၀	အနက်ပါလိုက်ခန့်
လွယ်လုံ	၁	၁၂၀၀	မြေ တင်း ၄၀၀
မိုင်းခုံ	၁	၄၀၀	
လုံပနှန်	၁	၄၀၀	
လက်မင်း		၄၀၀	
ပေါင်း	၅	၃၆၀၀	

သန်းထွန်း နှင့် သိန်းသန်းထွန်း

ဖော်ပြပြီးခဲ့တဲ့ စာရင်းဇယားတွေကို ကြည့်ရင် မြန်မာတွေရဲ့ ရှမ်းပြည်နယ်အုပ်ချုပ်ရေးကို မှန်းဆကြည့်လို့ရတယ်။ လွယ်လွယ် ပြောရရင် တုပ်သား ၂၅၀၀ လောက် ကင်းတွေမှာ ဖြန့်ပြီး တပ်စွဲထားပြီး ထိန်းသိမ်း အုပ်ချုပ်သွားတဲ့ သဘောပါပဲ။ စာပ်ကို ဒေသအလိုက် ရပ်ရွာတွေကရတဲ့ စက်ကိရိယာမျိုးရိက္ခာအခွန်နဲ့ပဲ ထောက်ပံ့တာဖြစ်ပါတယ်။ ပင်းဒယက စစ်ကိုင်းမင်းလက်ထက်မှာ အခွန်းထမ်းတဲ့အိမ် ခုနစ်အိမ်ပဲရှိတာ တွေ့ရပါတယ်။ သိပ်စည်ကား ကြီးကျယ်တဲ့နေရာ မဟုတ်သေးပါဘူးလို့ သိနိုင်ပါတယ်။ အင်္ဂလိပ် ရောက်ပြီး ပင်းဒယကို အုပ်ချုပ်တဲ့ လူပုဂ္ဂိုလ်စာရင်း လုပ်ပါတယ်။ ရှေ့မိုင်းက မှန်မမှန် စစ်ဆေးဖို့ အထောက်အထားတော့ မတွေ့ရပါဘူး။

ပင်းတယ အုပ်ချုပ်သူတွေ စာရင်း

စဉ်	နာမည်	ခရစ်နှစ်	အခွန်ထမ်းငွေ	မှတ်ချက်
၁	မောင်နေထွန်း			၁ ရဲ့သား
၂	မောင်အောင်ကြူ			၂ ရဲ့သား
၃	မောင်မြစ်		၈၂	၃ ရဲ့သား
၄	မောင်ပြည်စမ်း			၄ ရဲ့သား
၅	မောင်ရွှေဘွဲ့	၁၇၈၃	ငွေ ၂ ပိဿာ	၅ ရဲ့သား
၆	မောင်သန်း	၁၇၉၆	၂၅၀	၆ ရဲ့သား
၇	မောင်ဖေ	၁၈၀၉	၂၅၀	၇ ရဲ့သား
၈	မောင်ခန်းဦး	၁၈၀၉	၂၅၀	၈ ရဲ့သား
၉	မောင်ရွှေမင်း	၁၈၁၉		၉ ရဲ့သား
၁၀	မောင်သိန်း	၁၈၄၃		၁၀ ရဲ့ညီမ
၁၁	မိသစ်			၁၀ ရဲ့ညီမ
၁၂	ဇော်စစ်			

ပင်းတယ အုပ်ချုပ်သူတွေ စာရင်း

စဉ်	နာမည်	ခရစ်နှစ်	အရွက်ထမ်းငွေ	မှတ်ချက်
၁၃	မောင်ဘိုးအိပ်			၁၀ ရဲ့ညိ
၁၄	မောင်ရွှေသီး			ခေတ္တ ရွာအုပ်
၁၅	မောင်ဖြူဖြူ	၁၈၅၁		၁၂ ရဲ့လင်
၁၆	မောင်ဖေ	၁၈၅၅	၄၀၀	အမြိုင်လူး ငွေခန်းမှ
၁၇	မောင်လွန်းရ	၁၈၅၉		၅ ရဲ့ မြေ
၁၈	မောင်ဘိုး	၁၈၆၀		၁၁ ရဲ့သား အခု
၁၉	မောင်ဘိုး	၁၈၆၁		သားဦးခန်း ငွေခန်းမှ
၂၀	မောင်သန်း	၁၈၆၂		ခေတ္တ ရွာအုပ်
၂၁	မောင်လွန်းရ	၁၈၆၈	၆၀၀	၁၇ ကို ငွေခန်းမှခန်း
၂၂	မောင်သန်း	၁၈၆၉	၆၀၀	၂၀ ကို ပြန်ခန်း
၂၃	မောင်ကျော်လှ	၁၈၇၁	၆၀၀	ရွာအုပ်

ပင်းတယ အုပ်ချုပ်သူတွေ စာရင်း

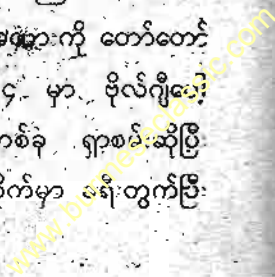
စဉ်	နာမည်	ခရစ်နှစ်	အရွက်ထမ်းငွေ	မှတ်ချက်
၂၄	မောင်ညို	၁၈၇၂	၈၀၀၀	ရွာအုပ်
၂၅	မောင်အစို	၁၈၇၃	၈၀၀၀	ရွာအုပ်
၂၆	မောင်ထူး	၁၈၇၅	၈၀၀၀	ရွာအုပ်
၂၇	ဦးလှိုင်	၁၈၇၆	၈၀၀၀	မြေလှောင် စစ်က
၂၈	မောင်လွန်းရ	၁၈၇၇	၇၀၀၀	၁၇ ကို ငွေခန်းမှပြန်ခန်း
၂၉	မောင်စံပိုင်း	၁၈၇၈	၃၅၀၀	ရွာအုပ်
၃၀	မောင်လွန်းရ	၁၈၈၀	၄၀၀၀	၁၇ ကို ငွေခန်းမှပြန်ခန်း
၃၁	မောင်ဘိုးခင်	၁၈၈၂	၄၃၅၀	၃၀ ရဲ့သား
၃၂	မောင်စွန်ညို	၁၈၉၇	၁၀၀၀၀	၃၁ ရဲ့သား

ပင်းဒယကို အင်္ဂလိပ်အစိုးရရောက်တော့ မောင်ဘိုးခင်က
ငွေခွန်မှူးအဖြစ်နဲ့ အမှုထမ်းဆဲ ဖြစ်တယ်။ သူ့ကိုပဲ အင်္ဂလိပ်က
ဆက်ပြီး ငွေခွန်မှူးခန့်တယ်။ သူ့က ၆ ဇန်နဝါရီ ၁၈၉၇ မှာ
သေဆုံးတယ်။ သားမောင်စွန်ညိုက ခုနစ်နှစ်သားပဲရှိသေးတော့
မောင်လွန်းရ ယောက်ဖ (နှစ်ဖခင်) ကျောင်းဒကာ ဦးအုန်က
တူအစား နယ်ကို အုပ်ချုပ်ပေးပါတယ်။

ပင်းဒယမြို့က ပင်းဒယငွေခွန်မှူးရုံးစိုက်ရာမြို့ပါပဲ။
မြို့ဆိုရအမယ် အိမ်များတဲ့ရွာကြီးပါပဲ။ အင်္ဂလိပ်ရောက်စက အိမ်ခြေ
၂၅၇ ရှိတယ်။ ၁၈၉၇ ကောက်ယူတဲ့ စာရင်းအရ လူဦးရေ ၁၅၃၈
ယောက်ရှိတယ်။ ကြေးထမ်းအိမ်က ၁၁၇ ပဲရှိတယ်။ အခွန်တော်ရငွေက
၁၂၆၂ ကျပ် ဖြစ်တယ်။ အနောက်ဘက်က တောင်မြင့်မြင့်ရှိပြီး
ရေကန်နဲ့ဘေးမှာ အိမ်တွေဆောက်ထားလို့ အင်မတန်လှတဲ့မြို့။
ရှမ်းပြည်နယ်တစ်လျှောက်မှာ အလှဆုံးဆိုလောက်တဲ့ ညောင်ပင်ကြီး
တွေလဲ တန်းစီရှိပြန်တော့ လှသထက်လှပြန်ရော။ တောင်ကမ်းပါးယံ
မှာရှိတဲ့ ဂူတွေ၊ ဘုရားတွေကို တက်ရောက်ဖူးမြောက်ဖို့လမ်းကို
တပင်တပန်းခဲပြီး ဖြည်းဖြည်းသာသာ သိပ်မပန်းဘဲ လျှောက်တက်
နိုင်အောင် လုပ်ပေးထားပြန်သေးတယ်။ ဂူတွင်းအဝင်အနားမှာပဲ
မြေပေါက်စေတီကို ရွှေအိနေအောင်ချထားတယ်။ အင်မတန်
ရှေးကျမှာပဲလို့ ယူဆကြပြီး ကြည့်လိုက်တယ်။ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တွေကို
ဂူနံရံတွေမှာ နေရာမလပ် အထပ်ထပ်ဖြစ်အောင် ထုလုပ်ကို ကွယ်

ထားပြန်တော့ ကြည့်လိုစရာက အံ့ဩစရာ။ အထူးအဆန်းဖြစ်လို့
ဘုရားဖူးတွေကို ဆွဲဆောင်နိုင်တဲ့သဘောရှိတယ်။ ဂူထဲ အတွင်းကျကျ
ဝင်လို့လဲ ဘုရားဆင်းတုတွေ မကုန်ဘူး။ ဆင်းတုတော်တွေကြားကပဲ
လူသွားဖြစ်ရုံ ကတ်ကတ်သတ်သတ် လမ်းလုပ်ထားရတယ်။
ဆက်သာသွားဝံ့ရင် ပုပ္ဖားရောက်မလား၊ ပုဂံရောက်မလားလို့လဲ
ထင်ကြေးပေးထားသေးတယ်။ ရေကန်ကလဲသာမန်ကန်မဟုတ်ဘူး။
ငါးမဖမ်းရ၊ လှေမလှော်ရဆိုတဲ့ကန် ဖြစ်တယ်။ ဒီကန်ထဲမှာ ရေချိုးရင်
အသားအရေလှပစုံပြည့်လာမယ်လို့ ယူဆကြသလားတော့ မသိဘူး။
ရေချိုးအဝတ်လျှော်တော့ လုပ်ကြတယ်။ တပေါင်းလဲမှာ
ဘုရားပွဲလုပ်တယ်။ ငါးရက်ခြောက်ရက် ကြာတယ်။ မြေလတ်မှာ
ကြီးရွယ်တဲ့ ဘုရားပွဲတစ်ခုပါပဲ။ တစ်လတည်းကျင်းပတဲ့ ဘုရားပွဲ
တွေထဲမှာ မိုင်းကိုင်းဘုရားပွဲကလွဲရင် သူ့က အစည်ကားဆုံးဖြစ်တယ်။
ရေကန်ကဆန်းဆန်း။ ဂူထဲက ဆင်းတုတွေကအံ့စရာ။ ညောင်ပင်ကြီး
တွေက အထိကရ။ ချေးတန်းက တမိုင်ကျော်ရှည်မယ်။ လာတဲ့လူက
အရောင်အဝယ်လဲ မက်လို့ပေါ့။ ရှမ်းအပြင် မြန်မာ၊ တရုတ်ပါ
ငါးသောင်း ခြောက်သောင်း နှစ်တိုင်းရောက်လာကြတယ်။

အင်္ဂလိပ်က ပင်းဒယဝန်းကျင် အနေအထားကို တော်တော်
သဘောကျပုံရတယ်။ ၂၃ နိုဝင်ဘာ ၁၈၉၄ မှာ ဗိုလ်ဂျိမ်း
တင်ဂါကို ကျန်းမာရေး အပန်းဖြေစခန်းတစ်ခု ရှာဖွေဆိုပြီး
ဟန်မြင်မိုလ်၊ မြို့ကြီး၊ ရွာငံနဲ့ ပင်းဒယတစ်ဝိုက်မှာ ရေတွက်ပြီး

ရှာခိုင်းတယ်။ ၅ ၈ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၈၉၅မှာ မေ့တင်ဂါ ပင်းဒယမှာရှိကယ်။ သူက ပင်းဒယရဲ့ အနောက် ငါးမိုင်ကွာမဲနယ် တောင်ရိုး ဂျူးတောင်နားက ပင်လယ်ပြင် အထက်ပေ ၅၀၀၀ ကျော်က ချမ်းပင်ကို ကျန်းမာရေးစခန်း ဆောက်ဖို့ရွေးတယ်။ အင်္ဂလိပ်တွေ ပင်းဒယအကြောင်းကို ၁၈၉၇ အနေအထား (ကျောစကော့နဲ့ ဂျပ်ဟာဒီမင်၊ ထက်မြန်မာနဲ့ ရှမ်းနယ်ချုပ် ဂေဇက် အပိုင်း ၂၊ အတွဲ ၂၊ ရန်ကုန်၊ အစိုးရပုံနှိပ်၊ ၁၉၀၁၊ စာမျက်နှာ ၇၄၄-၈ မှာ ဖော်ပြခဲ့တယ်) ကို ရေးသားတဲ့ အကြောင်းအရာတွေထဲမှာ မြေလတ်ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရရယ်၊ ငွေခွန်ဆုံးဆိုတဲ့ ဝေါဟာရရယ်၊ ခုခေတ်လူတွေအတွက် နားလည်သဘောပေါက်အောင် သမိုင်းကြောင်း ပြောရလိမ့် ဦးမယ်ထင်ပါတယ်။

မြေလတ်ဆိုရင် မစိုက်ပျိုးတဲ့နေရာ၊ လူနေအိမ်ခြေမရှိတဲ့ နေရာ ဖြစ်မယ်။ မြေလတ်ဆိုပြန်ရင် ကြားက အလယ်အလတ်သဘော ပေါ်တယ်။ ဒါကြောင့် ရှမ်း၊ ဗမာ ကြားက တစ်ဆယ့်ခြောက်နယ်ကို မြေလတ်ခေါ်ကြပါတယ်။ (နာမည်စာရင်းကို အောက်မှာကြည့်ပါ)။ ဒီနယ်ကြီးတစ်ခုလုံး အလယ်အလတ်ပြီး မြောက်ဘက် တောင်ဘက်မှာ မြက်ခင်းကုန်လျှော့မသိမသာ နိမ့်ဆင်းသွားတဲ့ မြေပြန့်တွေရှိတယ်။ တောင်ကိုပြောင်မတတ်ရှင်းပြီး ကောက်ပင်စိုက်ပျိုးကြတယ်။ ဒီလို လုပ်ကိုင် စားသောက်တဲ့လူကလဲ လူမျိုးစုံတယ်။ အများဆုံးတွေ့ရတာ ကတော့ တောင်သူနဲ့ ခနုပါပဲ။ သူတို့က ကံရင်ဆိုလဲ ဟုတ်သလိုလို

ဟုတ်သလို။ ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ တောင်သူစကားက ကရင်၊ ဓနုကမြန်မာ၊ တောင်ရိုးကနစ်မျိုးရောပေမယ့် မြန်မာက ခပ်များများမို့ပါပဲ။ (စကော့၊ ဟာဒီမင်၊ အထက်မြန်မာနဲ့ ရှမ်းနယ်များ ဂေဇက်၊ အပိုင်း ၁၊ အတွဲ ၅၊ ရန်ကုန်၊ အစိုးရပုံနှိပ်၊ ၁၉၀၁၊ စာမျက်နှာ ၁၅၅) ခပ်လှပသိလှပပဲ။ ခနု၊ ခနော၊ ကဒူး၊ ယော၊ တောင်ရိုး၊ အမ်းသား၊ အောင်သူဆိုတာတွေကို ရောနှောတဲ့ အမျိုးတွေ လို့ အရင်က မှတ်ထားကြပါတယ်။ (အထက်မြန်မာနဲ့ ရှမ်း၊ ၁၊ ၁၁၄၈)

အောင်သူတွေ သူတို့ဘာသာခေါ်တဲ့ နာမည်က ပအိုဖြစ်တယ်။ သူတို့နဲ့ တူလေမလားလို့ ထင်ရတဲ့တောင်ရိုးက စကားပြောတော့ မြန်မာပုံစံ အတော်နီးစပ်တယ်။ ခနုနဲ့ပိုပြီး ဆက်သွယ်တယ်ဆိုရမယ်။ မြေလတ်မှာ လူဦးရေထက်ဝက်ဟာ တောင်သူဖြစ်တယ်။ သထုံ တစ်နှယ်လုံး သူတို့ပါပဲ။ ဒါကြောင့် မြို့စားလဲ တောင်သူပဲ။ တကယ်က ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်းရဲ့ အနောက်ခြမ်းမှာသူတို့များ တယ်။ မြောက်ဘက်မှာလဲ မနေဘူး။ သံလွင်ရှေ့ဘက်ကမ်းမှာလဲ မနေဘူး။ ထိုင်းနိုင်ငံဘက်ကျတော့လဲ ရှိပြန်တယ်။ တောင်ရိုးက မြေလတ်တောင်ပိုင်းကလွဲရင် တခြားမှာ မတွေ့ရသလောက်ပါပဲ။ အနေများတာကတော့ သာမိုင်းခန်း၊ ဘောနင်းနဲ့ကျောက်တက်နယ် တွေမှာဖြစ်တယ်။ အဝတ်ဝတ်ပုံမှာတော့ တောင်သူရော တောင်ရိုးပါ ရှမ်းဘောင်တီဝတ်ကြတယ်။ တောင်သူနဲ့ သထုံဆက်တယ်လို့လဲ

ပုံပြင်ကို ပြောစမှတ်ပြုကြတယ်။ သူတို့ပုံပြင်ကလဲ စိတ်ဝင်စားစရာပါပဲ။

သထုံပြည် မန္တဟာမင်းက စပြောတယ်။ ဗုဒ္ဓသာသနာထွန်းကား တယ်။ ပုဂံဘုရင်က ပိဋကအတောင်းလွှတ်တာ မပေးဘူး။ စစ်ဖြစ်ကြ တော့ သူတို့ တောင်သူဘုရင် မန္တဟာရုံးတယ်။ ဒီအခါ မန္တဟာရုံး တောင်သူပရိသတ် တစ်ချို့ဟာ မြေလတ်ကို ပြေးလာကြပြီး မြို့တည် တယ်။ သထုံမင်းမှာ ငွေခွန်မည့်တယ်။ (စကော့၊ ဟာဒီမင်၊ အထက် မြန်မာနဲ့ ရှမ်း ၁၁၅၅၅) တောင်သူတွေက စာရေးနည်းတီထွင်ပြီး ရှိကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ဖတ်တတ်တဲ့လူ သိပ်နည်းတယ်။

မြေလတ်ကို အုပ်ချုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ငွေခွန်နှုန်းဖြစ်တယ်။ ကသာဘက်က အခွန်ကို ရွှေနဲ့ပေးရတဲ့ ရွှေမှုးလို ညှုက အခွန်ကို ရွှေနဲ့ပေးရတယ်။ မြေလတ်ဘက်မှာက မြန်မာ ရှင်ဘုရင်ကို အခွန်ပေးဆက်ရမယ်ဆိုတာ ခရစ် ၁၇၅၅ ထက် စောမယ်မထင်ဘူး။ အရင်ကတော့ ကိုယ့်နယ်နဲ့ ကိုယ့်အကြီးကပ်ရိတယ်။ အလောင်းမင်း တရားနိုင်ပုံတော် တည်ထောင်စီတော့မှ ဇော်ဘွားမြို့စား ငွေခွန်နှုန်းတွေ နယ်မြေအပိုင်စား ကန့်သတ်ပြီး နှစ်ကြား အခွန်တောင်းခံလာတယ်လို့ အကြမ်းသိရပါတယ်။ အုပ်ချုပ်ရေးမှာ မြန်မာအရာရှိဖြစ်တဲ့ မိုးနဲ ဗိုလ်မှူးအောက်ဖြစ်တယ်။ ဗိုလ်မှူးမှာ လက်ထောက်အဖြစ်နဲ့ စစ်ကဲနစ်ဦး ရှိတယ်။ နှာခဲကြီး ၂၊ ဗိုလ်စာရေး ၂၊ အဝေးရောက်သံတော်ဆင့် သံတော်ခံဆိုတဲ့ ရုံးအမှုထမ်းတွေလဲပါတယ်။ တပ်သားကတော့ တထောင်လို့ပဲ ဆိုပါတယ်။

မင်းတုန်းမင်း ဘထွေးတော်တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ဦးရန်ပြေက ၁၈၅၇ မှာ မိုးနဲကိုရောက်လာပြီး ရှမ်းအကြီးအကဲ အားလုံးကို ခေါ်တွေ့တယ်။ အခွန်ထမ်းကိစ္စတွေ ဆွေးနွေးတယ်။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်က မြေလတ်တစ်နယ် တည်းကလဲ ငွေတော်ပိသာ ၇၆၀ ပေးရမယ်လို့ ဆိုတယ်။ အဲဒီအချိန်က ငွေဒဂါးမသုံးသေးဘူး။ အပြန်အလှန် ညှိနှိုင်းပြီး 'ငွေတော်' (ခရမ့်) ၅၆၀ ပိသာပေးပါမယ်လို့ အာမခံလိုက်ရတယ်။ ဦးရန်ပြေပြန်သွား ပြီး ဒီအခွန်ကိစ္စဖြစ်မြောက်အောင် မြန်မာဝန်တစ်ဦးကို မြေလတ် အင်္ဂါမိမှာ ရုံးစိုက်ဖို့လွှတ်တယ်။ တပ်တစ်တပ်လဲ ကရင်နီကိုထိန်းဖို့ ၁၈၄၄ ကပဲ မိုးခြအနားက ပဲခူးနန်း (ဘွားကုန်း) မှာ လာစွဲတာရှိဟယ်။ ပထမမြေလတ်ဝန်ဟာ ဦးဘွားဖြစ်လာတယ်။ ပဲခူးနန်းတပ်နဲ့ မဝေးလှလို့ ဝန်နဲ့အတူ သီးခြားတပ်အစောင့်အရှောက် ပါမလာဘူး။ သူအုပ်ချုပ်ရတဲ့ မြေလတ်ဆိုတာ လက်သက်၊ ဟိုးပုံ၊ ဟဲလုံ၊ နမ်ခေါက်၊ နောက်ပိုင်၊ ဗန်းပြင်နဲ့ သထုံဆိုတာတွေ ပါဝင်တဲ့ နယ်မြေဖြစ်တယ်။ ဦးဘွား ရောက်ပြီးနောက် တစ်နှစ်မှာ ပေကုန်းက ဗိုလ်မှူးအရာကျတယ်။ ဒီတော့ တပ်ကို မြေလတ်ဝန်ကပဲ ကြီးကြပ်ရတယ်။ မိုးခြ၊ စကား၊ ပုံမှ၊ တဗက်၊ လမိုင်းနယ်တွေကို အုပ်ချုပ်ဖို့ မိုးနဲဗိုလ်မှူးကို မအပ်ဘဲ မြေလတ်ဝန် လက်အောက်မှာ တိုးချဲ့ပေးပေါင်းအပ်ထားခဲ့တယ်။ မြေလတ်ဝန်ရဲ့ ဟာလဲ ကြီးမားလာတယ်။ မိုးနဲရဲ့လိုပဲ မန္တလေးက လွှတ်တော်နဲ့ တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်ပြီး အုပ်ချုပ်ရတယ်။ လွှတ်တော်က အတိအကျ မစေခိုင်းဘဲနဲ့ ဝန်ကပြည်နယ် အရေးအခင်းမှာ ဘာတစ်ခုမှ ဝင်မစွက်ရဘူး။ အခွန်တော်လဲ မကောက်ရဘူး။ နယ်ရှင်ကပဲ ကောက်ပြီး

သတ်မှတ်ထားသလောက် ငွေတိုက်တော်ကို သွင်းရတယ်။ ရာဇဝတ်မှုကို ဝန်ကစီရင်တယ်။ နယ်တစ်နယ်နဲ့ တစ်နယ် အချင်း ဖြစ်ဖွားရင် ဝန်ကစီရင်တယ်။ ဇော်ဘွားမြို့စားက အစမြို့အုပ်ရွာ အုပ်အထိဝန်ကမခန့်နိုင်ဘူး။ အရေးတကြီးလိုအပ်တဲ့ အခါတွေမှာပဲ ယာယီခန့်ထားပြီး သွတ်တော်ကိုဘယ်သူနယ်ဝါ ခန့်ထား လိုက်တယ်လို့ အစီရင်ခံရတယ်။ အစီရင်ခံနိုင်အောင်တော့ စုံစမ်း ထောက်လှမ်းနိုင်တယ်။ ဝန်ဦးတိုးလက်ထက် ၁၈၆၉ မှာ မြေလတ်ဝန် ရာထူးကို စစ်ကဲတော်ကြီး အဆင်မြင့်တင်ပေးတဲ့အတွက် အာဏာ အခွင့်အရေးပိုလာပြန်တယ်။ လက်အောက်စစ်ကဲ နှစ်၊ နာခံကြီးနှစ် ဝိုလ်စာရေးနှစ်ရတယ်။ ရိက္ခာတော်အနေနဲ့ စစ်ကဲတော်ကြီးက တစ်နှစ် ငွေ ၃၆၀၀၊ စစ်ကဲ ၁၂၀၀၊ ပေကုန်း ဝိုလ်လဲ ၁၂၀၀၊ နာခံကြီး ၆၀၀ ရကြတယ်။

မြေလတ်လိုအရပ်၊ ပြင်ဦးလွင်(မေမြို့)လိုအရပ်၊ မိုးကုတ်လိုအရပ်တွေက အခွန်နှစ်ကြေး ဆက်တဲ့အခါ ငွေသားကို ပိဿာနဲ့ ချိန်ပြီးပေးဆက်တာ မဟုတ်ဘူး။ ငွေပန်းခိုင်လုပ်ပြီး ဆက်သတာဖြစ်တယ်။ ပဒိုမင်းလက်ထက် ရောက်တော့မှ ငွေချိန်ပိဿာဘယ်လောက်ပေးရမယ်လို့ သတ်မှတ်လာတယ်။ မင်းတုန်းမင်းက ၁၈၆၅မှာ သဿမေမ အခွန်ကို စတင်ကောက်တယ်။ ဒေါင်းဒဂီးရယ်လို့ မပေါ်မီကငွေသုံးကျပ်၊ နောက်လေးကျပ်၊ ဒဂီးပေါ်တော့တစ်အိမ်ရှစ်ကျပ်ဖြစ်လာတယ်။ အဲဒီကတစ်ခါ တစ်အိမ်ထောင် ငွေတစ်ဆယ်ဖြစ်ပြန်တယ်။ မန္တလေးအခွန်ဝန်ကခန့်တဲ့ အိမ်ခြေ ၈ရို့ချိုးဆိုတဲ့

အရာရှိက တစ်ခါတစ်ခါ မြေလတ်ကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကြပ်လာပြီ ဒေသခံအရာရှိနဲ့ ပူးတွဲပြီး အခွန်ပေးဆက်ရမယ့် အိမ်စာရင်ကောက်ရတယ်။ ဒီစာရင်းကို မြေလတ်ဝန်လက်ထဲ ပေးထားခဲ့ရတယ်။ မြေလတ်ဝန်က စာရင်အရ နယ်ရှင်ဆီက ငွေတော်သိမ်းပြီး ငွေတိုက်သွင်းရမယ်ပေါ့။ အိမ်ခြေဂရုချိုးဟာ မြေလတ်လိုနေရာကို မကြာခဏ လာမယ်လဲမဟုတ်ဘူး။ ရှင်သလောက် တံစိုးလက်ဆောင်ကို ကိုယ်တိုင်ယူပြီး သင်္ဃာလှို သတ်မှတ်တဲ့သဘော တွေ့ရပါတယ်။ အရာရှိအမှုထမ်းနဲ့ ဒုက္ခိတက အခွန်လွှတ်တော့ တရာမှာ အခွန်လွှတ်သူ တစ်ဆယ်နှုန်းလောက်ထားမယ်။ အမှန်းအဆဲပဲ သတ်မှတ်တာ ဖြစ်တယ်။ တိကျမှန်ကန်အောင် ဘယ်လိုလုပ်တယ်လို့ အထောက်အထားမတွေ့ပါဘူး။ အခွန်ကောက်တဲ့ လူကလဲ အပြစ်တင်လွတ်ပြီ ကိုယ်ဖို့ ဘယ်လောက်များများ ကျန်အောင်လုပ်မလဲဆိုတာမျိုးကို အမြဲကြံစည်နေပုံရပါတယ်။ ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ အိမ်နဲ့တော်နဲ့ မပြဋ္ဌာန်းတဲ့ အိမ်ပဲ။ ပုရပိုက်ခဲ၊ ကန့်ကူဆဲ၊ စရိတ်ခဲ၊ လုပ်သားခ ဆိုတာမျိုးကို အိမ်ခြေနဲ့တွက်ပြီး သူ့အတွက်သီးသန့် တောင်းယူတယ်။ အဲဒါမပေးပြန်ရင် ငွေခွန်မှုကို အရာကချုပ်ပြီး ပြုတုတ်တာနေ တိုက်ရိုက်ရွာအစီခန့်တယ်။ အိမ်ခြေဝိုလ်တောင် စီရင်၊ ခဲပြန်ရင်လဲ ရုပ်ရွာနစ်နာလွန်းလို့ တခက်ကြုံရတယ်။

ရာဇဝတ်မှုကို ငွေခွန်မှုက စီရင်တယ်။ ဒါပေမယ့် အရေးကြီးတဲ့ အမှုကို မြေလတ်ဝန် စီရင်တယ်။ တရာမမှုမှာတော့ ငွေခွန်မှု စီရင်ချက်ကို မြေလတ်ဝန်ဆီမှာ အယူခံနိုင်တယ်။ တစ်ခါတစ်ခါ

ဝန်က မန္တလေးမှာပဲနေလို့ အမှုတွေကို မန္တလေးပို့ပေးရတာ ကြုံပါတယ်။ ဒီအခါသက်သေကိုပါ ခေါ်ယူတဲ့အလေ့မရှိဘူး။ ငွေခွန်မှူးရဲ့ အစီရင်ခံစာနဲ့ တရားခံထွက်ချက်ကို နားထောင်ပြီး စီရင်လိုက်ပါပဲ။

နယ်ရှင်ကို နောက်လိုက်ဘယ်လောက်နဲ့ စစ်လိုက်တိုက်ပါလို့ ဆင့်ခေါ်တာလဲ။ ရှိဖူးပါတယ်။ ဟိုဘက်ဒီဘက် နယ်တစ်နယ်က စော်ဘွားသုပုန်ထတဲ့အခါ ခေါ်တယ်။ ထုံးစံကတော့ ဒီလို ချီတက်သွားလာဖို့ ရိက္ခာနဲ့ တပ်သားပစ္စည်းလက်နက် ဆိုင်မြင်ဆိုတာ ကို နယ်ကပဲ ကုန်ကျခံရတယ်။ ဗဟိုအစိုးရကပေးတဲ့ သဘောနဲ့ ဝန်ထမ်းထမ်းဆောင်ရမယ်။ ငွေတော်ထဲက ဘယ်လောက်သုံးစေလို့ ခွင့်ပြုတာလဲ ရှိပါတယ်။ ဝန်တွေ၊ မင်းကြီးတွေ နယ်တစ်နယ်ကို လာရောက်တယ်။ ဖြတ်သန်းသွားတယ်ဆိုရင် နယ်ကပဲ ကျွေးမွေး နှည့်ခံရတယ်။ ဘယ်ပစ္စည်းမှ တန်ရာတန်ကြေးပေးပြီး ဝယ်ခြမ်း သုံးစွဲတယ်လို့ မရှိပါဘူး။

ပင်းဒယမြို့ ရွှေဥမင်စေတီနှင့် ဂူသမိုင်း

အခု ပင်းဒယဂူတွေမှာတွေ့နေရတဲ့ စေတီနဲ့ ကိုယ်စားတော် ရုပ်ပွားဆင်းတုတွေဟာ ပင်းဒယတစ်မြို့တည်း၊ ပင်းဒယတစ်နယ် တည်းရဲ့ ကုသိုလ်မဟုတ်ဘူး။ မြေလတ်တစ်ခွင်ရဲ့ ကုသိုလ်ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုရပါမယ်။ အဲဒီမြေလတ်ဆိုတာဟာ အင်္ဂလိပ်တွေ ရော့ရှင်လာပြီးစ အချိန်ဖြစ်တဲ့ ၁၈၉၇ မှာ ရွာပေါင်း ၁၂၅၉ ရွာ၊ အိမ်ခြေပေါင်း ၁၀၇၂၉ အိမ်၊ လူဦးရေ ၁၀၇၅၆၀ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအချိန်မှာ အနည်းအများအလိုက် အုပ်စုဖွဲ့ပြီး တန်းစီကြည့်ရင် ဒီလိုတွေ့ပါတယ်။

တောင်သူ ၄၂၉၃၃

ခန ၂၉၇၁၃

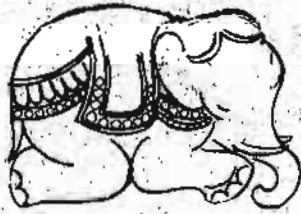
တောင်းရိုး ၁၃၉၀၆

ရှမ်း ၆၅၇၂

ကရင် ၅၇၁၃

မြန်မာ ၃၄၉၈

ဒီလူတွေရဲ့ သဒ္ဓါကြည်ညိုစိတ်ကြောင့် ပေါ်လာတဲ့ စာသိုလ် ကောင်းမှုရုပ်ပွားစေတီတွေမှာ ခုတ်ကြရပါတယ်။

အခန်း ၃

သက္ကရာဇ်မော်

ပင်းဒယဂူတွေဟာ သူ့ခြောက်တောင်မှာ သဘာဝပြစ်ပေါ် နေတာရှိ ဘူမိဗေဒသက်တမ်းနဲ့ ပြောရင် အနှစ်သန်း ၂၀၀ က ရှိခဲ့ တယ်ပြောမယ်။ ကျေညက် ခေတ် ပေဘင် ၂၀၀ နှစ် ကာလ အရင် နှစ် လေးသောင်းနဲ့ တစ်သောင်းကြားထဲမှာတုန်းက ဒီဂူတွေထဲမှာ လူဝင်နေမလားဆိုတာတော့ ရှေးဟောင်း သုတေသန တူးဖော်ခွင့်ရရင် သိနိုင်မယ်။ ဒါပေမယ့် ဂူပေါက်က အရှေ့ဘက်လှည့်နေတာဖြစ်လို့ လူနေချင်မှနေမယ်။ ကျောက်ခေတ်လူတွေက အပေါက်ထောင်ဘက်မှာ ရှိမှ နှစ်သက်တတ်တယ်။ အဲဒီလောက် ကွာကွာလှမ်းလှမ်း စဉ်းစားဖို့လဲ လိမ့်မယ်ထင်ပါဘူး။ ဗုဒ္ဓသာသနာဝင်တွေရဲ့ ကိုးကွယ်ဖို့၊ ရှိခိုးပူဇော်ဖို့ ဌာနတစ်ခုအနေနဲ့ သယ်တုန်းက စသုံးလာခဲ့ဘူးလဲဆိုတာ သိဖို့လိုတယ်။ ပုဂံခေတ်လား၊ ကုန်းဘောင်ခေတ်လား အင် ၀ ခေတ်လားလို့ရှာရမယ်။

အဲဒါပြောနိုင်ဖို့ ဂူထဲဝင်ပြီး ဆင်းတုတွေထဲမှာ ရှေးအကျဆုံးလက်ရာကို ရှာဖို့ပါပဲ။ ကံကောင်းရင် ဘုရားဆင်းတုပလ္လင်မှာ ဘုရားပူဇော်တဲ့ရက်စွဲ၊ ဒကာနာမည်နဲ့ ဆုတောင်းပါနိုင်တယ်။ ကြေးခေါင်းလောင်းမှာလဲ စာရှိနိုင်တယ်။ နံရမှာလဲ စာရှိနိုင်တယ်။ စာကိုတွေ့ရင် ရက်စွဲမရှိပေမယ့် လက်ရေးကိုကြည့်ပြီး ရက်စွဲကို အမှန်းအဆလုပ်နိုင်စရာရှိတယ်။ အဲဒီလို ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ၁ ဇူလိုင် ၁၉၈၀ မှာ အမရပူရ တောင်လေးလုံ ဆရာတော်ဦးပညာ၊ သိန်းသန်းထွန်း၊ နေနွယ်၊ သိန်းတန်တို့အဖွဲ့နဲ့ သွားပြီး ဂူထဲဝင်ရှာကြပါတယ်။ ကံကောင်းချင်တော့ ရက်စွဲလဲပါတယ်။ ဂူထဲမှာ ရောက်နေတာကြာလွန်းလို့ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းဆွေးနေတဲ့ ဆင်းတုရှစ်ဆူ တွေပါတယ်။ ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီး မှတ်တမ်းတင်ကြတယ်။ ရက်စွဲကူးတယ်။ နောက်တစ်နေရာမှာ သမိုင်းတန်ဖိုးရှိတဲ့ အနုပညာ သက်သေခံပစ္စည်းအဖြစ်နဲ့ ထပ်ပြီးဆေးနွေးပါဦးမယ်။ အခုတော့ ရက်စွဲတွေပဲ ပြောကြရအောင်။ ရှေးအကျဆုံးကစပြီး ဖော်ပြပါမယ်။

သစ်သားဆင်းတုတော် ပလ္လင်စာ

၁။ သကြင် ၁၁၃၄ ခု ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၃ ရက်နေ့ပြီးသည် ရှင်ပင်စု သမိ ခင်ပွန်ကောင်းမှ (၁၀ ဇန်နဝါရီ ၁၇၇၃) (ဓာတ်ပုံ ၁ ကြည့်)

ပိန္နဲဆူးဆံတော်နှင့် သစ်သားဆင်းတုတော် ပလ္လင်စာ

၂။ ၁။ သကြင် ၁၁၃၄ ခု တပို့တွဲလပြည့်နေ့တွင်
ပြီးစီး အောင်မြင်သည်။

၂။ ဖြားဒါယကာမောင်ဦး၊ မရွေလှ၊ သမီး
မောင်နှံကောင်းမ။
(၆ ဖေဖော်ဝါရီ ၇၇၃)
[ဓာတ်ပုံ ၂ ကြည့်]

သစ်သားဆံတော် ညာလက်တော် ဘူမိဗွန်မုဒြာ။
ဗယ်လက်တော်က ဖဝါးကိုထူးစံဖြန့်မထားဘဲ ယပ်လို အရိုးနဲ့
ပစ္စည်းတစ်ခုကို ဆုပ်ကိုင်ထားတဲပုမျိုး တွေ့ရတယ်။

၃။ သကြင် ၁၁၃၉ ခု တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၄ ရက်
(၃ ဒီဇင်ဘာ ၁၇၇၇)
[ဓာတ်ပုံ ၃ ကြည့်]

သစ်သားဘိသက္ကဂုရုပုံတော်စာ

၄။ သကြင် ၁၁၄၀ ပြည့် တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၄
ရက်နေ့ ပြီးသည်။
(၅ မတ် ၁၇၇၉)

သစ်သားဘိသက္ကဂုရုပုံတော်စာ

၅။ သကြင် ၁၁၅၀ ပြည့် တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၄ ရက်
(၁၉ မတ် ၁၇၈၉)
[ဓာတ်ပုံ ၄ ကြည့်]

သစ်သားမင်းဝတ်ရုပ်ပွားတော်စာ

၆။ သကြင် ၁၁၅၆ ခု (ဘုရား) တကာ စာတိုက်တကာကိုင်
ကျတ်သို့ မောင်နှံ ငွေမှု နိဗ္ဗာနသောဓု။
(၁၇၉၄)
[ဓာတ်ပုံ ၅ ကြည့်]

သစ်သားကြာဖက်ဆောင်း ဗောဓိရိုးပုံတော်စာ

၇။ ၁၁၇၁ နတ်တော်လဆန်း ၁ (၄)ရက် ၂ လာနေ
ဘုရားဒါယကာ မောင်သင် စနည်မောင်နှံကောင်းမှု။
(၂၀ ဒီဇင်ဘာ ၁၈၀၉)
[ဓာတ်ပုံ ၆ ကြည့်]

သစ်သားဆံတော် ပိန္နဲဆူးရုပ်ပွားတော်စာ

၈။ သကြင် ၁၁၇၄ ခု နတ်တော် (လဆုတ် ၄ ရက် ဘုရား)
ဒါယကာ (ကြင်) သို့မောင်နှံ ကောင်မှု နိဗ္ဗာနသော။
(၂၂ ဒီဇင်ဘာ ၁၈၁၂)
[ဓာတ်ပုံ ၇ ကြည့်]

သန်းထွန်း နှင့် သိန်းသန်းထွန်း

ရက်စွဲတွေထဲမှာ အဆေးဆုံးက ၁၀. ဇန်နဝါရီ ၁၇၇၃ ဖြစ်တယ်။ ကုန်းဘောင်ဆက် စဉ်ကူးမင်းလက်ထက်ပါပဲ။ ဒါကြောင့် ဒီဂူကရုပ်ပွားတော်တွေဟာ ခရစ်နှစ် ၁၇၀၀ ထက်မစောဘူး။ အဲဒီအခါကမှ ရှုဒါန်းပူဇော်ခဲ့တာတွေ ဖြစ်တယ်ဆိုရင် 'သိပ်မမှား နိုင်ဘူး' ထင်ပါတယ်။ မင်းဝတ်ဘုရား (ဓာတ်ပုံ ၈ ကြည့်)ရဲ့ အဆင်တန်ဆာကိုကြည့်ပြန်တော့လည်း ကုန်းဘောင်ခေတ်ဦးကိုပဲ ညွှန်းပါတယ်။ နောက်တစ်မျိုး ပြောရရင် ကုန်းဘောင်ခေတ်ထက်ပိုပြီး ရှေးမကျဘူး။ ပင်းဒယ ငွေခွန်မှူး မောင်နေထွန်း၊ သားမောင်အောင်ကြူ၊ သားမောင်မြစ်၊ သားမောင်ပြည့်စမ်းတို့ခေတ်က ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုရမယ် ထင်တယ်။

ကြီးကြီးစားစား ဖတ်လို့ ပေါ်ထွက်လာတဲ့ ဂူအဝင်ဝက ခေါင်းလောင်းစာကိုလဲ တစ်ပါတည်း ဖော်ပြပါရစေ။

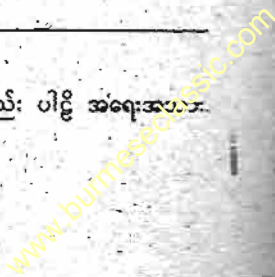
ပင်းဒယရွှေဥမင် လိုက်ဂူအဝင်ဝက ခေါင်းလောင်းစာ

၁။ ယောဇီနော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါရမီယော၊ အမျှ သုံးစယ်သော ပါရမီတိုင်တိုင်။ ပူရေတွာန၊ ဖြည့်တော်မူပြီး၍။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ သမ္မောဓိ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူလေပြီ။ တဿဇိနဿ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရား၏။ အဋ္ဌတ္တရိယ၊ --- ရှစ်ပါးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင် အပ်သော --- သာသနာတော်သည်။ နှစ်ထောင်

၂။ သုံးရာရှစ်ဆယ့်ခြောက်ခု တိုင်----ရောက်လတ်သော်၊ သက္ကရာဇေ၊ လူတို့ခေါ်ရာသည်လည်း။ တညခပုဓိ* တစ်ထောင်နှစ်ရာလေးခု (ခရစ်နှစ် ၁၈၄၂)ဟု။ သညီတေ၊ (သ) မှတ်အပ်သည်ရှိသော်။ ကမ္ဘောဇရေဋ္ဌေ၊ ကမ္ဘောဇတိုင်း၌။ ပကြ-ဘိ၊ ပင်တယဟူ၍။ သုတိတော၊ အလွန်ကျော်စော ထင်ရှားသော။ နိဂါမော၊ အကြင်နိဂုံးရွာကြီးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿနိဂါမဿ၊ ထိုရွာကြီး၏။ ဥတ္တရ

၃။ ဒီသတော၊ မြောက်ရပ်--အဖို့၌။ ဋ္ဌတေ၊ တညီထသော။ မဟာဇောတ--မဟာစေတီပုထိုး၊ လှူစိုးဥမင်၊ ရှင်ပင်ပေါင်းလဲ စသည်တို့ဖြင့်။ သုဘေ၊ တင့်တယ်စွာ ထသော။ ရမ္မေ၊ နလုံးမွှေ့လျော် ပျော်ဖွယ်လည်းရှိထသော။ အာဂါသေ၊ ကျောင်းတော်၌။ ဝဿဝသဇန္တဝ၊ နေထသော။ ကဝိသာရ နာမကော၊ ကဝိသာရအမည်ရှိသော။ ထေရော၊ မထည်သည်။ စတု

* ခေါင်းလောင်းစာတွင် ဤသို့တွေ့ရသော်လည်း ပါဠိ အရေးအယူ အားဖြင့် 'တညခပုဓိ'ဟု ရှိသင့်သည်။

၄။ ပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ လေးပါးသော ပါရိသုဒ္ဓိသီလကို ဖြည့်ကျင့်-
 ---မရောင်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ အဟံ ငါသည်။ ဣဒါနိ၊
 ယခု။ သဒ္ဓါနိ၊ အသံ(တည်း)ဟူသော အလှူကို။ ဒဿမိ၊
 မေးလျှဉ်းအ။ ဣတိကတွာ၊ ဤသို့ အသင့်နှလုံးသွင်း၍။
 ရတေဒ္ဓါရေန၊ ငွေခွန်းမူးနှင့်။ သဟာ၊ တကွ။ မန္တေတွာ၊
 တိုင်ပင်နိုးနှော၍။ မဟာဇနေစ၊ ပြည်သူအပေါင်းတို့
 ကိုဝံလည်း။ ဟိတွာ။

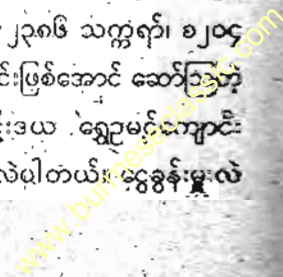
၅။ ညီညွတ်တိုင်ပင်၍။ မဟာဂဏ္ဍီ၊ ကြီးစွာသော ခေါင်းလောင်းကို။
 ---ကရာ၊ သွန်းလုပ်စေ၏။ ဣမိနာသဒ္ဓါနေနစ၊ သံလှူသော
 အလှူကို လှူရသော ကောင်းမှုကြောင့် လည်ကောင်း။
 အညေန၊ တစ်ပါးသော။ ကုသလေန၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကြောင့်
 လည်းကောင်း။ သုခိ၊ ကိုဝံစိတ်နှစ်ပါး ချမ်းသာလေအောင်။
 သမ္ပတ္တိတော၊ စည်းစိမ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟတွာ၊ ဖြစ်၍။
 အညေ

၆။ တပါး (သူ) တို့ကိုလည်း။ သုခိ၊ ကိုဝံစိတ်နှစ်ပါး ချမ်းသာ
 လေအောင်။ သမ္ပတ္တိတော၊ စည်းစိမ်တို့နှင့် ပြည့်လေအောင်။
 ကာတု၊ ရွက်ဆောင်ခြင်းငှာ။ ဓတော၊ စွမ်းနိုင်လှလိုဝံ၏။
 အန္တေ၊ အဆုံးစွန်သော ဘဝ၌။ သီဝံ၊ မီးခပ်သိမ်းတို့၏

ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သိဝံ။ ဂတေ၊ ရောဂုလို၏။ ဓေ၊
 ငါ၏။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ပါဏိနော၊ ဘုံသုမ္ပါး၌
 ကျင်လည်ကုန်သော ခပ်သိမ်း။

၇။ သော သတ္တဝါအပေါင်းကိုလည်း။ လာဘန္တ၊ ရသည်
 ဖြစ်သတည်း။
 ကြေးချိန် ၄ ရာ။

ဒီခေါင်းလောင်းစာကို ဖတ်ဖို့မလွယ်ပါ။ ချိတ်ဆွဲထားတဲ့
 နေရာက ကျဉ်းလို့ လူတစ်ယောက်ဝင်ပြီး လှည့်ပတ်ဖို့ခက်တဲ့အပြင်
 ကေါင်းလောင်းကို ထုံးပွတ်ထားလို့ အကွရာတွေ မှေးမှိန်နေတာလဲ
 * တွေ့ရတယ်။ အုရားဖူးတွေ အထုအရိုက်များတဲ့အတွက်လဲ
 ပျက်ကုန်တယ်။ အမရတောင်လေးလုံးဆရာ ဦးပညာဇောတ
 လုံ့လကြောင့် တစ်နေရာမှာ နည်းနည်းစီ ခုနစ်နေရာ ဖတ်မရတာက
 လွဲလို့ စာတွေအားရုံး ရေးကူးလို့ရပါတယ်။ ဖတ်မရတဲ့နေရာ
 နည်းနည်းရှိပေမယ့် လိုရင်းအဓိပ္ပာယ်ပျောက်အောင် မထိခိုက်ပါဘူး။
 ခေါင်းလောင်းကြီး ရက်စွဲက သာသနာနှစ် ၂၃၈၆ သက္ကရာဇ်၊ ၁၂၀၄
 ခရစ်နှစ် ၁၈၄၂/လို့ သိရတယ်။ ခေါင်းလောင်းဖြစ်အောင် ဆော်ကြတဲ့
 ဆရာဘုန်းကြီးက ဦးကဝိသာရဆိုတဲ့ ပင်းဒယ ရွှေဥမင်ဘုရား
 ဆရာဖြစ်တယ်။ ပြည်သူအများရဲ့ ကုသိုလ်လဲဝါတယ်။ ငွေခွန်းမူးလဲ

သန်းထွန်း နှင့် သိန်းသန်းထွန်း

ပါတယ်။ အဲဒီအခါက မင်းဒယအုပ်ချုပ်သူက မောင်ရွှေမင်း (၁၈၁၉-၄၃)ဖြစ်လို့ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ပဲ ဖြစ်မယ် ထင်ပါတယ်။

နောက်ပိုင်း မင်းဒယဂူစေတီနဲ့ ဘုရားဆင်းတုတွေကို စောင့်ရှောက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ငှက်ပျောတောကျောင်း ဦးဇာဂရပ် ဖြစ်ပါတယ်။ ငွေခွန်မှူး ခွန်ခွန်ညိုနဲ့ ဒီဆရာတော်က မန္တလေးဦးခန္တီကို ဖိတ်ခေါ်ပြီး စောင်းတန်းတွေ၊ တန်ဆောင်းတွေ လုပ်ခိုင်းတယ်လို့ သိရတယ်။ ငှက်ပျောတောကျောင်းဟောင်းက နံရံစာမှာ ရက်စွဲပါတယ်။ နံရံစာက-

- ၁။ ကျောင်းတဟာ ဦးမိုးကုသိုလ်တော်
- ၂။ ၁၃၊ ၉ (စက်တင်ဘာ) ၁၉၂၆
- ၃။ ၇၊ ၆ (တော်သလင်း) ၁၂၈၇

ဆရာတော် ဦးဇာဂရ ဓာတ်ပုံလဲတွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ ဓာတ်ပုံအောက်က စာတန်းက (ဇာဂရာဘိသိရိဇောသံဃမ္မရာဇဂုရုဘွဲ့ခံ ငှက်ပျောတောကျောင်း ဆရာတော်၏ ပုံ) ဖြစ်ပါတယ်။ (ဓာတ်ပုံ ၉ ကြည့်) ဒီဆရာတော်ရဲ့ ခေါင်းလောင်းစာက-

ငှက်ပျောတောကျောင်း
ခေါင်းလောင်းစာ

- ၁။ ငှက်ပျောတောကျောင်း ဂိုဏ်းအုပ်ဆရာတော် ဇာဂရာဘိသိရိဇေ
- ၂။ သဒ္ဓမ္မဝိဇယဒါယက ရာဇဓိရာဇဂုရု ဆရာတော် ဘုန်းတော်ကြီး
- ၃။ စိရံတိဋ္ဌတုမဟာဃဏ္ဍော၊ မဟာဃဏ္ဍော၊ ကြီးစွာသော
- ၄။ ခေါင်းလောင်းသည်။ စိရံ၊ ရှင်မြင့်စွာသော။ အနာဝတံ၊
- ၅။ သာသနာတော်ကို ၂၅၂၈ ခု ကာလပတ်လုံး။ တိဋ္ဌတု၊ တညီပါစေသတည်း။
- ၆။ တွဲနှောသံဒေါ၊ တွဲ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ နော၊ အကျွန်ုပ်
- ၇။ တို့အား။ ဟံဟော (ဝဟာ) ချမ်းသာမင်္ဂလာ အပေါင်းတို့အား ဒေါ၊ မ
- ၈။ ကြာခဏ ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

၁၂ သန်းထွန်း နှင့် သိန်းသန်းထွန်း

၁။ ဘုရားရှင် သာသနာတော် အတိတ်သက္ကရာဇ် ၂၄၇၂ ခု ရောက်သောအခါ ပင်းထရမြို့

၂။ ငှက်ချော်တောကျောင်း၊ ဂိုဏ်းအုပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် တကွ၊ အများရှင်လူ ဒါယကာ

၃။ ကြီးငယ်တစ်စုတို့က ကြက်သရေအပေါင်းတို့၏ စုဝေးရာ ဖြစ်သော ကျောင်းတော်ကြီးစေတီ

၄။ တော်မြတ်ကို၊ ပူဇော်သက္ကာရပြုခြင်းငှာ၊ ရောက်ပြီးရောက်ဆဲ ရောက်လတ္တံ့ ကုန်သော။

၅။ သူတို့အား၊ မိမိရသော ကုသိုလ်၏ အဖို့ကို သူတစ်ပါးတို့အား၊ အမျှပေးဝေခြင်း၊ သူတစ်ပါး

၆။ တို့ပြုသော ကုသိုလ်၏ အဖို့ကို၊ သာဓု အနု မောဒနာခေါ်ခြင်း၊ ဤပုည ကြိယာနှစ်ပါးနှင့်တကွ

၇။ လူနတ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သော အကျိုးပြီးခြင်းငှာ ဂိုဏ်းအုပ် ဆရာတော် သဘောတော်အ

၈။ တိုင်း၊ ရေဖြူကျောင်းသစ် ဘုန်းတော်ကြီး ဦးကေသရနှင့် ရေတ္တာနှစ်တို့က၊ ကြပ်မကြည့်

၉။ ရှစ်မရွှံ့ သွန်းလုပ်အပ်သော၊ ဖရောင်းချိန်ပိဿာ ၂၀၊ ၂၅ ကျပ်ကျော်၊ ကြေးပိဿာချိန် ၁၇၀၊ ၁၇၅ ကျော်ရှိ

၁၀။ (ခေါင်း)လောင်းတော်ကြီးသည် ကောင်းစွာ သက္ကရာဇ် ၁၂၉၀ ပြည့် နယုန်လဆုတ် ၄ ရက် (၆ ဇွန် ၁၉၂၈) ၃ နာရီချိန်တွင်

ပင်းဒယမြို့ ရွှေဥမင်စေတီနှင့် ဝူသမိုင်း ၈၃

၁၁။ အစလယ်အဆုံး သုံးပါးသော ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံစွာ အန္တရာယ်မရှိ အပြီးသို့ ရောက်သကဲ့သို့၊ ခပ်သိမ်းသော သက်ရှိ သတ္တဝါ ရဟန်းရှင်လူ အပေါင်းတို့အား

၁၂။ အမျှ ----- သတည်း။

ခေါင်းလောင်းသွန်းလုပ်တဲ့ အချိန်ကာလအတွင်းလောက်မှာ ဒီဆရာတော်ဟာ ပင်းဒယနယ်မှာ တန်ခိုးဩဇာ အကြီးဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်မယ်လို့ ယူဆနိုင်ပါတယ်။ ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ ဒီဆရာတော်ကို နယ်သံဃာ အကြီးအကဲဖြစ်တဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ခန့်တဲ့ မှတ်တမ်းတွေတွေ့ရလို့ ဖြစ်ပါတယ်။ မှတ်တမ်းတွေကို ရေးကူး ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

ပင်းတယမြို့

ပေါက်တောကျောင်း၊ ကေလာသာရ သီရိဓဇေဓမ္မ သေနာပတိ ရာဇဂုရု တံဆိပ်တော်ရ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသို့

ပင်းတယမြို့

နယ်ရှင်သာသနဒါယကာ ငွေခွန်တော်မှူးမင်း ဇွန်စွန်ဥပိုင်၊ ကပ်လူသည့် အမိန့်တော် စာနံပါတ် ၁၉ ၁၂၈၉ ခု နယုန်လဆန်း ၁၅ ရက်နေ့ ၁၉၂၇ ခု ဇွန်လ ၁၄ ရက်နေ့

ဘုရားတပည့်တော် သာသနာဒါယကာ ငွေခွန်တော်မူ မင်း
 ခွန်စွန်ညို ရိုသေလေးမြတ်စွာ ရှိခိုးလျှောက်ထားဝံ့ပါသည် ဘုရား။
 မြန်မာနိုင်ငံတော် အထက်ပိုင်းတွင် ရဟန်းသံဃာတော်တို့နှင့် ဆိုင်သည့်
 မူခင်းကိစ္စများကို သံဃဿရ၊ သံဃဿာမိ၊ သံဃနာထ
 ဖြစ်တော်မူသော၊ သာသနာပိုင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ရှေးပဝေသင်္ဂီ
 ထုံးစံနှင့်အညီ စီရင်စောင့်ရှောက်ရမိ ဖြစ်သည်နှင့် လျော်ညီစွာ
 မြန်မာ ဘုရင်မင်းမြတ် ရှိစဉ်က တောင်တော် ဆရာတော်ကြီးကို
 သာသနာပိုင် ခန့်အပ်တော်မူသကဲ့သို့ မြန်မာနိုင်ငံတော်ကို အုပ်ချုပ်
 ကော်မူသော ဘုရင်ခံမင်းမြတ် (ဆာဟယူဘန့်)က တောင်ခွ
 နာရာတော်အဖြစ်ဖြင့် (၁၃ နိုဝင်ဘာ ၁၉၀၃) အသိအမှတ်ပြုတော်
 မူခြင်းကို အကိုးအကားပြုလျက် ၁၂၈၉ ခု၊ နယုန်းလဆန်း ၁၅ ရက်
 နေ့တွင် ပင်းတယနယ်ဆိုင်ရာ သာသနဒါယကာ ငွေခွန်တော်မူ မင်း
 ခွန်စွန်ညိုက ပင်းတယမြို့ ပေါက်တောကျောင်း ကေလာသာရ
 သီရိဓမ္မသေနာပတိ ရာဇဂုရုဆရာတော်ဘုရားကြီးသို့ ဂဏာစရိယ
 ဂဏပါမောက္ခ၊ သံဃာတို့အချုပ်ဂိုဏ်းအုပ် ချီးမြှင့်လှူဒါန်းခြင်း
 ပြုပါကြောင်း။

ကဲ့သို့ လှူဒါန်းခြင်းကို နယ်တွင်းရှိ သံဃာတော်ဆရာတော်တို့က
 သိရှိကြ၍ သာသနာတော်မူ၊ ဝန်များကို ဝိနည်းဓမ္မကံကြောင်းအရ
 ဖြစ်စေ၊ အခြား နည်းအရဖြစ်စေ စီရင် ဆောင်ရွက်တော်မူရာတွင်
 တရားမ၊ ရာဇဝတ် ဥပဒေများနှင့် ဘီလာပြုလုပ်ခွင့် အာဏာများကို

လှူဒါန်းအပ်နှင်းသည် မဟုတ်ပါ။ ပင်းတယနယ်တွင်းရှိ သာသနာတော်
 ထမ်း ရဟန်းသံဃာတော်တို့ကို ကြည့်ကြပ်စောင့်ရှောက် စီရင်
 အုပ်ချုပ်ခြင်း၊ ဝိနည်းဒေသနာတော်နှင့် မညီသည့်အရာများကို
 ညီညွတ်အောင် ပညတ်ဆုံးမခြင်းနှင့် စပ်သည့် အမှုအခင်းကိစ္စများတွင်
 ကူညီပေးရန်ပိုင် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူကြောင်း သာသနဒါယကာ ငွေခွန်
 တော်မူ မင်း ခွန်စွန်ညိုက အသိအမှတ်ပြုလျက် ယုံကြည်အားထား
 ပါ၍ သံဃာတော်တို့ ရှေ့တော်တွင် ကပ်လှူပါကြောင်း။ ကေလာသာရ
 သီရိဓမ္မသေနာပတိ ရာဇဂုရု ဂိုဏ်းအုပ်ဆရာတော်ကြီးက စီရင်
 ဆောင်ရွက်ပိုင်သည့် သံဃမူခင်းကိစ္စနှင့်စပ်၍ ထုတ်ပြန်သည့်
 အမိန့်တော်များကို တကွာတော်၏ ရုံးဆိုင်ရာ စီရင်စု နယ်အတွင်း
 အတည်ပြုလုပ်မည်ဖြစ်ပါကြောင်း။ ဂိုဏ်းအုပ်ဆရာတော် ဘုရားကြီး
 သည် မြို့နယ်သာယာငြိမ်းချမ်းစေခြင်း၊ ပညာဗဟုသုတနှင့် ပရိယတ္တိ
 သာသနာတော်ကို တိုးပွားစေခြင်းငှာ အထူးအားထုတ် ဆောင်ရွက်တော်
 မူသည်ကိုလည်း သာသနဒါယကာ ငွေခွန်မူ မင်းခွန်တော်မူ
 မင်းခွန်စွန်ညိုက ယုံကြည်အားထားလျက်ရှိပါကြောင်း။ ဂိုဏ်းအုပ်
 ဆရာတော်ဘုရားကြီးတို့ စီရင်ပိုင်သည့် မူခင်းကိစ္စများကို စီရင်ဆောင်
 ရွက်တော်မူရာနှိုက် အထိမ်းအမှတ် ပြုတော်မူရန် ကေလာသာရ
 သီရိဓမ္မသေနာပတိ ရာဇဂုရုဟူသော တံဆိပ်တော်ကိုလည်း ကပ်လှူ
 ပါကြောင်း။ ဂိုဏ်းထောက်ဆရာတော်များ တံဆိပ်တော်ကိုလည်း
 ဂိုဏ်းအုပ်ဆရာတော်ကြီးက ရွေးချယ်ခန့်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်
 လှူဒါန်းမည်ဟု မျှော်စင်လျက်ရှိပါကြောင်း။

ယခု ကပ်လှူသည့် စည်းကမ်းချက်အတိုင်း မလိုက်နာနိုင်၍ ပျက်ကွက်ပါမူ လှူဒါန်းသည့် အမိန့်တော်စာနှင့် တံဆိပ်တော်ကို လည်း နိုင်ငံတော်ဆိုင်ရာက အသျှင်အစိုးရမင်းတို့ ဥပဒေစည်းကမ်း အရပ်ရပ်တို့ကို အထောက်အထား အကိုးအကားပြု၍ ပယ်ဖျက် နုတ်သိမ်းလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း။

ဤကဲ့သို့ ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာတော်မြတ်ကို ချီးမြှင့်ထောက်ပံ့ ရသည့် အကျိုးကြောင့် ဣဒံ မေ မည် အာသဝက္ခယံ ဝဟံဟောတု တဏှက္ခယံ ဝဟံဟောတု နိဗ္ဗာနပစ္စယော ဟောတု။

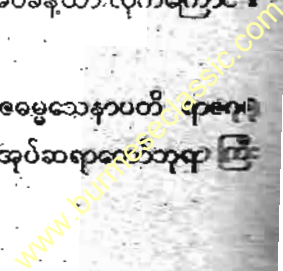
ငွေခွန်တော်မှူးမင်း

ပင်းတယမြို့ ကောလာသာရ သီရိဓဇေဓမ္မသေနာပတိ ရာဇဂုရု တံဆိပ် နာမံတော်ရှိသော ပေါက်တောဂိုဏ်းအုပ် ဆရာတော် ဘုရားကြီးက ငှက်ပျောတောကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီး ဇာဂရာဘိ သီရိဓဇေဓမ္မရာဇဂုရု တံဆိပ်နာမံတော်ဆရာတော်သို့ လွှဲအပ်တော် မူသော အမိန့်တော်စာ။

၁၂၈၉ ခု နယုန်လဆန်း ၁၅ ရက်၊ ၁၉၂၇ ခု ဇွန်လ ၁၄ ရက်နေ့ ငှက်ပျောတောကျောင်း ဆရာတော်သည် မြန်မာနိုင်ငံတော် ဆိုင်ရာ ပညာမင်ကြီး (ကာပင်တန်) သခင်ကြီးရုံးတော်မှ ၁၉၁၁

ခု ဒီဇင်ဘာလ ၁၈ ရက်နေ့စွဲနှင့် စာနုပါတ် ၁၈၅၉ အရ အိန္ဒိယပြည်ဒေလီမြို့တော်တွင် ရာဇဘိသေက မင်္ဂလာဒါဘာမင်းပွဲ သဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပတော်မူသည်ကို အကြောင်းပြုလျက် ရှင်းပြည်ဒဂွီဏဆိုင်ရာ ငှက်ပျောတောဘုန်းတော်ကြီး ဇာဂရာဘိ သီရိဓဇေဓမ္မရာဇဂုရု ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ ဆရာတော်ကြီးသည် သိက္ခာ ကာမဂုဏ်နှင့် အထူးပြည့်စုံသည့်ပြင် သာသနာရေး သာသနာမှု ဆက်ဆံပေါင်းသင်းမှု အရပ်ရပ်တွင် ပင်းတယမြို့ရှိ ပြည်သူဆင်းရဲသား အပေါင်းတို့ အားကိုးအားထားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်ကို မြန်မာ နိုင်ငံတော် စီရင်အုပ်ချုပ်တော်မူသော ဘုရင်ခံမင်းမြတ် အာရ နှစ်သက်တော်မူ၍ ငှက်ပျောတောကျောင်းဆရာတော်သို့ ၁၉၁၁ ခု ဒီဇင်ဘာလ ၁၂ ရက်နေ့က ပိုးသက်န်းတစ်နှင့် လက်မှတ်တစ်စောင် ပေးအပ်လှူဒါန်းတော်မူကြောင်းကို ဝမ်းမြောက်သဖြင့် ယခုအခါတွင် ပေါက်တောကျောင်း ဂိုဏ်းအုပ်ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည် အသက် အရွယ် အိုမင်းမစွမ်းရှိနေသည့်ဖြစ်၍ မိမိကိုယ်စား သံဃာတော်၏ အချုပ်ဂိုဏ်းအုပ် ဆရာတော်ဝတ္ထုရားကို ဇာဂရာဘိ သီရိဓဇေဓမ္မ ရာဇဂုရု ငှက်ပျောတောဆရာတော်သို့ လွှဲအပ်ခန့်ထားလိုက်ကြောင်း။

ကောလာသာရသီရိဓဇေဓမ္မသေနာပတိ ငှက်ပျော ပေါက်တောကျောင်း ဂိုဏ်းအုပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

ကင်းဒယမြို့ ရွှေဥမင်စေတီနှင့် ဝူသမိုင်း

၈၉

ကူညီဆောင်ရွက်ရန် သဘောတူသဖြင့် ဆောင်ရွက်ပါမည်ဟု ဝန်ခံ
လျှောက်တောင်းပါကြောင်း။

ဇာဂရာဘိ သီရိဓဇ ရာဇဂုရုဘွဲ့ခံ
ငှက်ပျောတောဆရာတော်

ပင်းတယမြို့

ဇာဂရာဘိ သီရိဓဇ ရာဇဂုရု တံဆိပ်နာမံတော်ရ

ငှက်ပျောတော ဆရာတော်က

ကေသာရ သီရိဓဇ ဓမ္မသေနာပတိ ရာဇဂုရု

တံဆိပ်နာမံတော်ရှိသော

ပေါက်တော ဂိုဏ်းအုပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ထံတော်နှိုက်

ဝန်ခံစာ

၁၂၈၉ ခု နယုန်လဆန်း ၁၂ ရက်နေ့

၁၉၂၇ ခု ဇွန်လ ၁၄ ရက်နေ့

ကောလာသရသီရိဓဇ ဓမ္မသေနာပတိ ရာဇဂုရုတံဆိပ်နာမံတော်
ပါရှိသော ပေါက်တောဂိုဏ်းအုပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ လွှဲအပ်တော်
မူသော အမိန့်တော်ကို ဇာဂရာဘိ သီရိဓဇဂုရုဟူသော တံဆိပ်
နာမံတော်ကို ခံရသော ငှက်ပျောတောကျောင်းဆရာတော်က
ဂိုဏ်းအုပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဆောင်ရွက်ရန် သာသနာဝန်တို့

ပင်းတယမြို့

ကောလာသရ သီရိဓဇဓမ္မသေနာပတိ ရာဇဂုရုတံဆိပ်
နာမံပေးရရှိသော ပေါက်တောကျောင်းဆရာတော် ဘုရားကြီးနှင့်
ဇာဂရာဘိ သီရိဓဇ သဒ္ဓမ္မရာဇဂုရု တံဆိပ်နာမံတော် ရရှိသော
ငှက်ပျောတောကျောင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီးတို့က သာသနာဒါယကာ
ဌေးဌန့်တော်မှူးမင်း ခွန်စွန်ညိုနှင့် ဇနီးစောခင်နုတို့သို့ မေတ္တာစာ
ရေးသားဆက်သွင်း အပ်နှံပါသည်။

၁၂၈၉ ခု နယုန်လဆန်း ၁၅ ရက်နေ့

(၁၄ ဇွန် ၁၉၂၇)

ဘုန်းတော်အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူသော အနာဂရဏ
မဟာဓဇိယ စသော ဉာဏ်တို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သော သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်တော်ရှင် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သားကြီး
ဩရဿ တတိယမဟာသာဝက အရှင်မဟာကဿပ စသော
ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏ ဘိသောနသိဿ ဖြစ်တော်မူကုန်သော

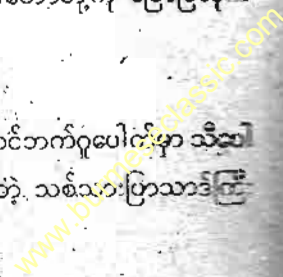
ရှေးရှေးသော မဟာသံဃာရာဇာ သာသနာပိုင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးတို့သည် အစဉ်အဆက်မပြတ် ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာတော်မြတ်၌ အုပ်ချုပ်စောင့်ရှောက်တော်မူခဲ့ကြသော ဓာလေ့ထုံးစံနှင့်အညီ သာသနာပိုင် ဂိုဏ်းချုပ်၊ ဂိုဏ်းအုပ်၊ ဂိုဏ်းထောက်၊ ဌာနန္တရ ကုဿရိယပိုင် ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် နိုင်ငံရှင်အစိုးရမင်းတို့ အသိအမှတ် ပြုတော်မူခြင်း အမိန့်တော်မြတ်ကို အကိုးအကားပြု၍ ပင်းဒယမြို့နယ် ဆိုင်ရာ သာသနာဒါယကာ ငွေခွန်တော်မူမင်းခွန်စွန်ညိုနှင့် ဇနီးခင်ပွန်း စောခင်နုတို့က ဗုဒ္ဓဘာသာသာသနာတော်၏ ကြီးပွားတိုးတက် ဖည်ကားရေးကို လိုလားတောင့်တသဖြင့် လူနတ်နိဗ္ဗာန် ၃ တန်သော အကျိုးငှာ အစည်းအဝေး တာဝန်ခံပွဲတော်ကြီးကို ပြုလုပ်၍ မဟာနာယက သံဃာတော်တို့ အချုပ်ဂိုဏ်းအုပ်ဆရာတော်ဟူသော (ကောလာသာရ သီရိဓဇ မေဓသေနာပတိ ရာဇဂုရု) (ဇာဂရာဘိ သီရိဓဇ သဒ္ဓမ္မရာဇဂုရု) တံဆိပ်တော်ကို ကပ်လှူပူဇော်ရသော အကျိုးကြောင့် သာသနာခံရာင် နယ်လုံးပြောင်၍ ဘုန်းခေါင်စွင့်စွင့် အဆင့်ဆင့်ဖြင့် တိုးတက်ကြက်သရေ ရွမ်းရွမ်းဝေလျက် တက်သစ်သော နေ ဆန်းသစ်သောလ ပမာဏသို့ ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့နှင့် သားတော် သမီးတော် ဆွေတော်မျိုးတော်တို့အား လိုလား တောင့်တအပ်သော အကျိုးနှင့်တကွ ယခုဘဝမှစ၍ ကာယသုခ စိတ္တသုခ အစ္စတိကာတာဟိရဖြစ်သော ဘေးရန်အပေါင်းမကောင် ဟူသမျှတို့သည် ပိန်းကြာဖက်တွင် ရေမတင်လျောကျသကဲ့သို့

ကင်းစင်လွင့်ပျောက် မရောက်ကြသည်ဖြစ်၍ ပစ္စိမဘဝ အဆုံးကျလျှင် သုခပဋိပတာ ခိပ္ပဘိညနှင့် ပြည့်စုံကြစေရန် အသင်္ခဓာတ် မြတ်လှစွာ သော နိဗ္ဗာန်ရွှေပြည်ကြီးသို့ ရောက်လွယ်ရလွယ်စေကြောင်းကို ဆရာတော်တို့က နေ့ညဉ့်မပြတ် မေတ္တာပို့တော်မူကြောင်းနှင့် ရေးသားဆက်သွင်း အပ်နှင်းပါသည်။ တကားတော် ငွေခွန်မူမင်းသို့

ပေါက်တောကျောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး
 ငှက်ပျောတော ဆရာတော်ကြီး

ဒီမှတ်တမ်းတွေအရ နယ်ရှင်ခွန်စွန်ညိုက ဂိုဏ်းအုပ်ခန့်တဲ့ ပေါက်တောဆရာတော် ဦးကောလာသဖြစ်တယ်။ ဦးကောလာသ အရွယ်တော် ကြီးရင့်လို့ သာသနာဝန်ကို ငှက်ပျောတောဆရာတော် ဦးဇာဂရာကိုလွှဲတယ်။ ဦးဇာဂရာပဲ ဂိုဏ်းအုပ်ဖြစ်လာတော့ သာသနာရေး သာသနာမှုဖြစ်တဲ့ ပင်းဒယရွှေဥမင်ဂူက စေတီဘုရားဆင်းတုတွေကို စောင့်ရှောက်တဲ့ တာဝန်တွေကို ယူတယ်။ ဒီလိုယူတဲ့အခါ ကြီးကျယ်တဲ့ ပြုပြင်မှုတစ်ခု လုပ်ခဲ့တယ်လို့ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ သက်ကြီးရွယ်ရင့် ပုဂ္ဂိုလ်တွေက (၄ ဇူလိုင် ၁၉၈၀)မှာ ကျွန်တော်တို့ကို ပြောပြလိုက် ပါတယ်။

ပင်းဒယဂူသုံးလုံးရှိတဲ့အထဲက တောင်ဘက်ဂူပေါက်မှာ သီခေါ မင်း လက်ထက်လောက်က လာဆောက်တဲ့ သစ်သားပြာသာဒ်ကြီး

ဥ

သန်းထွန်း နှင့် သိန်းသန်းထွန်း

ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။ အခု သံပြာသာဒ်နေရာမှာပဲဖြစ်တယ်။ ပြာသာဒ်အတွင်း ပတ်လည်မှာ ပိတ်ကား အရပ်တွေချိတ်ဆွဲထားတယ်။ မင်းသမီး ခုနစ်ဖော် ပင့်ကူကြီးနဲ့ ကုမ္ဘာ့ဘယ်တော် ဖြစ်ပါတယ်။ ရေးဆွဲသူက ပင့်ကူနီရွာ ဆရာမြဖြစ်တယ်။ ရေးတဲ့အချိန်က ပထမကမ္ဘာစစ် အချိန်မတိုင်မီ ၁၉၁၀ လောက်က ဖြစ်မယ်လို့ မှန်းနိုင်တယ်။ ဆရာမြက လူတွေ၊ နတ်တွေ၊ ဘီလူးတွေ ရေးတဲ့အခါ သိပ်မာန်မပါလှဘူး။ ဒါပေမယ့် ပန်းရေးတဲ့အခါ အင်မတန်တော် ဘယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ သစ်သားပြာသာဒ်ကြီးကို တောမီးဝင်လောင်လို့ ၁၂၇၉ (၁၉၁၇) ပျက်စီးသွားတယ်။ ပြာသာဒ်အသစ်ကို သံနဲ့ ဆောက်မယ်လို့ နယ်ရှင်ခွန်စွန်ညီနဲ့ ဂိုဏ်းအုပ်ဆရာတော် ဦးဇာဂရတို့ သဘောတူကြလို့ သံပြာသာဒ် တိုင်ထူတဲ့ ရက်က ၁၂၈၈၊ ဘယ့်တွဲလပြည့် / ၁၆ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၉၂၇ နေ့ဖြစ်တယ်။ ဒီကြားထဲမှ ဘယ်သူ့အမိန့်လို့ တပ်အပ်သေချာမပြောနိုင်ပေမယ့် ခွန်စွန်ညီနဲ့ ဦးဇာဂရနှစ်ဦးပဲ ဖြစ်စရာရှိတဲ့ ဩဇာရှိသူတွေက ဂူပေါက်ကိုချဲ့ဖို့ စီမံကြတယ်။ ဂူပေါက်က တလံ (ခြောက်ပေ) လောက်ပဲရှိတယ်။ ဒါကို ယမ်းနဲ့ခွဲပြီး ချဲ့ပေးရမယ်။ အစဉ်မှာ အုတ်အင်္ကျီနဲ့လုပ်တဲ့ ဆင်ဖြူရုပ်ကြီးတရုပ်၊ ကျောက်စာ တစ်တိုင်နဲ့ ဂူပွင့်မှာလှုပ် ရုပ်ပွားဆင်းတုတွေ အများကြီး။ လက်ဝဲလက်ယာမှာ အဆင့်ဆင့် အထပ်ထပ် ရှိနေတာပဲတဲ့။ ကျောက်စာကို ငှက်ပျောတော့တော့ရှင်း ရွှေစိုက်ရတယ်။ ဂျပန်ခေတ်က ဗုံးကျဲလို့ မရှိတော့ဘူး။ ကျန်တဲ့

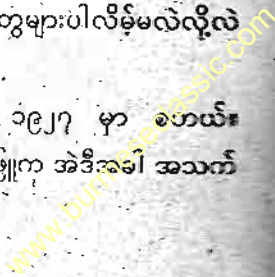
ပင်းဒယမြို့ ရွှေဥမင်စေတီနှင့် ဂူသမိုင်း

၉၃

ဆင်နဲ့ရုပ်တုတွေတော့ ဂူပေါက်ချဲ့တဲ့အခါ ယမ်းခွဲတုန်းကပဲ ပျက်စီးသွားကြတယ်။ ယမ်းခွဲတဲ့လူမှာမည်က အုန်းသာဖြစ်ပါတယ်။ ပြန်ပြောတဲ့လူတွေက ကြေးတွင်းကုန်းရွာသား ဦးလုံ (အသက် ၇၀)နဲ့ ဦးခင်ဖြူ (အသက် ၆၆) တို့ ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့ကို အလုပ်သမားတွေအနေနဲ့ ဦးလုံက တစ်ဆယ့်ငါးနှစ်လောက်၊ ဦးခင်ဖြူ က အသက်တစ်ဆယ့်တစ်နှစ်လောက်က လုပ်ခဲ့ကြရတယ်။ ဦးလုံ အပြောက ယမ်းခွဲမယ်လုပ်တဲ့အခါ သူက ငရဲကြီးမှာကြောက်လို့ ရှောင်နေခဲ့တယ်။ နောက်ယမ်းခွဲပေမယ့် အဝင်ဝဟာ လိုသလောက် မကျယ်သေးလို့ ကျောက်အင်္ကျီကြောင်းတွေထဲကို သံချောင်းသပ်သွင်းပြီး ငါးပေါင်အလေးချိန်ရှိတဲ့ သံတူကြီးနဲ့ ရိုက်သွင်းဖဲ့ထုတ်ရသေးတယ်။ ကိုအုန်းသာပဲ အများဆုံး လုပ်ရတယ်ဆိုတော့ လုပ်သားထဲမှာ သူက ခေါင်းဆောင်ဖြစ်မယ်။ အသက်လဲသုံးဆယ့်ငါးနှစ်လောက် ရှိပါလိမ့်မယ်။ အခုလို သဘာဝနဲ့ ဘယ်လိုမှ မတူတော့တဲ့ အဝင် ဝဟာ ဦးအုန်းသာရဲ့လက်ရာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလိုစီမံဆောင်ရွက်ကြတဲ့ နှစ်ကတော့ ၁၉၂၅ ဝန်းကျင်ဖြစ်မယ် ထင်ရပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက ပျက်သွားတဲ့ ရုပ်တုရုပ်ပွားတွေလဲ နှမြောမိတယ်။ ကျောက်စာထဲမှာ ဘာတွေများပါလိမ့်မလဲလို့လဲ သိချင်မိတယ်။

သံပြာသာဒ်ကို ၁၆ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၉၂၇ မှာ စတင် ဂူပေါက်ချဲ့တဲ့အကြောင်း ပြောပြတဲ့ ဦးခင်ဖြူက အဲဒီအခါ အသက်

တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်လောက်ရှိပါပြီ။ သံပြာသာဒ်ဆောက်ဆဲ ဦးဆောင်
ညွှန်ပြုဖို့ ခွန်စွန့်ညှာပင်ဖိတ်လို မန္တလေးက ဦးခန္တီ ၁၂၈၉ (၁၉၂၇)မှာပဲ
တစ်ခေါက်လာတယ်။ နောက် ၁၂၉၀ (၁၉၂၈)မှာ တစ်ခေါက်
လာသေးတယ်။ အစအဆုံး စီမံဆောင်ရွက်တာကတော့ ဘုန်းကြီးထံက
ကန်ဆောင်ကျောင်းက ဘုန်းကြီးသွယ်နဲ့ ဣထံကဆင်ခေါင်း
ရွာသစ်ရပ်က ပန်းထိမ်ဆရာမြင့်တို့ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ပြာသာဒ်
ဆောက်လို့ အားလုံးပြီးစီးတာက ၁၂၉၅ (၁၉၃၃) ဖြစ်ပါတယ်။

သံပြာသာဒ် အလှူရှင်စာရင်းကို ပြာသာဒ်အတွင်းနံရံမှာ
စာရေးမှတ်သားခဲ့လို့ တက်ကူးချင်တာနဲ့ ငြိမ်းဆင်ရပါတယ်။ ၃
ဇူလိုင် ၁၉၈၀ မှာ ငြိမ်းဆင်ပြီးတယ်။ အလှူရှင်တွေရဲ့ အမည်မရေးမီ
၁၂၈၈ (၁၉၂၆)လို့မဲ တွေ့ပါတယ်။ တခြားရက်စွဲမပါဘူး။
ပင်းဒယမြို့ပေါ်နဲ့ အနီးအနား ရွာတွေက လူတွေရဲ့ နာမည်စာရင်း
ဖြစ်တယ်။ အစုစု နာမည်တထောင်ကျော် ရပါတယ်။ ထူးဆန်းတယ်
ထင်မိတဲ့ နာမည်တွေကတော့ ပရူပသီ၊ စန္ဒရာမုနိ၊ ဆာဝါဒရီဒေဝီ၊
မိုးရာမက်၊ ဂျောဆင်ပလာပရာ၊ ဇေယျဝါတ်၊ ဆံညှပ်ကုလားတို့
ဖြစ်ပါတယ်။ ဟိန္ဒူရော မူစလင်မပါ အလှူရှင်ထံပါတယ် ထင်တယ်။
နောက် ပင်းဒယဂူစောင်အဖြစ်နဲ့ တရုတ်ကိုရင်ကြီးဆိုတာ ရှိသေးတယ်။
မြန်မာတွေက ဦးခန္တီလို့ ဘွဲ့ပေးထားတယ်။ တရုတ်လိုတော့
ဘယ်လိုခေါ်သလဲ မသိလိုက်ကြဘူး။ ဦးကြည်စိန်လို့ ခေါ်တဲ့လူလဲ
ရှိတယ်။ ပင်းဒယမှာရှိတဲ့ ယူနန်သားတွေနဲ့လဲ စကားပြောလို့

မရတာကြောင့် သူဟာ ယူနန်သား မဟုတ်ဘူးလို့ ဆိုနိုင်တယ်။
စင်ကာပူမှာ တောင်ကုန်းပေါ်မှာ ကျောင်းတစ်ဆယ့်ခုနစ်ကျောင်း
ရှိတဲ့ ဗုဒ္ဓကျောင်းတိုက်ကြီးတစ်ခုက ကုန်းကြောင်းလျှောက်လာခဲ့တယ်။
သူမလာခင်ကပဲ သူ့နေရမယ့်ဂူကို သူ့မျက်စိထဲမှာ မြင်ပြီးသား။
ဝူရှိတယ်ဆိုတဲ့နေရာတိုင်း လိုက်ကြည့်ပြီး ပင်းဒယကျမှ သူ့ရှာတာ
တွေ့ပြီးဆိုပြီး သေတဲ့အထိနေသွားတယ်။ သူ့ရှောက်လာချိန်က
သံပြာသာဒ်ဆောက်ပြီး နှစ်နှစ်အကြာမှာလို့ မှတ်ထားကြတယ်။
၁၉၅၃ ဖြစ်မယ်။ သူ့သေတဲ့ရက်က ၂၁ ဇန်နဝါရီ ၁၉၆၄ ဖြစ်ပြီး
အသက် ၇၁ နှစ်မှာ သေတယ်ဆိုတော့ ၁၈၉၃ မွေးဖြစ်မယ်။
ဒါကြောင့် အသက် ၄၂ နှစ်ကပဲ ပင်းဒယရောက်ပါတယ်။ ဒုတိယ
ကမ္ဘာစစ် ဂျပန်ဝင်တော့ ပင်းဒယမှာမနေဘဲ ပထမရစကျည်း
နောက်ပန်းတင်ဂူမှာ နေတယ်။ စစ်ပြီး ပင်းဒယဂူကို ပြန်လာတော့
ကျောင်းသားအဖြစ်နဲ့ ဦးညို (ဟိုတုန်းက တစ်ဆယ့်လေးနှစ်သား)
ပါလာတယ်။ ဦးညိုဟာ တရုတ်ကိုရင်ကြီးနဲ့ တစ်ဆယ့်တစ်နှစ်နေပြီး
အိမ်ထောင်ကျလို့ ဦးကြာခင်ကို သူ့အစားကိုရင်ကြီးနဲ့ ထားခဲ့တယ်။
ဦးကြာခင်နဲ့ ခြောက်နှစ်နေပြီး ကိုရင်ကြီးသေဆုံးတယ်။
ဦးညို(အခုအသက် ၅၂)ရော ဦးကြာခင် (အခု အသက် ၄၁နှစ်)ရော
ကြေးတွင်းကုန်းရွာသားတွေဖြစ်ပြီး သူတို့နဲ့ ၄ ဇူလိုင် ၁၉၈၀ က
တွေ့ပြီး ဒီအကြောင်းတွေကို မြေးမြန်းမှတ်သားလိုက်ပါတယ်။
ဒဂုန်ခင်ခင်လေး ၁၉၅၅က ပင်းဒယဂူကို လာတုန်းက ဒီတရုတ်

ကိုရင်ကြီးက ဓာတ်မီ အိမ်ထွန်းပြီး ဂုဏ်လိုက်ပြတယ်။ ဒါနဲ့ လျှပ်မစ်ဓာတ်မီ လျှပ်စစ်တံပေါက်ပြီး လျှပ်စစ်တယ်လို့ သိရတယ်။ လျှပ်စစ်မီးအလှူ အောင်မြင်လို့ ရေစက်ချတဲ့နေ့က ၂၆ ဇန်နဝါရီ ၁၉၅၇ ဖြစ်ပါတယ်။

ပင်းဒယ တောင်ဘက်ဂူကို ရဟန်းတော်များက ၂၂ မတ် ၁၉၇၆ ကမှစပြီး ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ပါတယ်။ အမြဲနေပြီး စောင့်ကြပ်တဲ့ ကိုယ်တော်က ပင်းဒယ ငှက်ပျောတောဇာတိ အဖ ဦးစိန်ကြီး၊ ဒေါ်ဖွားချိုတို့သား ဦးဝိမလစာရ ဖြစ်ပါတယ်။ (ဓာတ်ပုံ ၁၀ ကြည့်ပါ။) (၁၃၁၀၊ နယုန်လဆန်း ၁၂ ရက်၊ ၄ နေ့ (၁၉ မေ ၁၉၄၈) ဖွားမြင်တယ်။ ၁၃၂၉၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၁၄ ရက်၊ ၄ နေ့ (၁၅ နိုဝင်ဘာ ၁၉၆၇)မှာ ပင်းဒယ သက်တော်ရှည် တတ်ကြီးကျောင်းဆရာတော် ဦးအားလောကကို ဥပဇ္ဈယ်ပြုပြီး ရဟန်းခံတယ်။ ညောင်ရွှေကန်ကြီး ပရိယတ္တိစာဝင်တိုက်မှာ စာသင်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဦးဝိမလစာရ တိုက်တွန်းလို့ ဒီပင်းဒယသမိုင်းကို ရေးဖြစ်ပါတယ်။

ပင်းဒယ ရွှေဥမင်ဂူ အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌက ပေါက်တော ကျောင်းဆရာတော် ဦးဣဿရိယာ ခံပါတယ်။ ဆရာတော်ဟာ ပင်းဒယ ပေါက်တောရပ်ဇာတိ ဦးတင် ဒေါ်ပွင့်ကံ ၁၂၇၀ ကဆုန်လဆန်း ၄ ရက်၊ ၁ နေ့ (၃ မေ ၁၉၀၈) ဖွားတယ်။ ၁၃၀၂၊ ပါးခါင်လဆန်း ၁၁ (၁၃၊ သြဂုတ်၊ ၁၉၄၀)နေ့ ရဟန်းခံတယ်။

၁၂၂၃၊ နတ်တော်လဆန်း၊ ၁၅က တပေါင်းလဆန်း ၁၅ (၂၂ ဒီဇင်ဘာ ၁၉၆၁ က ၂၀ မတ် ၁၉၆၂)ထိ အိန္ဒိယမဇ္ဈိမဒေသနဲ့ သီရိလင်္ကာတို့ကို ဘုရားဖူး ရောက်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်တဲ့ ဆင်ဖြူကျောင်းဆရာတော် ဦးသောဘိတဟာ ပင်းဒယ ငှက်ပျောတောဇာတိ ဦးမောင်-ဒေါ်ငြိမ်းတို့က ၁၂၈၇၊ တပို့တွဲလဆန်း ၁၀ ရက်၊ ၆ နေ့ (၂၂ ဇန်နဝါရီ ၁၉၂၆) ဖွားတယ်။ ၁၃၁၃၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၆ (၄ နိုဝင်ဘာ ၁၉၅၁)နေ့ ရဟန်းခံတယ်။ ပင်းဒယ ရွှေဥမင်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ သြဝါဒစရိယ အော်ယောဆရာတော် ဦးစန္ဒိမာဟာ ပင်းဒယပါမိရွာ ဦးတိုက်ဒေါ်ရွှေတို့က ၁၂၆၇၊ တန်ခူးလဆုတ် ၃၄ ရက်၊ ၃ နေ့ (၂ မေ ၁၉၀၅) ဖွားတယ်။ ၁၂၈၈၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆုတ် ၁၅ (၄ ဒီဇင်ဘာ ၁၉၂၆) ရက် ရဟန်းခံတယ်။ သြဝါဒစရိယ နောက်တစ်ပါးဖြစ်တဲ့ ပင်းဒယ မြောက်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးစက္ကိန္ဒဟာ ပင်းဒယ ဖော်ကုန်းဇာတိ ဦးသဲ-ဒေါ်ကူးတို့က ၁၂၆၀၊ ဇော်သလင်းလဆန်း ၁ ရက်၊ ၃၊ နေ့ (၁၆ သြဂုတ် ၁၈၉၈) ဖွားတယ်။ ၁၂၇၉၊ တပေါင်းလဆန်း ၁၀ (၁၉ မေဖော်ဝါရီ ၁၉၁၈) မှာ ရဟန်းခံတယ်။ သြဝါဒစရိယ နောက် တစ်ပါးဖြစ်တဲ့ ပင်းဒယ မဟာရန်အောင်ကျောင်းဆရာတော် ဦးကုသလက ညောင်ရွှေနယ် ကွန်မူတိုက် မှီနားရွာဇာတိ ဦးပတ္တိ-ဒေါ်နန်းတိုက်တို့က ၁၂၇၈၊ တပို့တွဲလဆန်း ၅ ရက်၊ ၁ နေ့ (၂၅ ဇန်နဝါရီ ၁၉၀၉)က ဖွားတယ်။ ၁၂၉၀၊ နယုန်လဆုတ် ၁၄ ရက်

သန်းထွန်း နှင့် သိန်းသန်းထွန်း

(၁၆ ဇွန် ၁၉၂၈) ရဟန်းခံတယ်။ ဒီလိုဒေသရပ်ကွက်မှာရှိတဲ့ လူရောရဟန်းပါ လေးစားရတဲ့ ဆရာတော်ကြီးတွေ ကြီးမှူးအုပ်ချုပ် နေတဲ့အတွက် ပင်းဒယရွှေဥမင်စေတီဘုရားတွေဟာ မိချွတ်မယွင်း သာသနာနှစ်တွေ အများကြီး ဆက်လက်တည်ရှိ ထွန်းကားနေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီးတွေကို ရွှေဥမင်အုပ်ချုပ်ရေး မလွှဲမက လူဒကာတွေရဲ့ ဂေါပကအဖွဲ့ရှိပါတယ်။ အဲဒီအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌက ရဟန်းတော်တွေကို လက်မှတ်ရေးထိုးပေးတဲ့ လွှဲအပ်စာမှာ အရင် ဂေါပကအဖွဲ့အကြောင်း အကျဉ်းချုပ်ပါလို့ ဒီမှာ ကူးယူဖော်ပြ လိုက်ပါတယ်။

ပင်းဒယမြို့ ရွှေဥမင်ဘုရား ပြုစုစောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်း ရန် ဆရာတော် သံဃာတော်များကို လွှဲအပ်ခြင်း။

ပင်းဒယ ရွှေဥမင်ဘုရားသည် တန်ခိုးကြီးသောဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ သိရှိပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်း ဘုရားသည် တန်ခိုးကြီးသော်လည်း ၁၉၆၂ ခုနှစ်ထိ ပြုပြင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မည့်သူ မရှိခဲ့သဖြင့် တိုးတက်မှုမရှိ ကြောင်း တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။ ၁၉၆၂ မှ ၁၉၇၂ အထိ လုံခြုံရေးနှင့် အုပ်ချုပ်မှု ကော်မတီ၏ နှိုးဆော်ချက်အရ

ပင်းဒယမြို့ ရွှေဥမင်စေတီနှင့် စုသမိုင်း

ဂေါပကအဖွဲ့ဖွဲ့၍ ပြုပြင်စောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်းခဲ့ရာ အသင့်အထင့် တိုးတက်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ ၁၉၇၂ မှ ၁၉၇၅ ထိ တိုးတက်မှု မရှိခဲ့သည်ကို အများသိရှိပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဤတန်ခိုးကြီးသောဘုရားကိုလူအဖွဲ့အစည်းအနေဖြင့် ပြုပြင် စောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်း၍ မတိုးတက်နိုင်ကြောင်း ယူဆမိပါသည်။ ဆရာတော် သံဃာတော်များ ဦးဆောင်မှုဖြင့် ပြုပြင်စောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်းမှသာ တိုးတက်နိုင်မည်ဟု ယူဆမိပါသည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍ ပင်းဒယမြို့ တန်ခိုးကြီးသော ရွှေဥမင်ဘုရားအား ပြုစုစောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်းရန်အတွက် ဆရာတော် သံဃာတော်များသို့ လွှဲပြောင်းအပ်ရန် သဘော တူပါသည်။

(ပုံ) ဘရွှေ

ဥက္ကဋ္ဌ

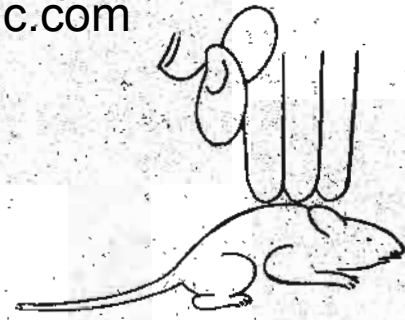
ရွှေဥမင်ဂေါပကအဖွဲ့

ပင်းဒယမြို့

၁၃၃၇၊ တပေါင်းလဆုတ် ၈

၂၂ မတ် ၁၉၇၆

ပင်းဒယဂူနဲ့မြို့ကို ဘယ်တန်းကစပြီး ရှိလေမလဲလို့ ရှာကြည့်တဲ့ အခါ ခရစ် တစ်ဆယ့်ခုနစ်ရာစု နှစ်ဦးအထိ မှတ်တမ်းတွေထဲမှာ မပါသေးဘူးဆိုတာ သိရတယ်။ ဥပမာ-ဇမ္ဗူဒီပစာတမ်းထဲမှာ ခရစ် ၁၆၇၃ ဝန်းကျင်က မြို့ရွာနယ်မြေ အပိုင်အခြားတွေ ဖော်ပြတဲ့အခါ ပင်းဒယအနီးဝန်းကျင် ပွေးလှနဲ့ ရောက်စောက်ပါပေမယ့် ပင်းဒယ မပါဘူး။ ဆိုလိုတာက အဝဇေတ် ညောင်ရမ်းကာလက ပင်းဒယကို မတွေ့ရဘူး။ ပင်းဒယဂူထဲက ဆင်းတုတော်တွေမှာပါတဲ့ ရှေးအကျဆုံး ရက်စွဲက ၁၇၇၂ ဖြစ်လို့တကြောင်း၊ ရက်စွဲမပါပေမယ့် ခရစ်တစ်ဆယ့် ရှစ်ရာစုနှစ်ထက် ဟောင်းမယ့်လို့ ထင်ရတဲ့ လက်ရာမတွေ့တာ တကြောင်း၊ ပင်းဒယဂူနဲ့ မြို့ဟာ တစ်ဆယ့်ရှစ်ရာစုနှစ်ရောက်မှ ပေါ်ပေါက်တယ်လို့ ယူဆပါတယ်။ နောက်ထပ် ယုံကြည်လောက်တဲ့ မှတ်တမ်းအထောက် အထား တစ်မျိုးမျိုး မပေါ်မခြင်း ဒီလိုပဲ ယူဆရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အခန်း ၄

ဒီသက္ကရာဇ်

ပင်းဒယဂူထဲမှာ ဆူရေ ခုနစ်ဆယ်ထက်မနည်းတဲ့ ဆင်းတုတော် တစ်မျိုးကို ဖူးမြင်ရတယ်။ ဒီဆင်းတုတော်မျိုးကို တခြားမှာ တွေ့ဖူးပေမယ့် ဘယ်မှာမှ ဒီဂူထဲမှာလို အရေအတွက် များများမရှိ ပါဘူး။ ဒီဆင်းတုတော်မျိုးကို အရင်က ဘယ်လိုခေါ်တယ်တောင် မသိကြပါဘူး။ ဘယ်လိုအကျိုးလို့လို့ ကိုးကွယ်တယ်လို့လဲ သိကြမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ အိန္ဒိယရုပ်ပွားဆင်းတု သမိုင်းစာအုပ်တွေ ရှာကြည့်တဲ့ အခါမှာ ဒီဆင်းတုတော်မျိုးဟာ မဟာယာနဂိုဏ်းမှာ အင်မတန် တင်ရှားတဲ့ ဘဲဂဇ္ဈဂုရု ဖြစ်တယ်လို့ သိရတယ်။ ပါဠိဘာသာနဲ့ ဆာသန္ဓဂုရုလို့ခေါ်မယ်။ ဒါပေမယ့် ပါဠိကျမ်းကျင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ဘိသက္ကရာဇ် ခေါ်သင့်တယ်လို့ ပြင်ဆင်ပေးပါတယ်။ ဂျပန်မှာတော့ ဒီဆင်းတုကို ယကုရိုညောရဲ (YAKUSHINYORAI) ခေါ်တယ်။

ပင်းဒယဂူထဲမှာ ဘိသက္ကဋ္ဌရ ရုပ်ပွားတော်များအထဲမှာ ရက်စွဲပါတဲ့ ဘိသက္ကဋ္ဌရ ရုပ်ပွားတော်နှစ်ဆူကို တွေ့ရပါတယ်။ တစ်ဆူမှာ ၁၁၄၀ တပေါင်းလဆုတ် ၄၊ (၅ မတ် ၁၇၇၉) လို့ တွေ့ရပြီး နောက်တစ်ဆူမှာ ၁၁၅၀ ပြည့် တပေါင်းလဆုတ် ၄၊ (၁၅ မတ်) ၁၇၈၉ လို့ တွေ့တယ်။ အဲဒီရက်စွဲပါတဲ့ ဘိသက္ကဋ္ဌရ ရုပ်ပွားတွေက သစ်သားနဲ့ရုပ်တုတွေဖြစ်ပါတယ်။ ရက်စွဲပါတဲ့ တခြားဘိသက္ကဋ္ဌရကို တွေ့ဖူးသမျှ ပြောရရင် ဂျပန်၊ တိုကျို၊ ယောတစဂိမချီမှာနေတဲ့ ဂန်ဇောဇမဆီမှာ ကြေးဆင်းတုတစ်ဆူရှိတယ်။ ဗမာစာ ခြောက်ကြောင်းကို ပလ္လင်နောက်ဘက်မှာ ရေးထားတာနဲ့ ထုလုပ်ပုံလက်ရာကို ကြည့်ရင် ဒီဆင်းတုတော်ကို ဂျပန်မှာတွေ့ပေမယ့် ဗမာလက်ရာလို့ အသေအချာ ပြောနိုင်ပါတယ်။

ဂျပန်ရောက်

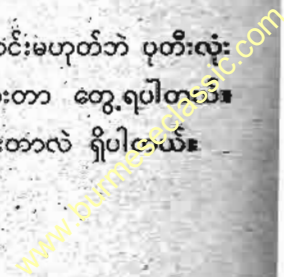
ဘိသက္ကဋ္ဌရ ပလ္လင်နောက်ကျောစာ

- ၁။ သက္ကရာဇ် ၁၁၆ ဆဲ ၅
- ၂။ ခု တရူးလှဆန်း ၂ ရက် တနင်္လာနေ့
- ၃။ ကိုယ်စားတပ်သွန်း ပြီးပြည့်စုံပြီ။
- ၄။ (အရှင်ဥတ္တမ) စာရလင်္ကာဆို
- ၅။ တကာ (တစု)တို့ (ကောင်းမှု) နိဗ္ဗာန်ဆုဖြစ်
- ၆။ ပါသည့်ဘုရား။

၁၁၆၅ တန်ခူးလဆန်း ၂ (၁၂ မတ် ၁၈၀၄) ဖြစ်လို့ အမရပူရ ပဒုံမင်း (၁၇၈၂-၁၈၁၉) လက်ထက် နောက်ပိုင်းဖြစ်တာကို တွေ့ရတယ်။ ဒီရက်စွဲတွေကိုကြည့်ပြီး ပြောနိုင်တဲ့ အချက်တစ်ချက်ကတော့ ဘိသက္ကဋ္ဌရ ပုံတော်တွေကို ကျွန်တော်တို့ မြန်မာတွေ ခရစ် ၁၈ ရာစုနှစ်အကုန် ၁၉ ရာစုနှစ် အစပိုင်းအထိ ထုလုပ်ကိုးကွယ်နေကြ တုန်းပဲလို့ ပြောနိုင်ပါ့မယ်။

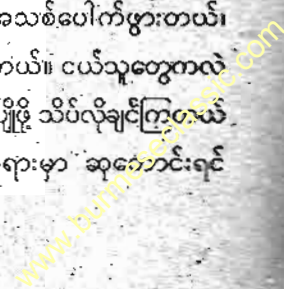
ဘိသက္ကဋ္ဌရ ရုပ်ပွားထော်ပုံစံကို ရှင်းလင်း ပြောပြမယ် ဆိုရင်-

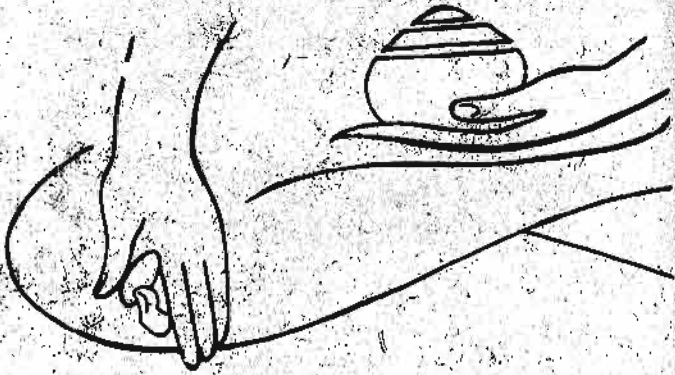
- ၁။ ကိုယ်စားတော်ရဲ့ ဥက္ကောင်းတော်အထက်မှာ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ကို ရည်မှတ်ပြီး ပန်းဖူးလို အထွတ်အဖူးကလေး ပါတယ်။ အရင်ကတော့ ဒီအဖူးဟာ မီးတောက်မီးလွှဲ ဖြစ်မယ်။ နောက်မှ အလွယ်လိုက်ပြီး အဖူးသဏ္ဍာန် ရိုးရိုး ဖြစ်သွားတယ် ဆင်ပါတယ်။
- ၂။ ဆံတော်လေးသစ်အကျန်ကို ပြုလိုတဲ့အတွက် ဥက္ကံသ မှီမောက်နေတာလဲ ထုံးစံအတိုင်းပါတယ်။
- ၃။ ဆံတော်ကို ဖော်ပြပြီး အစင်းအကြောင်းမဟုတ်ဘဲ ပုတီးလုံး ကလေးတွေ စိထားပုံမျိုး လုပ်ထားတာ တွေ့ရပါတယ်။ ပြောင်ပြောင်ချောချောအင်္ဂါစိုင်း ထားတာလဲ ရှိပါတယ်။

- ၄။ မျက်လုံးတော်တွေကတော့ စက္ကူနီယ မျက်လွှာချထားပါ တယ်။ ဈာန်ဝင်စားနေတဲ့ သဘောပဲဆိုချင်ပါတယ်။
- ၅။ နှာခေါင်းတော်က ချွန်တယ်။ နှာရိုးထင်ရှားတယ်။
- ၆။ နှုတ်ခမ်းတော်တွေက ခပ်စုစု၊ ပါးစောင်ဘက်ကို နည်းနည်း မြင့်ပြီး ပြုံးတုံးတုံး ရှိပါတယ်။
- ၇။ နားရွက်တော်က ဗမာနိုင်ငံက တခြားရုပ်ပွားတွေလိုပဲ ပန်းတော်ထိပြီး နေပါသေးတယ်။
- ၈။ သင်္ကန်းတော်ကို သုံးမျိုးတွေ့ရပါတယ်။ တစ်မျိုးက အခုခေတ် ဆင်းတုတော်တွေမှာလို အတွန့်အလိပ် သိပ်မများဘူး။ ဒါပေ မယ့်လဲ သိပ်ရှေးကျတဲ့ ပုံတော်တွေမှာလို ညာဘက်ရင်ခုံတော် ပေါ်မနေဘူး။ နောက်တစ်မျိုးကတော့ ကိုယ်လုံးတော်မှာ အဝတ်(သင်္ကန်း)နဲ့ အနည်းဆုံး ကိုးပတ်လောက် ရစ်ပတ်စည်း ထားတဲ့ ပုံစံမျိုးတွေ့ရတယ်။ နောက်တစ်မျိုးကတော့ မင်းဝတ် ဘုရားခေါ်တဲ့ ဘုရားမှာ ဘိသက္ကရာဇ်ပုံတော်ဖြစ်အောင် ဗယ် လက်အမြိုက်အိုးနဲ့ ညာလက်သစ်စေ့ ထပ်တိုးထားတာ ဖြစ်ပါ တယ်။
- ၉။ ညာလက်တော်ကို တခြားပုံတော်တွေမှာလိုပဲ ခြေတော်နှစ် ဘက်ခွေထားတဲ့အထက်မှာ ဖြန့်ထားပါတယ်။ ပြီးတော့ လက် ဝါးပြင်မှာ အိုး (ဝါကြ-သပိတ်)တစ်လုံး တင်းထားတယ်။ အိုးဖုံး (သပိတ်ဖုံး)ပါတယ်။ အမြိုက်ရေစင်အိုးလို့ ကောက်ယူ ရပါတယ်။

၁၀။ ဗယ်လက်တော်က လက်ဖဝါး ရှေ့လှည့်ပြီး ဖြန့်ထားပေမယ့် ဝရဒမုဒြာဆိုတဲ့ ဆုပေးပုံမဟုတ်ဘူး။ လက်မနဲ့ လက်ညှိုးက ဝိဇ သစ်စေ့တစ်စေ့ ကိုင်ထားတယ်။ (ဓာတ်ပုံ-၁၁ ကြည့်)။ တစ်ခါတရံ လက်မနဲ့ လက်ခလယ်က သစ်စေ့ကို ကိုင်ထား တယ်။ (ဓာတ်ပုံ ၁၂ ကြည့်) တစ်ခါတရံ လက်ညှိုးကိုကွေးပြီး လက်ဖဝါးမှာ ညှပ်ကိုင်ထားတယ်။ (ဓာတ်ပုံ ၁၂ ကြည့်)။ တစ်ခါတရံလက်ညှိုးနဲ့ လက်ခလယ်က ကွေးပြီး သစ်စေ့ကို လက်ဝါးပြင်မှာထိပြီး ညှပ်ထားတယ်။ (ဓာတ်ပုံ ၁၄ ကြည့်) ဆိုတဲ့ ပုံစံကွဲလွဲတာ တွေ ဖူးပါတယ်။ တစ်ခါတရံ သစ်စေ့ကိုင်တဲ့ လက်အောက်မှာ ဆင်ကလေးတစ်ကောင်ပါရှိတယ်။ အဓိပ္ပာယ် တော့ အထွေအထူး ရှိဟန်မတူဘူး။ သစ်စေ့က ဖန်ခါသီး (TERMINALIA CHEBULA) ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအိုးနဲ့ သစ်စေ့နှစ်ခုပေါင်းဟာ ပြန်လည်နုပျိုတယ်။ အသက်ရှည် တယ်။ အနာကင်းတယ်။ စတင်ရှင်သန်ပေါက်ဖွား တိုးထက် ကြီးကျယ်တယ်ဆိုတဲ့ သဘောတွေကို သရုပ်ဆောင်ထားတာ ဖြစ်တယ်။ ခပ်လွယ်လွယ် ပြောရရင် သစ်စေ့တွေမှာ တွေ့ရတဲ့ အမြိုက်အိုးနဲ့ သစ်စေ့မျိုးစေ့က အသစ်ပေါက်ဖွားတယ်။ တိုးပွားတယ်။ ရေစင်က အိုသူနုပျိုစေတယ်။ ငယ်သူတွေကလဲ ကြီးဖို့၊ တိုးတက်ဖို့၊ ကြီးသူတွေကလဲ နုပျိုဖို့ သိပ်လိုချင်ကြတယ် မဟုတ်လား။ ဒီနှစ်မျိုးစလုံးကို ဒီဘုရားမှာ ဆုဘောင်းရင်

ပုံ ၁။ ဘိသက္ကဏုရလက်တော်

ရမယ်ဆိုတဲ့ ယုံကြည်မှုပါပဲ။ အဲဒါအတွက် ဘုရားရှိခိုး ဆုတောင်းစာကို ဆက်ပြီး ဖော်ပြပါမယ်။

- ၁၁။ ခြေတော်အစုံကတော့ ဈာနာသနပုံစံ။ ခြေဖဝါးတော်နှစ်ခု စလုံးကို အပေါ်လှန်ထားပါတယ်။
- ၁၂။ စာဆိုအရ ဒီပုံတော်ကို အပြာရောင်သနပ်လိမ်းထားရမယ်။ ရွှေချရင်လဲ ဖြစ်ပါတယ်။
- ၁၃။ ပုံတော်အောက်က ဝဇီယာသနံ ပြောပလ္လင် ဖြစ်ပါတယ်။

၁၄။ လှူဒါန်းသူက လိုချင်ရင် ကိုယ်စားတော်ရဲ့ ဗယ်ညာမှာ သာဝကနှစ်ပါးက အခွာလိမုဒြာလက်အုပ်ချိပြီး ရှိခိုးပုံ ထည့်ရပါတယ်။

အဲဒါတွေ ပြောပြီးတဲ့အခါ ဒီကိုယ်စားတော်ကို ဘိသက္ကဏုရလို့ ဘာပြုလို့ ခေါ်တယ်၊ ဘယ်လိုကိုးကွယ် ပူဇော်ရတယ်ဆိုတာ ဆက်ပြောဖို့ လိုပါတယ်။ အနာရောဂါရှိတဲ့ လူတွေက အနာပျောက်ချင်ရင် မဟာယာနအနွယ် ဗုဒ္ဓသာသနာဝင်တွေက ဒီ (ပါဠိဘာသာ ဘောသဇ္ဇဂုရု၊ သို့မဟုတ် ပိုပြီး ယဉ်တဲ့ အသုံးအနှုန်းအရ) ဘိသက္ကဏုရပုံတော်ကို ခပ်သေးသေး ယေငယ်ထုလုပ် ကိုးကွယ်ကြ တယ်။ ဘိသက္ကဏုရပုံတော် ကြီးကြီးတစ်ဆူထားတဲ့ ကျောင်းတော် သီးခြားမှာ ကျွန်းမာရေးကို ဆုတောင်းပြီး ပုံတော်အငယ်ကို သွားထား ရပါတယ်။ ဆေးပညာကို သင်ပေးလိုတဲ့ ဆရာတွေလဲ ဘိသက္ကဏုရ ဘုရား ကျောင်းတော်မှာလာပြီး ရုပ်ပွားတော်ကို ပူဇော်ရှိခိုးရင်း သူတို့ဟာ ဆေးအတတ်ကို သင်ပေးလိုတယ်၊ သင်ယူလိုတယ်လို့ စုံညီပန်ကြားပြီးမှ ဆေးကျောင်းတက်ရတယ်။ သင်ကြားပို့ချဆည်းပူး ကြရတယ်။ ဆေးသင်ရိုးကျွတ်လို့ သမားအဖြစ် ကုစားလိုတဲ့အခါမှာလဲ ဒီကိုယ်စားတော်ရဲ့ ရှေ့မှောက်မှာ ဆုတောင်းပြီး ပေးဆရာလုပ်ကြ

ဘိသက္ကဂုဗျာဓိဂါထာ

၁။ သုဝဏ္ဏဟရိတဝဏ္ဏ၊
ဘိသက္က သဗ္ဗမုတ္တမ။

ဝါမဟတ္တကဗိဇေန၊
ဘာဝဝံမှဝိရဟက။

ဒက္ခိဏဂုတယဇေန၊
တရုဏဒိသုဇာနက။

၂။ နမာမိ တမ သီရိသာ မံ၊
စရာမိ တစ သာသနံ။

ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ မေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

တေသော ဟံ သုဂုဏ္ဍိတော၊
သုခိ ဟောမိ စိရာယုကော။

၁။ သုဝဏ္ဏဟရိတဝဏ္ဏ၊ *ရံဖန်ရောင်ဝါ၊ ရွှေရောင်ဖြာလျက်၊
ရံခါစိမ်းစိမ်း၊ မြရည်လိမ်းသို့၊ ရှိန်းရှိန်းလက်ဝေ၊ ဂျက်သရေကို၊
ဆောင်တော်မူထသော။ သဗ္ဗမုတ္တမ၊ ကျွမ်းကျင်လှစွာ၊ ဆေး
ဆရာတို့၊ ပြိုင်လာနိုင်မှု၊ ဂုဏ်မတူသည့်၊ ယှဉ်သူကင်းလတ်၊
အမြတ်ရတနာလည်း ဖြစ်တော်မူပေထသော၊ ဝါမဟတ္တက
ဗိဇေန၊ လက်ဝဲလက်မှာ၊ ကိုင်ဆောင်လာသည့် ဗီဇခေါ်ထိုး၊
သစ်စေမျိုးဖြင့်၊ ဘာဝမှဝိရဟက၊ မွေးဖွားစေတတ်၊ တိုးစေ
တတ်လျက်၊ မပြတ်ဖြိုးဝေ၊ ကြီးပွားစေနိုင်သော။
ဒက္ခိဏဂုတယဇေန၊ လက်ယာလက်ထဲ၊ မြကိုင်စွဲသည့်၊
အမြဲကြည့်လင်၊ မြိုက်ရေစင်ဟု၊ ခေါ်တွင်ပေးရိုး၊ ရေဝင်အိုးဖြင့်။
တရုဏဒိ သုဇာနက၊ အိုသူနုပျို၊ ရုပ်ကောင်းပိုလျက်၊
ထိုထိုလူနာ၊ ကျန်းခန့်သာ၍၊ စာဖြာကြီးလျှင်၊ ရောဂါစင်သဖြင့်
ကြည့်ရှင်မသွေ၊ အသက်ရှည်စေနိုင်သော။ ဘိသက္က၊ သီလ
သမာဓိ၊ စရှိဖိုဖို၊ ဂုဏ်ပေါင်းစုံသဖြင့်၊ သုံးဘုံပေါ်ထင်၊
တန်ခိုးရှင်ဟု၊ ခေါ်တွင်သမှု၊ ဘိသက္ကဂုဗျာဓိ ဖြစ်တော်မူသော
မြတ်စွာဘုရား။

၂။ တံ၊ ဘိသက္ကဟု၊ ဂုဏ်ခေါ်တွင်၊ တို့ဘုရားရှင်ကို။ သီလတော၊
ကိုယ်၏အစိတ်၊ ဦးထိပ်ရတနာ၊ မြတ်အင်္ဂါဖြင့်၊ အဟံ၊
ဂုဏ်တော်တမ်းတံ၊ ပုံမှန်းဆလျက်၊ အားရရွှင်ပျော်၊ တပည့်

သန်းထွန်း နှင့် သိန်းသန်းထွန်း

တော်သည်။ နမာမိ၊ ရိုသေမြတ်နိုး၊ လက်စုံမိုး၍၊ ရှိခိုး
 ကန်တော့ပါ၏ ဘုရား။ တဝ၊ ဘုန်းတော်စုံလင်၊
 ဂုဏ်အင်ကြီးမား၊ ရှင်တော်မြတ်တရား၏။ သာသနာ
 လှိုင်းအချုပ်မျှ၊ ဆိုဆုံးမသည့်၊ ချီနသီလာ၊ ဘာဝနာဟု၊
 ကုသိုလ်စုကို။ စရာမိ စွမ်းနိုင်သလောက်၊ လွန်အား
 ဆောက်လျက်၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ၊ ကျင့်ကြံပါ၏ အရှင်
 ဘုရား။ စတေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ မှန်ကန်လှစွာ၊ ဤ ဝဇီသစ္စာ
 ကြောင့်။ မေ၊ တရားသခင်၊ ဘုရင်းရှင်၏၊ ကြည်လင်မေတ္တာ၊
 ခံယူပါသော တပည့်တော်အား။ သဗ္ဗဒါ၊ နေ့ရောညဉ့်ပါ၊
 အခါခပ်သိမ်း။ သောတ္ထိ၊ ဘေးရန်ခပ်သိမ်း အေးငြိမ်းခြင်းသည်။
 ဟောတု၊ စေတနာကံ၊ အရင်းခံသဖြင့်၊ အမှန်မသွေ၊ ဖြစ်ပါ
 စေသတည်း။ အဟံ၊ ဘိသက္ကဟု၊ ဂုရုသခင်၊ ဘုရားရှင်၏။
 ကြည်လင်မေတ္တာ၊ ခံယူပါသော တပည့်တော်သည်။ တေဇသာ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကြီးမားရှိန်စော်၊ တန်ခိုးတော်ကြောင့်။
 သုဂုဋ်တော၊ သလိပ်သည်းချေ၊ သွေးနှင့်လေဟု၊ လေးထွေ
 ကြောင်းခံ၊ ရောဂါဒဏ်မှ၊ အမှန်ကင်းပျောက်၊ ထမြောက်သည်
 ဖြစ်၍၊ သုခိ၊ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ၊ ကျန်းမာချမ်းသာခြင်း
 ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ စကန်စင်စစ် အမှန်ဖြစ်၍။ စိရာယုကော၊
 အသက်ရှည်ရှည် တည်နေရသည်။ ဟောမိ၊ အမှန်သေချာ
 ဖြစ်ရပါလို၏ ဘုရား။

ပင်းဒယမြို့ ရွှေဥမင်စေတီနှင့် ဂူသမိုင်း

(ဒီ ဘုရားရှိခိုးကို မူလသက္ကတ ဘာသာကနေပြီး ပါဠိမြန်မာ
 ဘာသာနဲ့ စကားပြေပြစ် ချောမောအောင် အမရပူရ မဟာဂန္ဓာရဲ့
 ဆရာတော် ဦးစန္ဒောဘာသက ရေးသားပေးပါတယ်။)

အချုပ်ပြောရရင် ပင်းဒယဂူထဲမှာ အစောဆုံး ၁၇၇၉ ရက်စွဲနဲ့
 တွေ့ရတဲ့ ဘိသက္ကဂူရ ရုပ်ပွားတော် အကြီးအမယ်အစုစု ခုနစ်ဆယ်
 ကျော်ဟာ မဟာယာနဂိုဏ်း ဗုဒ္ဓသာသနာဝင်တွေအဖွဲ့နဲ့ မားရားအတွက်
 ဆုတောင်းမြဲဖြစ်တယ်။ ဆေးဆရာတွေကလဲ ဆေးလိုက်အောင်
 ဒီဘုရားမှာပဲ ဆုတောင်းကြတယ်။ ရုပ်ပွားတော်ကို ရွှေချလိုဖြစ်ဖြစ်၊
 အပြာရောင် ဆေးသုတ်လိမ်းလိုဖြစ်ဖြစ် ထားရမယ်။ ပုံတော်ကြီးကြီးကို
 ဘုရားကျောင်းတော် သီးခြားဆောက်ပြီး ကိုကွယ်ပူဇော် ရှိခိုး
 ကြရမယ်။ ရောဂါဝေဒနာ ခံစားနေရသူတွေ အနာရောဂါ မြန်မြန်
 ပျောက်ဖို့နဲ့ ဆေးဆရာတွေ ဆေးဝါးဩဇာရှိဖို့ ဒီဘုရားမှာ ဆုတောင်း
 ရအောင် လာကြတယ်။ နေမကောင်းတဲ့လူတွေက ရုပ်ပွားငယ်ငယ်ကို
 လုပ်ပြီး ဆုတောင်းရင်း ဒီလို ကျောင်းတော်မျိုးမှာ အဲဒီရုပ်ပွား
 ငယ်ငယ်ကို လှူခဲ့တဲ့ အလေ့အထလဲရှိတယ်။ ရုပ်ပွားတော်ကို
 ရိုးရိုးသင်္ကန်းဝတ်၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် ကိုယ်လုံးတော်မှာ သင်္ကန်း
 အပတ်တွေ အများကြီးစည်းထားတဲ့ သင်္ကန်းဝတ်၊ ဒါမှမဟုတ်ရင်
 မင်းဝတ်ထုကြပါတယ်။ လက်ထဲက အမြိုက်အိုးရဲ့ အန်သင်က
 အသက်ရှည်စေတယ်၊ အနာကင်းတယ်၊ အိုတဲ့လူ ပျိုစေတယ်။

သစ်စေ့က ရင်သန်စေတယ်၊ ကြီးတွားစေတယ်၊ ပွားများစေတယ်။ ဒါကြောင့် စီးပွားဥစ္စာတိုးတက်ဖို့နဲ့ ကျန်းမာဖို့ နှစ်မျိုးစလုံး ဆုတောင်းလို့ ရတဲ့ ရုပ်ပွားတော် ဖြစ်ပါတယ်။ ပင်းဒယနယ်ရဲ့ ယုံကြည်မှုမှာ ဒီယုံကြည်မှုရှိခဲ့လို့ ပင်းဒယဂူထဲမှာ တိသက္ကဂူရု ရုပ်ပွားတော် ခုနစ်ဆယ်ကျော်ရှိနေတာ ဖြစ်တယ်။ ပင်းဒယဂူထဲမှာ တွေ့ရတဲ့ ရက်စွဲပါ ဆင်းတုကထံက အစောဆုံးဟာ ၁၇၇၃ ဖြစ်ပြီး ပင်းဒယဂူထဲက ရက်စွဲပါ အစောဆုံး တိသက္ကဂူရုပ်ပွားတော်က ၁၇၇၉ ဖြစ်လို့ ဒီဂူကိုစပြီး ဘုရားကျောင်းတော်အဖြစ်နဲ့ အသုံးပြုစကပဲ တိသက္ကဂူရုကိုလဲ ကိုးကွယ်ယုံကြည်တဲ့ အလေ့အထ ရှိခဲ့တာ ထင်ရှားပါတယ်။ ဒီဂူထဲမှာ ပဒုမင်းဆိုတဲ့ ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက်ကို ညွှန်းတဲ့ လက်ရာတွေ အများကြီးရှိပေမယ့် ကုန်းတောင်ခေတ်ဦးကပဲ စပြီး ဘုရားကျောင်းအဖြစ်နဲ့ သုံးစွဲခဲ့ကြပြီလို့ မှတ်ယူရပါတယ်။

အခန်း ၅

ဂူတွင်း အနုပညာလက်ရာ

ပင်းဒယ (စွယ်တော်ပန်း အဖြူပင်ပေါ်တွဲ မြေပြန့်လွင်ပြင် ကျယ်ကျယ်ရှိရာအရှေ့) ဂူသုံးလုံးစလုံး အရှေ့ဘက်အပေါက်က ဝင်ရတဲ့ ဂူတွေဖြစ်တယ်။ တောင်ဘက်အကျဆုံးဂူက ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်ထက် ပေပေါင်း ၄၉၇၀ မြင့်တယ်။ ပင်းဒယမြို့ အမြင့်က ပေပေါင်း ၃၈၈၀ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီတောင့်ဘက်ဂူ (ပုံ ၂ နဲ့ မြေပုံကြည့်)ကို အရှေ့ဘက် သံပြသာဒ်က လှေကားထစ်တစ်ဆယ့် တစ်ထစ်တက်ပြီး ဝင်လိုက်တဲ့အခါ ဘုရားရှင်ကိုယ်စားတော်၊ ရုပ်ပွားတော် ဆင်းတုတော်တွေ များလွန်းလို့ ဘယ်ကစပြီး ဖူးရမယ်၊ ရှိခိုးရမယ်၊ ဦးချရမယ်၊ အံ့ဩကြည့်လိုရမယ်လို့တောင် မသိနိုင်အောင် ဖြစ်ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဉာဏ်တော်အမြင့် အတောင်ငါးဆယ် (ခုနစ်ဆယ့်ငါးပေ) ရှိတဲ့ ရွှေဥမင်စေတီကစပြီး ဦးချရမှာပါပဲ။

ဒီစေတီကို အသောကမင်းကြီး တည်ထားခဲ့ပြီး အလောင်းစည်သူမင်းက ပြုပြင်ခဲ့တယ်လို့ အပြောရှိပေမယ့် ဒီစကားကို ထောက်ခံမယ့် သက်သေပစ္စည်း အထောက်အထား အနားပတ်ဝန်းကျင်မှာ တစ်ခုတလေမှ မရှိဘူး။ ရှိမယ်လဲ မြှော်လင့်မထားပါဘူး။ စေတီကို ကြည့်ရင် ခေတ်သစ်လက်ရာဆိုတာ ထင်ရှားလှတယ်။ တချို့ ရုပ်ပွားကမှ တဆယ့်ရှစ်ရာစုနှစ် လက်ရာဖြစ်နိုင်သေးတယ်။ ဥပမာ- အဝင်ဝမှာပဲ ပန်းတံကနဲ့ ရုပ်ပွားတစ်ဆူရှိတယ်။ ပန်းတံကတော့ အခုပြောတဲ့ တစ်ဆယ့်ရှစ်ရာစုနှစ်ကို ညွှန်းနေပါတယ်။ (ပုံ ၃၊ ဓာတ်ပုံ ၁၆ ကြည့်ပါ) ဘယ်ရုပ်ပွားကို ဂူထဲက ဘယ်နေရာမှာ တွေ့ တယ်၊ လက်ရာအနေနဲ့ အနုပညာမြောက်တယ် ဆိုတာတွေ ဆက်ပြောချင်ပါတယ်။ ဂူပေါက်ကိုဝင်ပြီးတဲ့အခါ တောင်ဘက်မှာ အခေါင်းကြီးရှိတယ်။ အဲဒီအခေါင်းကြီး ပြည့်မတတ်၊ ခြေသွားသာရုံ ဝင်ပါလမ်းချိန်ပြီး ဘုရားဆင်းတု အပြည့်ထူလုပ်ထားတယ်။ ဒီအခေါင်းကြီးရဲ့ တောင်ဘက်ပိုင်းမှာ နည်းနည်း အမြင့်ပြန်တတ် ရတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီအခေါင်းကြီးက အနောက်ဘက်ကိုထွက်တဲ့ အပေါက်ရှိတယ်။ အဲဒီ အနောက်ဘက်ပေါက်အတိုင်း လိုက်သွားရင် အောက်ကို တဖြည်းဖြည်း နိမ့်ဆင်းသွားတယ်။ နည်းနည်းသွားမိတော့ လိုက်ခေါင်းဟာ မြောက်ဘက်ချိုးပြီးသွားတယ်။ မျက်နှာပြင်ဟာလဲ ဆက်ပြီး နိမ့်ဆင်းသွားတယ်။ အဝင်ဝက လိုက်ခေါင်းမြောက်ဘက် အဆုံးအထိ ပေ ၄၉၀ ရှည်တယ်။

ဂူထဲမှာ အနုပညာလက်ရာအနေနဲ့ ပထမဆုံး လေ့လာစရာက ဘုရားတံကနဲ့ ပလ္လင်တွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ခုခေတ်မှာ မှန်စီရွှေချ

ပြောပလ္လင်နဲ့ အပေါ်က သိရိစစ္ဆ (အိမ်မွန်)ပုံကိုပဲ လုပ်လေ့ရှိကြ တယ်။ စကယ်ကတော့ နန်းတော်ထဲက သီဟာသန ပလ္လင်ပဲ တံကလိပ် လိုက်လုပ်နေကြတယ်။ ဒီလိုလိုက်လုပ်ကြတာမှာ စောစော ပိုင်းကတော့ အဆော်ထည့်တဲ့အခါ ရာဇပလ္လင်က နတ်ဆော်၊ ဘုရားတံကက ငှက်ဆော်နဲ့ ပန်းဆော် ထည့်ပေးခဲ့တယ်။ ခုတော့ မခွဲကြတော့ဘူး၊ ရာဇပလ္လင်အတိုင်းပဲ လုပ်နေတယ်။ အမရပူရခေတ် ပဒုံမင်းလက်ထက် အစပိုင်း ၁၇၈၃ လောက်က ဘုတလင်လွှဲတံရွာက ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းကိုဆောက်ပြီး အဲဒီကျောင်းမှာ ပန်းပုလက်ရာ ထူးခြားတာတွေ တွေ့သလို ပန်းနဲ့ဘုရားပလ္လင်၊ ဘုရားတံကလုပ်တာ တွေ့တယ်။ အဲဒီလက်ရာတွေနဲ့ အင်မတန်ဆင်တဲ့ ပလ္လင်တံကတွေကို ပင်းဒယဂူထဲမှာ သွားတွေ့တော့ ပင်းဒယ လက်ရာတွေဟာလဲ ခရစ် တဆယ့်ရှစ်ရာစုနှစ်ကုန်ပိုင်းက လက်ရာတွေ ဖြစ်ကောင်းရဲ့လို့ သာမည ယူဆစရာဖြစ်ပါတယ်။ မန္တလေးခေတ် ပန်းအခွေအနွယ် အလုပ်တွေနဲ့ သိသိသာသာ ခြားနားပါတယ်။ တော်တော် ရိုးသေးတဲ့ ဇက်ရာ (ပုံ ၃၊ ဓာတ်ပုံ ၁၆) ရှိသလို နည်းနည်း မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင်ရှိတဲ့ လက်ရာ (ပုံ ၄၊ ဓာတ် ပုံ ၁၇)ရယ်၊ အတော်လှပ ဆန်းကြယ်တဲ့ လက်ရာ (ပုံ ၅၊ ဓာတ်ပုံ ၁၈)လဲ တွေ့နိုင်ပါတယ်။ ဒီပန်းပလ္လင်နဲ့ ပန်းတံကကို ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ဖို့ တိုက်တွန်းချင်ပါတယ်။ အုတ် အင်္ဂတေနဲ့လုပ်ပေမယ့် အင်မတန်သွက်လက်ပျော့ပျောင်းပြီး လှပ ကောင်းမွန်တာကို တွေ့ရတယ်။ အခုခေတ်အတွင်း သံချောင်းခဲပြီး အင်္ဂတေနဲ့လုပ်တဲ့ အနွယ်အလိပ်တွေကိုလဲ မိနပ်ဘူး၊ ခန့်ညားလှပ တယ်လို့ပဲ ပြောချင်ပါတယ်။ ဘုရားဖူးရောက်လာတဲ့ လူတွေထဲက

ဒီလိုအနုပညာ လက်ရာကောင်းတွေကို သတိမထားမိကြသေးလို့ ပြန်လည်ဆန်းသစ်တဲ့အနေနဲ့ မသုံးဖြစ်ကြသေးတာဖြစ်မယ်။ ပန်းပလ္လင်နဲ့ တံကဲကို အရင်ဆယ်နှစ်လောက် (၁၉၇၀)က မြန်မာလေယာဉ်ပြက္ခဒိန်မှာ ရောင်စုံပုံနှိပ်ဖော်ပြဖူးပါတယ်။ ကူသိုလ်ရှင်တွေက ဒီပလ္လင်နဲ့ တံကဲမျိုးမှာထားလုပ်ကိုင်စေပြီး ဘုရားရုပ်ပွားတင်ပြီး ကိုးကွယ် ပူဇော်ကြမယ်ဆိုရင် တစ်မျိုးကြည့်ညှိစရာဖြစ်မှာ အမှန်ပါပဲ။

သစ်သားနဲ့ ပုံထူးပုံဆန်း တံကဲတွေကိုလဲ ပင်းဒယဂူထဲက တွေ့ရပါသေးတယ်။ အဲဒီသစ်သားတံကဲတွေကိုတော့ အခုဂူကို စောင့်ရှောက်နေတဲ့ ဆရာတော်ဦးဝိမလစာရကိုပဲ ကောင်းကောင်းထိန်းသိမ်းပါလို့ တောင်းပန်ခဲ့ပါတယ်။ ပြတိုက်ရှိရင်လဲ ပြတိုက်မှာ ရွှေပြီးပြသဖို့ တိုက်တွန်းခဲ့ပါတယ်။ ပင်းဒယဂူထဲမှာ တွေ့ရတဲ့ သစ်သားတံကဲတွေထဲမှာ စိုင်ပေါင်ခံပြီး ပြာသာဒ်သဘောမျိုး လုပ်ထားတဲ့ တံကဲ (ပုံ ၆၊ ဓာတ်ပုံ ၁၉)က အရိုးဆုံးဖြစ်ယမိထင်တယ်။

ပန်းပွင့်ကြက်ဘူရွေးနဲ့ ကိန္နရီစာကဲ (ပုံ ၇၊ ဓာတ်ပုံ ၂၀)က အင်မတန်လှတယ်။ သိင်္ဃာတံကဲလို တင်မိတယ်။ ဒီဟန်မျိုး ပုံစံမျိုးကို အပေါ်က ဖော်ပြခဲ့တဲ့ လွတ်ကျောင်းမှာ တော်တော်များများ တွေ့ခဲ့ဖူးပါတယ်။ အားလုံး ၁၇၈၅ လောက်က လက်ရာတွေ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ အခု ပြန်ကြည့်ရင် အရင်အနှစ်နှစ်ရာက သစ်သားလက်ရာတွေဖြစ်လို့ အခုလို မပျက်မစီးသေးဘဲ ကျန်သေးတာကို အနုပညာလေ့လာသူတွေအဖို့ အင်မတန် တံကောင်းတယ်လို့ ဆိုရမယ်။ ပုဂံခေတ်က ပန်းအခွေ အနွယ်အပွင့်၊ အရွက်အလိပ်တွေနဲ့ ဆင်သလိုလိုရှိလို့ တစ်ဆယ့်ရှစ်ရာစုနှစ်လယ်က ထိုင်းလင်းပုံစံတွေ လာရောက်လွှမ်းမိုး

တာကို လက်မခံဘဲ ရှေးဟန်အတိုင်းဆက်ပြီး ထွန်းကာတဲ့ လက်ရာလို တောင် ကျွန်တော်တို့ ပြောချင်နေပါတယ်။ နောက် တံကဲတစ်ခုမှာ (ပုံ ၈၊ ဓာတ်ပုံ ၂၁)နဂါးရယ်၊ နဂါးခေါင်းနဲ့ ငှက်ကြီးရယ် တွေ့ရပါတယ်။ နဂါးကလဲ အခုအခါမှာလို သိပ်မဆန်းကြယ်သေးဘူး။ ပင်းဒယမြောက်ဘက်ဂူမှာလဲ အုတ်အင်္ဂတေနဲ့ ဒီနဂါးမျိုးတွေပါတယ်။ (ပုံ ၉၊ ဓာတ်ပုံ ၂၂)။ ပုဂံခေတ်လက်ရာ၊ အစုခေတ်လက်ရာနဲ့လဲ ပုံစံအရ မကွာလှမီးလှသေးဘူးဆိုရမယ်။ နဂါးကို စိတ်ကူးနဲ့ပဲမှန်းပြီး မြွေနဲ့ကွဲအောင် ဆွဲကြတဲ့အခါ အခုပုံတွေက ရှေးကျတယ်။ တစ်ဆယ့်ရှစ်ရာစုနှစ်ပိုင်းက ပုံတွေဖြစ်ပါတယ်။ ငှက်ဆင်ရှိသလို ငှက်ခြင်္သေ့၊ ငှက်နဂါးရှိမယ်ဆိုတဲ့ သဘောနဲ့ အခုငှက်နဂါးကို ထုလုပ်ထားတာ တွေ့ရပါတယ်။ ရေဦးနားက ဖလံခုံမှာ မိဖုရားမယ်နဲ့ အမျိုးထဲက ကောင်းမှုကျောင်းကြီးတစ်ခုမှာ သစ်သားပန်းပုနဲ့ ငှက်ခြင်္သေ့ တွေ့ရဖူးပါတယ်။

သစ်သားလက်ရာတွေ ပြောလက်စနဲ့ ဆက်ပြောချင်တာ တစ်ခုက တစ်မျက်နှာ သစ်သားခြောက်ပြာပြာတဲ့ လေးမျက်နှာ သစ်သား နှစ်ဆယ့်လေးပြားနဲ့ ထုလုပ်ထားတဲ့ သဗ္ဗဒွေဘုရားတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မုံရွာနားက မိုးညှင်းသဗ္ဗဒွေမှာလို ဘုရားအဆူပေါင်း ၅၈၂၃၅၇ (ပျော်ရာကျော်စွာမြန်နဲ့၊ ဧါးသိန်းရှစ်သောင်း နှစ်ထောင် သုံးရာငါးဆယ်ခုနှစ်)တော့ မရှိဘူး။ သစ်သားတစ်ပြာမှာ အဆူခြောက်ဆယ်၊ သစ်သားနှစ်ဆယ်လေးမျက်နှာ အဆူ ၁၄၄၀ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီဇိုင်းပညာအရ အင်မတန် ရှိဖွမ်းစရာဖြစ်တယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ သစ်သားနဲ့ပဲ ဘုရားရုပ်ထုတ်ယူတွေ့ အများကြီး ပါတဲ့

လေးထောင့်တုံးကြီးပေါ်မှာ တံကဲလှလှနဲ့ ဘုရားရုပ်ပွားတစ်ခု၊ အဲဒီအထက်က သစ်သားနဲ့ပဲ ထုလုပ်ထားတဲ့ စေတီ (ပုံ ၁၈၊ ဓာတ်ပုံ ၂၃ ကြည့်) ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို စိတ်ကူးကောင်းကောင်းနဲ့ တွဲဖက်ထားတဲ့ ပုံစံကိုတွေ့ရခဲပါတယ်။ ဒီပုဂံလဲ ပြန်လည်ဆန်းသစ်တဲ့ ပုံအဖြစ်နဲ့ ထုလုပ်ကိုးကွယ်ကြမယ်ဆိုရင် ကောင်းမယ် ထင်ပါတယ်။

ပင်းဒယ ဂူထဲကိုဝင်ပြီး အနောက်ဘက် မထွက်ခင် အဆင်း တစ်ခုရှိတယ်။ အဲဒီအဆင်းရဲ့ ဆင်းစနံရံမှာ ပန်းစကြာ ခပ်ကြီးကြီး တစ်ခု (ပုံ ၁၃၊ ဓာတ်ပုံ ၂၄) အင်တောနဲ့ လုပ်ထားခဲ့တာ တွေ့ရ ပါတယ်။ ဒီပန်းစကြာကိုပဲ ပင်းဒယမြောက်ဘက်ဂူရဲ့ တံဆိပ်လုပ်ဖို့ ကောင်းတယ်လို့ ထင်မိတယ်။ စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ပန်းပုလွင်နဲ့ ပန်းတံကဲတွေမှာ တွေ့ရတဲ့ ဒီဇိုင်းတွေဟာ ဒီပန်းစကြာကို အခြေခံ ထယ်လို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။ ပန်းရွက်လေးခုနဲ့ ရိုးရိုးယဉ်ယဉ် လှပကောင်းမွန်တဲ့ ဒီဇိုင်းအပိုင်းတစ်ခုဖြစ်အောင် လုပ်ထားလို့ ချီးမွမ်းစရာဖြစ်ပါတယ်။ ပုဂံအာနန္ဒာဘုရား သစ်သားတံခါးရွက်ကြီး တွေမှာ ဒီလိုအရွက်ဒီဇိုင်း များများသုံးထားတာ တွေ့ရပါတယ်။ စေတီတော်က ပုဂံခေတ်ဖြစ်ပေမယ့် တံကါးရွက်တွေကတော့ အမရပူရ ပဒုံမင်းသားတော် အိမ်ရှေ့မင်းရဲ့ ကုသိုလ်ဖြစ်ပါတယ်။

ပင်းဒယဂူထဲမှာ ထူးဆန်းတယ်လို့ ထင်စရာရုပ်ပွားတော် လက်ဟန်ပုံစံတစ်မျိုးကိုလဲ သတိထားမိပါတယ်။ လက်တော်မြေထိ (ဘူမိဗွန်ဒုဒြာ) နှိုရင် လက်တော်ဟာ ဒူးအောက်နားကနေပြီး ပလွင်ကို လိအောင် ချထားတာမျိုးပဲ ထုကြတယ်။ ပျူခေတ် (မော်ဇာ)မှာတော့ လက်ကိုချတဲ့အခါ ဒူးအထက်နဲ့ ဒူးပေါ်ကနေပြီး ချတာပဲ

မူကွဲတွေ့ဖူးတယ်။ ပင်းဒယဂူထဲမှာတော့ မြေထိရမယ် လက်တော်ဟာ မြေကို (ပလွင်ကျမ်းကို) မထိဘဲ မီးကွက် (ပုံ ၁၁၊ ဓာတ်ပုံ ၂၅)ကို ထိထားတယ်။ ဆင် (ပုံ ၁၂၊ ဓာတ်ပုံ ၂၆)ကို ထိထားတယ်။ ကြွက် (ပုံ ၁၃၊ ဓာတ်ပုံ ၂၇)ကို ထိထားတယ်။ မင်းဒယမြောက်ဘက်ဂူမှာ တော့ ခြင်္သေ့ (ပုံ ၁၃)ကို ထိထားတာတွေ့ရမိတယ်။ ဒီလို လက်တော်နဲ့ ပလွင်ကြားမှာ အရုပ်ကလေးတွေ ထည့်တာကို ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ်ကောက်ရမယ်လို့ မသိပါဘူး။ သဘာဝအနေအထား အတိုင်း လက်ဖျားနဲ့ ပလွင်ကြားမှာ ကွက်လပ်ရှိမှာဖြစ်လို့ ဒီကွက်လပ်ကို ပြည့်တဲ့အခါ ရိုးရိုးလေးထောင့်တုံးကလေး ထည့်တာ ကိုလဲ တွေ့ဖူးပါတယ်။ လေးထောင့်တုံးကလေးမှာ ပန်းဖော်ထားတာလဲ ရှိပါတယ်။ အဲဒါကနေပြီး အသစ်တို့ထွင်လိုက်လို့ ကြွက်၊ ခြင်္သေ့၊ ဆင်နဲ့ မီးကွက်ကို ပင်းဒယဂူထဲမှာ လာတွေ့နေပါတယ်။ တခြားဒေသ တွေမှာ ဒီလိုတို့ထွင်တာ မရှိသေးလို့ ဆန်းတယ်ပဲ ပြောရပါမယ်။ အမှန်တကယ်ကတော့ အစဉ်အလာကို တော်လှန်တဲ့ ပုံစံရယ်လို့ အသိအမှတ်ပြုရမယ် ထင်ပါတယ်။

ပင်းဒယဂူ တောင်ဘက်ခေါင်ထဲက တောင်ဘက်နံရံမှာ ပျားအုံယူလာတဲ့ မျောက်ရုပ်တစ်ရုပ် တွေ့ပါတယ်။ (ဓာတ်ပုံ ၂၈)။ မျောက်ပုံစံကတော့ တယ်မပီသဘူး။ ဒါပေမယ့် ကွက်လပ် မကျန် အောင် ဘုရားဆင်းတုတွေ အထပ်ထပ် ပြည့်နေတဲ့နေရာမှာ အခုလို မျောက်ရုပ်တစ်ရုပ်၊ လူနှစ်တောက် လက်ဝှေ့ရေပြနေတဲ့ ဗရပ် (ဓာတ်ပုံ ၂၉)၊ အောက်ငုံကြည့်နေတဲ့ရှဉ့်ရုပ် (ဓာတ်ပုံ ၃၀)၊ အပေါ်မော့ကြည့်နေတဲ့ ရှဉ့်ရုပ် (ဓာတ်ပုံ ၃၁)၊ ကရဝိတ် (ဓာတ်ပုံ

၃၂)။ ဟင်္သာ (ဓာတ်ပုံ ၃၃) ရုပ်တွေ တွေ့ရတော့ ထူးဆန်းနေပါတယ်။ အရုပ်တွေကတော့ ဟန်မာန်ပီပြင် ကျော့ရှင်းလှပတဲ့ လက်ရာမဟုတ်လို့ တယ်ပြီး ချီးမွမ်းစရာ မဟုတ်ပေမယ့် ဘုရားရုပ်တုကို အကြီးအငယ် မရွေး ကွက်လပ်မကျန်ရအောင် ထုမြဲပုံစံက ဖွဲ့ထွက်လို့ ဆန်းတဲ့အနေနဲ့ မှတ်သားမိပါတယ်။

ဆံပင်ရေညှစ်တဲ့ အရုပ်တွေလဲ တွေ့ရပါတယ်။ မာရ်နတ်က ဇောမိပင်ရင်းက ဘုရားကို လာပြီးနှောင်ယုက်တဲ့အခါ မြေနတ် သားက ပေါ်လာပြီး ဆံပင်ရေညှစ်တဲ့အခါ စစ်သားတွေထွက်မိပြီး ကြတယ်လို့ အပြောများတယ်။ အခု ပင်းဒယမှာ မြေနတ်သား ဝသုန္ဒြေမဟုတ်ဘူး။ မြေနတ်သမီး ဝသုန္ဒြေဖြစ်နေတယ်။ (ဓာတ်ပုံ ၃၄)။ မြောက်ဘက် ဂူနံရံမှာလဲ ဆေးရေးပုံ (ဓာတ်ပုံ ၃၅)မှာ ဆံပင်ရေညှစ်တဲ့ အမျိုးသမီးအရုပ်ကို ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့ရပါတယ်။ အရုပ်အပေါ်ကစာက -

“ဖြား ဒါယကာ အောင်ကျော်သို့ မောင်နှံ ကောင်းမှု နိဗ္ဗာဆု သာဓု”

လို့ တွေ့ရတယ်။ ရေးသားထားတဲ့ လက်ရေးနဲ့ ရေးပုံက ကုန်းဘောင်ခေတ်လယ် ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ အမျိုးသမီးရဲ့ ပဝါက အဝါနု၊ အကျီက အဖြူခဲ ပန်းနုကွက်၊ အချိတ်လုံချည်မှာ အနီ၊ အဝါ၊ အနက်၊ အဖြူနဲ့ ချိတ်ထားတယ်။ အဲဒါတွေအားလုံး ပေါင်း လိုက်ရင် ဆိုလိုတာက မြန်မာမြေပြန့်မှာ ဆံပင်ရေညှစ်တာ နတ်အမျိုး လားဖြစ်ပေမယ့် ရှမ်းပြည်မှာ နတ်အမျိုးသမီးဖြစ်တယ်။ မူရင်း ယုဒယကာ ရေးသားတဲ့ ဗုဒ္ဓစာပေတွေထဲမှာတော့ မာရ်နတ်က

တဏှာ၊ အရတီ၊ ရာဂဆိုတဲ့ သမီးသုံးယောက်နဲ့ ဖြားယောင်းတယ် ဆိုတာတော့ တွေ့ပါတယ်။ ပြင်အာနန္ဒ အပြင်စင်ကြီး အပေါ်တန်း အရုပ်အမှတ်) ရေညှစ်တာမပါဘူး။ မြောက်ဘက်ဂူမှာ နံရံဆေးရေး ပန်းချီရှိတယ်။ တောင်ဘက်ဂူမှာ ဒီလိုဆေးရေး မရှိပေမယ့် တစ်ခေတ် တည်း လက်ရာတွေလို့ယူဆပြီး ပုံတစ်ပုံဖော်ပြ လိုက်ပါတယ်။ (ဆွဲပုံ ၁၆)။ ဒီပုံမှာ ပန်းခွေ အပွင့် အရွက် အလိပ် သွားလာပုံက နောက်ပိုင်းကုန်းဘောင်ထက် အဝဘက်ကို ပိုနီးစပ်တယ်။ ဘီလူး ဆောင်းထားတဲ့ ခေါင်းဆောင်းဟာ တကယ့် ဥရောပတိုက်သားတွေရဲ့ ဦးထုပ်ဖြစ်တယ်။ ဥရောပတိုက်သားကို ဘီလူးနေရာကထားပြီး နံရံဆေးရေးကို တဆယ့်ခြောက်ရာစုနစ် လောက်ကစပြီး မြန်မာနိုင်ငံမှာ တွေ့နေရပါတယ်။ ဥပမာ-ပုဂံ စူဠာမဏိဘုရား အဝခေတ် နံရံ ဆေးရေးတချို့မှာ ဦးထုပ်ဆောင်း ဥရောပတိုက်သား ဘီလူးတွေ တွေ့ရပါတယ်။ ဘီလူးတွေကို ဥရောပတိုက်သားအဝတ်နဲ့ ရေးဆွဲ တာနဲ့ယှဉ်ပြီး ဥရောပတိုက်သား သင်္ဘောသားတွေနဲ့ ရွက်သင်္ဘောပုံ အပီအသရေးဆွဲထားတာလဲ အဲဒီ ပုဂံစူဠာမဏိဘုရားနံရံမှာပဲ တွေ့ရ ပါတယ်။ အခုလို နှိုင်းယှဉ်ပြနေတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ ပင်းဒယ ပန်းချီပန်းပုတွေဟာ ကုန်းဘောင်ခေတ်ဦးက လက်ရာများတယ်။ ရေးဆွဲထုလုပ်ပုံဟန်နဲ့ ပုံစံက အဝခေတ်ညောင်ရမ်းကာလနဲ့ ပိုပြီး နီးစပ်တယ်။ ဒါပေမယ့် အဝခေတ် ညောင်ရမ်းကာလ ဖြစ်မှီအထိ ကုန်းဘောင်ခေတ်ဦးဖြစ်မှီ များတယ်။ ရက်စွဲပါ ဆင်းတုထဲမှာလဲ ၁၇၇၃ က အစောဆုံးဖြစ်လို့ ဒီလိုပြောတာ ဖြစ်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

ပင်းဒယဂူသမိုင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အချုပ်ပြောရရင်-

၁။ ကုန်းဘောင်ခေတ်ဦးက ပန်းပုလက်ရာတွေများလို့ ဂူထဲမှာ ရုပ်ပွားတော် အများစုဟာ အဲဒီတစ်ဆယ့်ရှစ် ရာစုနှစ်လယ်က စတင် တည်ထား ပူဇော်ကိုးကွယ်တဲ့ ရုပ်ပွားကိုယ်စားတော်တွေ ဖြစ်မယ်လို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။

၂။ တစ်ဆယ့်ကိုးရာစုနှစ်ဦးလောက်စပြီး ပူဇော်ကိုးကွယ်ခြင်း လျော့နည်းပြီး နောက်ပိုင်းရောက်လာတဲ့အခါ ရုပ်ပွားတော်ကို လူအများစုက မြင်လို့မှ မမှတ်မိတော့တဲ့ သိသက္ကဂူရုပ်တော်တွေကို အရေအတွက် ခုနစ်ဆယ်ကျော် ပင်းဒယဂူထဲမှာ တွေ့ရလို့ ဆေးပညာ သင်ကြားခြင်း၊ ဆေးကုသခြင်း၊ ကျန်းမာချင်လို့ ဘုရားမှာ ဆုတောင်းခြင်း လုပ်လေ့ရှိတဲ့ ဘိသက္ကဂူရဟာ ကုန်းဘောင်ခေတ်ဦးက အင်မတန် ခေတ်စားနေသေး တယ်လို့ သိရတယ်။ အခုလဲ ဒီကိုးကွယ်မှု ပြန်ပြီး ဖော်ထုတ်သင့်ပါတယ်။

၃။ မံဘုရားတွေလဲ တွေ့ရတော့ မံဘုရားသမိုင်း ပြန်ကြည့်တဲ့အခါ မံဘုရားလုပ်နည်းဟာ ကုန်းဘောင် ခေတ်ဦးလောက်ကမှ စတင်ထွန်းကားတဲ့ ပညာ ဖြစ်တယ်။ ရှေးဦးနယ် စည်သာမြေကလုပ်ပြီးသား

ဆင်းတုတွေကို ရှမ်းပြည်မှာ အများဆုံးသွားပြီး ရောင်းတယ်။ ဒီလိုမံဘုရား လုပ်ရောင်းတဲ့ လုပ်ငန်း ၁၉၂၉ လောက်မှာ တိမ်မြုပ်သွားလို့ နောက်ထပ် မတွေ့ရတော့ဘူးဆိုတဲ့ အချက်တွေနဲ့လဲ ကိုက်ညီ နေတယ်။

၄။ ၁၉၂၇-၈ မှာ သံပြသဒါကြီး ဖြစ်လာတော့ တိုးတက် တာတွေရှိသလို ယမ်းနဲ့ခွဲပြီး ဂူပေါက်ချဲ့တာကစပြီး ရှေးလက်ရာအချို့ ပျက်စီးရတာ နှမြောစရာ ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်လဲ လူအရောက်အပေါက်များလေ ရှေးလက်ရာတွေ ပျောက်ပျက်လေဖြစ်မှာစိုးပါတယ်။ ထိန်းသိမ်းတဲ့ ဂေါပကအဖွဲ့က ဒီအချက်ကို ဂရုပြုဖို့ အင်မတန် လိုပါတယ်။

၅။ ဒဂုန်ခင်ခင်လေး ၂၆ ဇန်နဝါရီ ၁၉၅၇ ရှေ့စက်ချပြီး လျှပ်စစ်ခတ်မီး သွတ်တန်းပူဇော်တဲ့ အဲဒါကစပြီး ဂူတွင်းကိုဝင်ပြီး ဘုရားကြည့်ညှို့ဖို့ လွယ်ကူတဲ့အတွက် ဘုရားဖူးတွေ အလာပိုလာတယ်။ ဒါကြောင့် ရှေးပစ္စည်း တွေ လက်ရာမပျက် ထိန်းပေးဖို့ တစ်ခါထက်တစ်ခါ လိုလာပြီလို့ သတိပေးချင်ပါတယ်။ ဘုရားဖူးတွေကိုလဲ ရှေးလက်ရာတွေ တိန်းရာမှာ ကူညီကြပါလို့ အထူး မေတ္တာရပ်ခံ သင့်ပါတယ်။

သန်းထွန်း နှင့် သိန်းသန်းထွန်း

၆။ ဂူသမိုင်းပြတိုက်တစ်ခု ဖြစ်နိုင်ဖို့ကလဲ ကြိုးစား
 သင့်တယ်။ ရှိပြီးသား ပစ္စည်းတွေကို အညွှန်းစာတွေနဲ့
 စီစဉ်ပြီး ပြသထားသင့်တယ်။ အထူးသဖြင့်
 မဲဘုရားတွေ၊ သစ်သားဘုရားတွေဟာ ဂူထဲမှာ အခု
 အခါ အောက်ပိုင်းဆွေးနေတာကို တွေ့ရတယ်။
 အပြင်ထုတ်ပြီး ပြတိုက်မှာထားဖို့ အကြံပြုသင့်
 ပါတယ်။ ။

